

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY STRUMIEŃ

(tekst jednolity)

Październik 2020

SPIIS TREŚCI

I. WPROWADZENIE.....	4
II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENU.....	6
1. Położenie i powiązania gminy.....	6
2. Dotychczasowe przeznaczenie i zagospodarowanie terenu.....	6
III. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY.....	7
IV. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA.....	8
V. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW.....	23
VI. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW.....	37
VII. ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA.....	39
VIII. POTRZEBY I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY.....	39
IX. ANALIZY ZWIĄZANE Z BILANSEM TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ.....	40
X. WYSTĘPOWANIE TERENÓW I OBIEKTÓW CHRONIONYCH ORAZ OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH.....	45
XI. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN, ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH I TERENÓW GÓRNICZYCH.....	50
XII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ ORAZ STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI.....	52
XIII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH.....	55
XIV. WIZJA I CELE ROZWOJU GMINY.....	56
XV. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW.....	57
XVI. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY.....	59
1. Obszary zespołów usługowych – U.....	60
2. Obszary mieszkaniowo – usługowe o przeważającej wysokiej intensywności zabudowy – MW.....	62
3. Obszary mieszkaniowo – usługowe o przeważającej niskiej i średniej intensywności zabudowy – MN.....	63
4. Obszary mieszkaniowo – usługowe o zabudowie mieszanej – zagrodowej i jednorodzinnej – MR.....	64
5. Obszary działalności gospodarczej produkcyjnej, składowej, magazynowej i usługowej – PU. 66	
6. Obszary działalności gospodarczej produkcyjnej i usługowej – PU(R).....	67

7. Obszary powierzchniowej eksploatacji surowców – PG.....	68
8. Obszary urządzeń sportowych i rekreacyjnych na terenach otwartych – ZS.....	69
9. <i>Obszary urządzeń sportowych i rekreacyjnych – ZS(R).....</i>	<i>69</i>
10. Obszary użytków rolnych – RP.....	70
11. Obszary urządzeń obsługi i produkcji gospodarki rolnej – RU.....	71
12. Obszary zieleni niskiej, łęgowej i izolacyjnej – Zł.....	72
13. <i>Obszary zieleni łęgowej i izolacyjnej – Zł(R).....</i>	<i>72</i>
14. Obszary zieleni parkowej – ZP.....	73
15. Obszary cmentarzy – ZC.....	74
16. Obszary lasów – ZL.....	74
17. Obszary wód powierzchniowych – WS.....	75
18. <i>Obszary zbiorników wodnych – WS(R).....</i>	<i>75</i>
19. Obszary urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej - IT.....	76
XVII. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK.....	76
XVIII. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.....	81
XIX. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI.....	84
XX. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ.....	86
XXI. OBSZARY NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM.....	89
XXII. OBSZARY NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM.....	90
XXIII. OBSZARY DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁÓW NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE LOKALIZACJA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M ² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ.....	90
XXIV. OBSZARY DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE.....	90
XXV. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....	91
XXVI. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.....	92
XXVII. OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY.....	93
XXVIII. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH.....	93
XXIX. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENÍ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI.....	93
XXX. TERENY ZAMKNIĘTE.....	93
XXXI. OBSZARY PROBLEMOWE.....	93
XXXII. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ – SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM.....	94

I. WPROWADZENIE

Zgodnie z uchwałą intencyjną (uchwała nr LI.419.2018 Rady Miejskiej w Strumieniu z dnia 28 września 2018 r.) opracowana zmiana studium dotyczy części obszaru wskazanego do eksploatacji surowców naturalnych w miejscowości Zabłocie. W związku z zakończeniem eksploatacji złoża kruszyw projektuje się nowe zagospodarowanie tego obszaru, stąd konieczność zmiany zapisów obowiązującego studium. Dla zachowania czytelności dokumentu dla obszarów objętych zmianą zostały wydzielone nowe jednostki funkcjonalne, tożsame z istniejącymi, oznaczone dodatkowo literą „(R)”. Dla tych jednostek funkcjonalnych zostały zmodyfikowane warunki i zasady zagospodarowania terenu. Poza zmianą w ww. obszarach dokument studium został zaktualizowany w części dotyczącej obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, udokumentowanych złóż kopalin oraz obszarów i terenów górniczych. Wprowadzone w dokumencie zmiany (w stosunku do obowiązującego obecnie dokumentu) zostały wyróżnione kolorem pomarańczowym.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Strumień zostało opracowane na podstawie następujących aktów prawnych:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o *planowaniu u zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późniejszymi zmianami),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 roku w *sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy* (Dz. U. 2004 nr 118 poz. 1233).

Podstawę formalną opracowania stanowią:

- uchwała nr VII/55/2011 Rady Miejskiej w Strumieniu w *sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Strumień* z dnia 29 kwietnia 2011 roku,
- umowa nr 231/2011 zawarta w dniu 20.07.2011 r. pomiędzy Gminą Strumień a Pracownią Projektową pro – FORMA s.c. z siedzibą w 44 – 200 Rybnik, ul. Kościuszki 22.

Studium określa politykę przestrzenną gminy, a także lokalne zasady gospodarowania przestrzenią przy uwzględnieniu zasad określonych w *Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju*, strategii rozwoju województwa, planie zagospodarowania przestrzennego województwa i strategii rozwoju gminy. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pełni zatem trzy podstawowe funkcje:

- stanowi akt polityki przestrzennej gminy określając politykę jej przestrzennego rozwoju,
- wpływa na zasady kształtowania przestrzeni określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego koordynując ich ustalenia,
- stanowi jeden z ważniejszych elementów programu rozwoju gminy.

Studium, określając ogólne zasady i kierunki rozwoju przestrzennego gminy stanowi kompromis pomiędzy polityką rozwoju prowadzoną przez władze gminy, oczekiwaniami mieszkańców oraz obiektywnymi potrzebami i wymaganiami funkcjonalnymi danej jednostki osadniczej. Sporządzenie niniejszego studium polega na odczytaniu obecnej struktury funkcjonalno – przestrzennej gminy, a następnie ustaleniu kierunków zmian tej struktury, jako prognozy osiągnięcia założonych celów rozwoju. Opracowanie niniejsze stanowi aktualizację i rozwinięcie kierunków i celów rozwoju nakreślonych w obowiązującym dotychczas dokumencie.

W toku prac nad stworzeniem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Strumień korzystano z następujących opracowań:

- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego,
- Strategia Rozwoju gminy Strumień na lata 2014 – 2022,
- tekst i rysunki Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Strumień z 2008 roku,
- Plan Odnowy Miejscowości Drogomyśl,
- Plan Odnowy Miejscowości Zabłocie na lata 2008 – 2015,
- Plan Odnowy Miejscowości Pruchna na lata 2010 – 2016,
- Plan Odnowy Miejscowości Strumień na lata 2010 – 2016,
- Plan Odnowy Miejscowości Bąków na lata 2011 – 2017,
- Plan Odnowy Miejscowości Zbytków na lata 2011 – 2017,
- Program Rewitalizacji miasta Strumień,
- Program Ochrony Środowiska dla gminy Strumień,
- Plan Gospodarki Odpadami dla gminy Strumień,
- obowiązujące na terenie gminy miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego,
- statut uzdrowiska Goczałkowice - Zdrój.

Integralną część studium stanowią następujące rysunki:

- rysunek nr 1: Uwarunkowania rozwoju gminy – istniejące zagospodarowanie i użytkowanie terenu; skala 1:10000,
- rysunek nr 2: Uwarunkowania rozwoju gminy – stan środowiska przyrodniczego oraz kulturowego; skala 1:10000,
- rysunek nr 3: Uwarunkowania rozwoju gminy – komunikacja, infrastruktura techniczna; skala 1:10000,
- rysunek nr 4: Kierunki zagospodarowania przestrzennego; skala 1:10000.

Integralny element opracowania stanowi również prognoza oddziaływania na środowisko, wykonana zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego*

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. 2016 r. poz. 353).

Oddzielną część opracowania stanowi dokumentacja prac planistycznych prowadzonych w trakcie prac nad studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego obejmująca czynności formalno – prawne i merytoryczne związane z jego opracowaniem.

II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA I ZAGOSPODAROWANIA TERENU

1. Położenie i powiązania gminy

Gmina Strumień to gmina miejsko – wiejska położona w południowej części województwa śląskiego, w obrębie jednostki fizyko – geograficznej Kotliny Raciborsko – Oświęcimskiej. Podział administracyjny kraju sytuuje gminę jako część powiatu cieszyńskiego, a odległość gminy od stolicy województwa – Katowic, wynosi około 45 km. Gminę tworzą:

- miasto Strumień,
- sołectwo Bąków,
- sołectwo Zabłocie,
- sołectwo Zabłocie Solanka,
- sołectwo Zbytków,
- sołectwo Pruchna,
- sołectwo Drogomyśl.

Gmina (wraz z miastem) zajmuje powierzchnię 58,34 km², na której zamieszkiwało 12.940 osób (dane GUS, stan na dzień 31.XII.2014 r.). Gmina Strumień graniczy z gminami Hażlach, Dębowiec, Skoczów (południe), Zebrzydowice, Pawłowice (zachód), Pszczyna (północ), Goczałkowice Zdrój, Chybie (wschód).

2. Dotychczasowe przeznaczenie i zagospodarowanie terenu

Obecnie w gminie Strumień zadania z zakresu gospodarki przestrzennej realizowane są w oparciu o następujące dokumenty planistyczne:

- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Strumień z 2008 roku,
- miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie ze sporządzoną planszą uwarunkowań rozwoju gminy – *istniejące zagospodarowanie i użytkowanie terenu*, na jej obszarze występują następujące zgeneralizowane formy przeznaczenia terenów:

- obszary zabudowane (w tym mieszkaniowe i usługowe) zajmujące powierzchnię około 776 ha,
- obszary eksploatacji powierzchniowej złóż kopalin zajmujące powierzchnię około 35,5 ha,
- tereny leśne zajmujące powierzchnię około 848 ha,
- tereny niezabudowane z przewagą terenów rolnych zajmujące powierzchnię około 3200 ha,

- tereny dolin rzek i potoków zajmujące powierzchnię około 560 ha,
- tereny wód powierzchniowych zajmujące powierzchnię około 353 ha,
- tereny cmentarzy zajmujące powierzchnię około 3,5 ha.

Gmina Strumień zajmuje powierzchnię 5854 ha, z czego na tereny leśne przypada 14,7%, zaś na użytki rolne 70,2% ogólnej powierzchni gminy. Wśród użytków rolnych dominują grunty orne, które stanowią 78,5%, łąki stanowią 14,2%, pastwiska 5,5%, a sady 1,8% ogółu użytków rolnych. Pozostałe grunty i nieużytki stanowią 14,8% ogólnej powierzchni gminy. Obszary zabudowane zajmują około 13,3% ogólnej powierzchni gminy (w obszarach zabudowanych nie zostały uwzględnione powierzchnie zajęte pod drogi i kolej).

Miasto Strumień znajduje się północnej części gminy, stanowiąc wiodący ośrodek w układzie osadniczym gminy. Obszar miasta stanowi 10,7% ogólnej powierzchni gminy. Zabudowa skupia się przede wszystkim przy drogach łączących poszczególne sołectwa i miasto Strumień, jak również gminami sąsiednimi. Najbardziej zwarta zabudowa cechuje miasto Strumień. Pasmowy układ osadniczy, spowodowany przede wszystkim postępującą obudową dróg, przeważa w sołectwach, a co za tym idzie – występują tendencje do znacznego rozpraszania się i zarazem zlewania się zabudowy sołectw i miasta. Kwestia ta dotyczy w szczególności sołectw Zbytków, Bąków i miasta Strumień, których granice przestrzenne praktycznie się zatarły.

W układzie elementów liniowych wyróżniają się w szczególności droga krajowa nr 81 (DK81) biegnąca z północy na południe i przecinająca gminę na dwie części, a także sieci dróg wojewódzkich (nr 938 i 939). Istotny element struktury funkcjonalno – przestrzennej stanowią również doliny lokalnych cieków powierzchniowych z licznymi dopływami i stawami w tym, w szczególności dolina rzeki Wisły.

III. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY

Obowiązująca ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym definiuje ład przestrzenny jako *„takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno – gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno – estetyczne”*. W ramach badań dotyczących uwarunkowań rozwoju została przeprowadzona inwentaryzacja fotograficzna poszczególnych jednostek tworzących układ osadniczy gminy – jako udokumentowanie stanu istniejącego pozwalające na indywidualną ocenę wizerunku gminy.

Na kształt struktury przestrzennej gminy wpływ miały zarówno czynniki historyczne, jak i współcześnie prowadzone działania inwestycyjne. Analiza obecnego stanu zagospodarowania przestrzennego gminy pozwala wyprowadzić następujące wnioski:

- 1) najbardziej zurbanizowaną część gminy stanowi miasto Strumień, w którym koncentruje się

działalność usługowa i handlowa; dominuje na obszarze miasta zabudowa jednorodzinna (często powiązana z usługami), na niewielkich obszarach występuje zabudowa wielorodzinna,

- 2) na obszarach sołectw przeważa zabudowa jednorodzinna z licznie występującą zabudową zagrodową,
- 3) na obszarze gminy występuje niewielka ilość terenów stricte przemysłowych, a największy z nich stanowi kopalnia kruszywa w sołectwach Zabłocie i Zabłocie Solanka,
- 4) każda z jednostek osadniczych posiada swoje własne centrum usługowo – handlowe, najczęściej zlokalizowane w sąsiedztwie szkoły lub kościoła, przy czym przestrzenie wokół tych obiektów nie tworzą systemu, który można określić jako sprzyjający integracji mieszkańców,
- 5) bardzo zróżnicowana jest architektura i rozplanowanie zabudowy w poszczególnych sołectwach; niejednokrotnie zagospodarowanie terenu stanowi negatywny przykład rozpraszającej się zabudowy.

Poprawa wizerunku miasta i gminy powinna następować poprzez zwiększanie udziału zabudowy zorganizowanej przestrzennie i uzupełnianie zabudowy poprzez wypełnianie luk budowlanych istniejących w obecnym układzie. Polityka przestrzenna gminy powinna być również nakierowana na ochronę krajobrazu i środowiska przyrodniczego, jak również racjonalizację wykorzystania istniejących sieci infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Odzwierciedleniem tej polityki będą więc działania mające na celu przeciwdziałanie rozpraszaniu się zabudowy, jak również jednoznaczna ochrona (przed zabudową) terenów pozostających w przyrodniczym użytkowaniu w tym, w szczególności dolin rzek i potoków.

IV. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA

1. Rzeźba terenu i walory krajobrazu

Administracyjnie gmina i miasto przynależy do powiatu cieszyńskiego, położonego w województwie Śląskim. Powierzchnia całej gminy wynosi 5854 ha, w tym powierzchnia miasta 629 ha. Na terenie gminy Strumień wydziela się następujące miejscowości: Strumień (posiada prawa miejskie) oraz wsie Bąków, Drogomyśl, Pruchna, Zabłocie, Zabłocie Solanka i Zbytków. Wg danych GUS za 2014 r. w całej gminie Strumień zamieszkiwało 12940 osób, z czego w mieście Strumień 3642 osoby. Gmina Strumień sąsiaduje z gminami: Pawłowice, Pszczyna, Goczałkowice-Zdrój, Chybie, Skoczów, Dębowiec, Hażlach i Zebrzydowice.

Według podziału na jednostki fizyczno-geograficzne J. Kondrackiego obszar gminy znajduje się w prowincji Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym (51), w podprowincji Podkarpacie Północne (512), w makroregionie Kotlina Oświęcimska (512.2), w mezoregionie Dolina Górnej Wisły (512.22).

Zgodnie z podziałem geobotanicznym Polski omawiany obszar leży w Dziale Wyżyn Południowopolskich C, Krainie Kotliny Oświęcimskiej C.7, Okręgu Oświęcimskim C.7.1, podokręgu pszczyńskim C.7.1.b.

Przeważająca część terenu gminy położona jest w zasięgu płaskiej doliny Wisły. Szerokość doliny

Wisły dochodzi miejscami do 8 km. Jest to pochylony lekko ku wschodowi obszar równinny z centralnie położonym korytem Wisły, z licznie występującymi stawami, ciekami, rowami i kanałami w znacznej części użytkowany rolniczo. Równoleżnikowy odcinek doliny Wisły ukształtowany został pierwotnie w okresie zlodowacenia środkowopolskiego (odrzańskiego), kiedy odprowadzane były nie tylko wody rzek górskich, ale i roztopowych z lądolodu. Dolina Wisły jest pozostałością koryta potężnej rzeki roztokowej, która funkcjonowała w okresie zlodowacenia. Dno doliny Wisły stanowi system terasowo-stożkowy z pełni piętra zimnego Wisły oraz systemy teras niższych: III - ze schyłku piętra Wisły, z pierwszymi dużymi meandrami, a także zespół teras II - z holocenu, z licznymi starorzeczami meandrowymi o różnym stopniu wypełnienia osadami organicznymi i piaszczysto-mułkowo-ilastymi. Szczególne wyraźnie rysuje się terasa IV i charakterystyczny duży stożek napływowy - rozciągający się od Skoczowa po Zbiornik Goczałkowicki, osiągające 250 - 260 m n.p.m., tj. około 10-15 m n.p. rzeki. Terasy zbudowane są z aluwii przechodzących miejscami w osady stokowe. Kryją się tam one pod serie soliflukcyjne o często dużych miąższościach. Bardzo wyraźna jest także terasa II – 240 - 247 m n.p.m., tj. 3 - 4 m n.p.rz. Nawiązują do nich podobne równiny aluwialne np. w dolinie Knajki. Na wyższej, piaszczystej terasie oraz na odpowiadającym jej wysokości stożku napływowym, rozpostartym poniżej Skoczowa, rozlokowało się najczęściej osadnictwo lub występują kompleksy leśne. Powierzchnię niższej terasy, utworzonej z drobnych piasków, mad namułów i torfów, zajmują uprawy rolne - zwykle użytki zielone oraz liczne stawy, starorzecza i budowle przeciwpowodziowe. Charakterystyczna jest duża ilość stawów hodowlanych, a także terenów, które dawniej były użytkowane jako stawy. Morfologia terenu doliny Górnej Wisły jest monotonna, brak tu wyniesień lub punktów widokowych.

Naturalną kontynuacją Doliny Wisły na zachód jest Brama Bąkowska. Obejmuje ona zachodnie części terenów sołectw: Bąków, Pruchna i Zbytków. Rzeźba analizowanego terenu ma charakter rzeźby postglacialnej, która częściowo przykryta została lessami, a następnie przekształcona denudacyjnie, głównie przez erozję i akumulację rzeczną. Ukształtowana została przez wody roztopowe płynące na wschód z lądolodu odrzańskiego i wody rzek ekstraglacialnych dorzecza Odry. Prawie równe dno pradoliny, okryte glinami lessopodobnymi, leży na wysokości ok. 260 m n.p.m. i ma zarys lejka rozszerzającego się od okolic Zebrzydowic w kierunku Strumienia. Jest ono rozcięte systemem głębokich dolin erozyjnych, należących do dorzecza Odry. W Bramie Bąkowskiej znajduje się tzw. niski dział wodny oddzielający dorzecza Odry i Wisły, przy dużej deniwelacji, osiągającej ok. 20 m między wysoko położonym poziomem wody w Wiśle i nisko w dolinie Pielgrzymówki. Krajobraz tej części gminy jest nieco bardziej urozmaicony na skutek występowania w wysoczyźnie lessowej pofałdowań oraz głębiej wciętych jarów i parowów przeważnie zajętych przez lasy, często jednak też wykorzystywanych do tworzenia niewielkich stawów.

Na przeważającej części gminy występuje monotonna, wyrównana powierzchnia terenu. Wysokości względne są nieduże i wahają się w granicach kilku metrów. Wysokości bezwzględne przyjmują wartości ok. 260 – 262 m n.p.m. na terenie Strumienia oraz sołectw Bąków, Zbytków, Zabłocie i Zabłocie

Solanka. Dolina Wisły znajduje się na wysokości ok. 258 m. n.p.m. w rejonie ujścia do Zbiornika Goczałkowickiego. Koryto Wisły znajduje się na wysokości 255 m n.p.m. w rejonie ujścia, a w rejonie Chmielnika, u wpływu na teren gminy 260 m. n.p.m. Podobnie położone są Łąki Myszkowskie, gdzie wysokość wynosi ok. 257 m. n.p.m. Nieco wyżej usytuowany jest Drogomyśl, wysokości bezwzględne wynoszą ok. 264 – 268 m. n.p.m., przy czym i tu brak jest znaczniejszych przewyższeń względnych. Najwyższy punkt w gminie znajduje się w Pruchnej, w rejonie Banotu i wynosi 293 m. n.p.m. W Pruchnej występują jedyne na terenie gminy obszary o znaczniejszych różnicach wysokości względnych, dochodzących do kilkunastu metrów (np. rejon Gawlińca).

Na wschodzie gminy, w strefie dorzecza Wisły krajobraz ma charakter równinny. W części zachodniej (Pruchna) należącej do dorzecza Odry (zlewnia Pielgrzymówki), procesy erozyjne były bardziej intensywne i doprowadziły do wykształcenia rzeźby falisto-pagórkowatej. Tereny te cechuje więc silniejsza erozja, w związku z czym okolice te mają ciekawsze ukształtowanie powierzchni i są bardziej atrakcyjne widokowo.

W chwili obecnej duży udział w kształtowaniu krajobrazu gminy ma rolnicze wykorzystanie terenu, gospodarka stawowa oraz rozwijająca się mało intensywnie zabudowa. Teren gminy jest raczej mało zróżnicowany, nie ma tu wybitnych, naturalnych dominant krajobrazowych. Natomiast pozytywnym elementem i urozmaicheniem krajobrazu są rozsiane po całym terenie gminy stawy hodowlane.

Dominującą formę zabudowy w gminie Strumień stanowi budownictwo jednorodzinne i zagrodowe. Zwarta zabudowa oraz równinny charakter terenu ogranicza ekspozycję widokową obiektów sakralnych, niewiele jest miejsc, z których można obserwować całą bryłę budynków wraz z otoczeniem.

2. Warunki klimatyczne

Podział Polski na dzielnice rolniczo – klimatyczne (R. Gumiński 1948) klasyfikuje obszar gminy do dzielnicy podsudeckiej. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 8°C, liczba dni z przymrozkami waha się od 100 do 120, a dni z pokrywą śnieżną od 60 do 70. Wysokość opadów sięga 760 mm, z maksimum około lipca (90mm) i minimum około stycznia (40mm). Cyrkulacja odzwierciedla cyrkulację ogólną z dominacją kierunków SW (28%) oraz zbliżonym udziałem wiatrów z kierunków S i SE (14 i 13%). Średnia prędkość wiatrów z kierunku S i SE to 2,4 m/s, prędkość wiatrów z kierunku SW to 3,8 m/s (Absalon 1995). Na terenie gminy wyróżniono topoklimaty rolnicze, leśne i obszarów zabudowanych. Ze względu na dużą ilość cieków i zbiorników wodnych na wymienione wyżej topoklimaty często nakłada się topoklimat dolin rzecznych (obszar predysponowany do tworzenia się zastoisk chłodnego powietrza i mgieł). W szczególności należy tu wyróżnić szeroką dolinę Wisły wraz dolinami jej bocznych dopływów.

3. Lasy, leśna przestrzeń produkcyjna

Lasów na terenie gminy jest niewiele (zajmują około 15% powierzchni całej gminy), ich uzupełnienie stanowią liczne zadrzewienia towarzyszące dolinom cieków, a także remizy występujące

między polami uprawnymi. Dopełnienie tej struktury stanowią ogrody przydomowe oraz nieliczna zieleń urządzona. Lasy na terenie gminy mają charakter gospodarczy z przewagą gatunków liściastych i pozostają w zarządzie Nadleśnictwa Ustroń. Największe tereny leśne występują w sołectwie Zbytków (las Bór), na granicy sołectw Bąków i Drogomyśl (Knajski Las) oraz w Pruchnej (rejon lasu Makowina, lasów porastających doliny Dopływu z Podlesia - Gawliniec i Dopływu z Bąkowa oraz Las Badula). Lasy te nie posiadają połączenia pomiędzy sobą nawzajem, jak również z większymi kompleksami leśnymi, problemem jest również zjawisko cespityzacji (silny rozwój roślinności trawiastej w runie) i fruticetyzacja (nadmierny rozwój warstwy podszycia, zwłaszcza jeżyn i bzu czarnego).

4. Gleby, rolnicza przestrzeń produkcyjna

Miasto i gmina Strumień posiada zdecydowanie rolniczy charakter. Według danych z mapy ewidencyjnej (patrz tabela nr 1) aż 91,6 % powierzchni gminy stanowią grunty pozostające w gospodarowaniu rolnym, leśnym bądź też nieużytki. Na terenie miasta w ten sposób użytkowanych jest 78,81% terenów. W strukturze użytkowania zdecydowanie przeważają grunty orne, które stanowią 49% powierzchni gminy i 41,57% powierzchni miasta. Mniejszy udział mają łąki (7,13 % i 13,39%) oraz pastwiska (10,24% i 6,35%). Stosunkowo duży jest udział stawów hodowlanych. Na terenie gminy zajmują one około 236,4 ha, co stanowi 4,52% jej powierzchni. Odpowiednio na terenie miasta jest to 36,45 ha, co stanowi 5,79% powierzchni. Lasy zajmują ok. 847,04 ha, co stanowi ok. 16,21% powierzchni gminy. Na terenie miasta udział lasów jest jeszcze mniejszy, zajmują one bowiem powierzchnię 36,45 ha, co stanowi 5,79% powierzchni. Niewielki jest również udział zadrzewień, które zajmują tylko 7,3 ha w gminie i 5,46 ha na terenie miasta. Wszystkie powierzchnie leśne i zadrzewione zajmują więc ok. 15,06% powierzchni terenu, co jest wynikiem o ponad połowę mniejszym niż średnia województwa¹ (31,8%).

Typy gleb w zachodniej części gminy (sołectwa Bąków, Zbytków, Pruchna) reprezentowane są w zdecydowanej większości przez gleby bielcowe i pseudobielcowe, natomiast mniejsze powierzchnie zajmują gleby brunatne wyługowane i kwaśne. Podłoże budują utwory lessowe, stąd też gleby tych terenów zaliczone zostały do gleb lessowych. W dolinie Wisły występują gleby mułowo-torfowe oraz gleby w typie mad.

Jeśli chodzi o kompleksy przydatności rolniczej to na terenie gminy nie można mówić o dużym zróżnicowaniu. W części zachodniej gminy występuje mozaika kompleksów pszennego dobrego i pszennego wadliwego (2 i 3). W dolinach cieków, a w szczególności na całej rozciągłości doliny Wisły, wyznaczono użytki zielone średnie (2z) i słabe (3z).

Na terenie miasta i gminy Strumień przeważają grunty orne klas średniodobrych i dobrych (IIIa, IIIb, IVa, IVb). Zajmują one łącznie 67,23% wszystkich gruntów pozostających w użytkowaniu rolnym na terenie miasta oraz aż 73,25% gruntów rolnych gminy. Mniejszy udział prezentują łąki (21,53% użytków rolnych na terenie miasta i 10,75% na terenie gminy) oraz pastwiska (10,52% wszystkich użytków rolnych na

¹ Dane GUS za 2010 r.

terenie miasta oraz 15,75% na terenie gminy). Najlepsze klasy gleb występują na wysoczyznach lessowych, a więc w sołectwach Pruchna, Bąków i Zbytków, a także w północnej części miasta Strumień. Wysokie klasy gleb występują także w dolinie Wisły, w sołectwach Drogomyśl, Zabłocie i Zabłocie Solanka. Łąki i pastwiska zlokalizowane są głównie w dolinach cieków, przy czym wyższe ich klasy położone są jednak wśród gruntów ornych wysoczyzn lessowych. Niższe klasy łąk i pastwisk zajmują doliny cieków, na co ma wpływ znaczne uwilgocenie dolin (np. teren tzw. łąk Myszkowskich). W strukturze klas glebowych tak miasta, jak i gminy zaznacza się mała ilość gruntów najniższych V i VI klasy. Stąd też duża część gruntów pozostaje w rolniczym zagospodarowaniu. Strukturę klas glebowych przedstawiono w tabeli poniżej.

Tabela nr 1. Użytkowanie powierzchni miasta i gminy Strumień na podstawie mapy ewidencyjnej.

Grupa użytków gruntowych	Rodzaj użytku gruntowego	Oznaczenie	Gmina Strumień ha / %		Miasto Strumień ha/%	
Użytki rolne	Grunty orne	R	2560,39	49,00	258,67	41,57
	Sady	S	16,01	0,31	3,15	0,5
	Łąki trwałe	Ł	372,49	7,13	84,29	13,39
	Pastwiska trwałe	Ps	534,79	10,24	39,96	6,35
	Użytki rolne zabudowane	BR	125,78	2,41	13,62	2,16
	Grunty pod stawami	Wsr	236,4	4,52	36,45	5,79
	Rowy	W	12,68	0,24	2,14	0,34
	Użytki rolne razem		3858,54	73,85	441,28	70,10
Grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione	Lasy	Ls	847,04	16,21	22,28	3,54
	Grunty zadrzewione i zakrzewione	Lz	7,30	0,14	5,46	0,87
	Grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione razem		854,34	16,35	27,74	4,41
Grunty zabudowane i zurbanizowane	Tereny mieszkaniowe	B	143,27	2,74	43,45	6,9
	Tereny przemysłowe	Ba	1,21	0,02	23,52	3,74
	Inne tereny zabudowane	Bi	26,59	0,51	19,91	3,16
	Zurbanizowane tereny niezabudowane	Bp	1,92	0,04	0,38	0,06
	Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe	Bz	4,61	0,09	7,09	1,13
	Użytki kopalne	K	Brak		Brak	
	Tereny komunikacji					
	Drogi	Dr	193,79	3,71	30,02	4,77
	Tereny kolejowe	Tk	65,57	1,25	8,69	1,38
	Inne tereny komunikacyjne	Ti	Brak		0,13	0,02
	Grunty zabudowane i zurbanizowane razem		436,96	8,36	133,19	21,16
Użytki ekologiczne	Użytki ekologiczne	E	Brak			
Nieużytki	Nieużytki	N	4,76	0,09	1,68	0,27
Grunty pod wodami	Grunty pod morskimi wodami wewnętrznymi	Wm	Brak		Brak	
	Grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi	Wp	56,64	1,08	25,38	4,03
	Grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi	Ws	11,84	0,23	Brak	
	Grunty pod wodami razem		68,48	1,31	25,83	4,03
Tereny różne	Tereny różne	Tr	2,79	0,05	0,24	0,04
Razem			5225,87	100%	629,51	100%

Tabela nr 2. Klasy gleb miasta i gminy Strumień.

Klasa Gleby	RII	RIIIa	RIIIb	RIVa	RIVb	RV	łII	łIII	łIV	łV	łVI	PsII	PsIII	PsIV	PsV	PsVI
Miasto Strumień ok. 404,41 ha	-	14,67	111,94	118,66	26,61	2,92	-	6,72	42,02	38,32	-	-	15,00	26,84	0,01	0,7
100%	-	3,63	27,68	29,34	6,58	0,72	0,00	1,66	10,39	9,48	0,00	0,00	3,71	6,64	0,00	0,17
Gmina Strumień ok. 3616,12 ha	24,44	431,56	1257,57	769,97	165,19	8,91	3,47	142,84	105,37	121,77	15,39	1,03	347,63	203,73	16,87	0,38
100%	0,68	11,93	34,78	21,29	4,57	0,25	0,10	3,95	2,91	3,37	0,43	0,03	9,61	5,63	0,47	0,01

5. Zasoby wodne

Zasoby hydrogeologiczne

Według Mapy Hydrogeologicznej w skali 1:200.000 ark. Cieszyn analizowany obszar wchodzi w skład przedkarpackiego regionu hydrogeologicznego XXII, podregion przedkarpacko – śląski XXII 7, w którym główny poziom użytkowy wód podziemnych znajduje się w utworach czwartorzędowych.

Według Mapy hydrogeologicznej Polski w skali 1:50000² na zdecydowanej większości gminy występują użytkowe czwartorzędowe poziomy wodonośne. Jedynie w zachodniej części sołectwa Pruchna brak jest użytkowych poziomów wodonośnych. Dla piętra użytkowego wyznaczono jednostkę hydrogeologiczną 1abQIII (przeważa ona na całym terenie gminy) oraz jednostkę 3abQIV, która obejmuje wschodnią część sołectwa Drogomyśl, środkową i wschodnią część sołectwa Zabłocie oraz niewielki fragment miasta Strumień. Czwartorzędowe piętro wodonośne budują osady rzeczne doliny Wisły i jej dopływów. Wykształcone są one w postaci otczaków oraz żwirów i piasków, poza korytami górne partie żwirów i piasków bywają niekiedy zaglinione. Miąższość strefy zaglinionej z reguły przekracza 3 metry, osiągając lokalnie ponad 10 metrów. Miąższość utworów czwartorzędowych dochodzi do 10 metrów. Zasilanie wód podziemnych odbywa się poprzez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych, a także infiltrację wód powierzchniowych (cieków). W związku z brakiem własności retencyjnych w tych utworach poziom wodonośny w sąsiedztwie rzek uzależniony jest ściśle od jej stanów. Poziom wodonośny występuje na ogół na głębokości 5 – 15 m poniżej powierzchni terenu. Wody omawianego poziomu związane z utworami terasowymi (holoceńskimi) i wodnolodowcowymi stanowią ciągły horyzont o charakterze swobodnym.

Potencjalna wydajność studni wierconej wynosi od 10 do 30 m³h, w Pruchnej lokalnie jest mniejsza i wynosi do 10m³h. Na terenie jednostki 3abQIV potencjalna wydajność jest większa i wynosi pomiędzy 30 do 50 m³h. Na całej powierzchni jednostki stopień zagrożenia wód jest wysoki, występuje brak izolacji i obecność ognisk zanieczyszczeń. Jakość wód jest średnia (II) i wymagają one prostego uzdatnienia.

² Chowaniec J., Witek K., Mapa Hydrogeologiczna w skali 1:50000 wraz z objaśnieniami, ark M-34-74-A Zebrzydowice i M-34-74-B Pszczyna, PIG, Warszawa, 2000

Tabela nr 3. Główne parametry jednostek hydrogeologicznych.

Symbol jednostki hydrogeologicznej	Piętro wodonośne	Głębokość występowania	Miąszość [m]	Współczynnik filtracji [m/24h]	Przewodność warstwy wodonośnej [m ² /24h]	Moduł zasobów odnawialnych [m ³ /24h/km ²]	Moduł zasobów dyspozycyjnych [m ³ /24h/km ²]
1abQIII	Q	5 – 15 m	5,6	5,7	53	259	207
3abQIV	Q	5 – 15 m	16	14	274	287	311

Wyznaczone na mapie waloryzacji głównych zbiorników wód podziemnych GZW (Rózkowski, 1997) UPWP Rejon Górnej Odry i Rejon Małej Wisły odpowiadają jednostce hydrogeologicznej 1abQIII. Zasięg tej jednostki jest analogiczny z wydzielonymi przez Rózkowskiego UPWP QI i QII. Natomiast jednostka 3abQIV odpowiada wydzielonemu przez Rózkowskiego GZWP Q/8 Skoczów, który jednak nie jest GZWP w rozumieniu przepisów prawa (patrz poniżej).

Według mapy wstępnej waloryzacji głównych zbiorników wód podziemnych (Skrzypczak [red], 2003) oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2006 r. w sprawie przebiegu granic obszarów dorzeczy i regionów wodnych (Dz. U. 2006 nr 126 poz. 878) na analizowanym terenie brak jest głównych zbiorników wód podziemnych.

Według podziału Polski na jednolite części wód podziemnych zachodnia część gminy znajduje się w JCWPd nr 140 (granica przebiega podobnie jak granica wododziałów), pozostała zaś część gminy znajduje się w zasięgu JCWPd nr 142.

Zasoby hydrograficzne

Na analizowanym terenie występuje bogata sieć hydrograficzna, na co ma wpływ ukształtowanie terenu oraz budowa geologiczna nie sprzyjająca retencjonowaniu wody. Główną oś hydrologiczną analizowanego terenu stanowi Wisła, która tuż za północno-wschodnią granicą gminy tworzy zbiornik Goczałkowicki. Bogata sieć hydrograficzna tworzona jest przez drobne ciekі, będące zwykle pierwszorzędnymi dopływami Wisły. Wymienić tu należy lewobrzeżne dopływy: Knajkę z jej dopływami Skatnicą i Dopływem z Pruchnej, Starą Knajkę z Dopływem z Bąkowa i Strumień oraz prawobrzeżne: Młynówkę Drogomyską i Młynówkę 2. Tylko dwa ciekі zaliczone są do zlewni rzeki Odry. Są to płynące w zachodniej części gminy Pielgrzymówka i Pruchnianka. Główne ciągi stawów oparte są na Knajce, Starej Knajce, Dopływie z Bąkowa i Strumieniu. Stawy Gołysz oparte są na ciekawym systemie hydrotechnicznym opartym o Bajerkę i ciekі Młynówkę Drogomyską i Młynówkę 2.

Sieć hydrograficzną uzupełniają liczne kanały i rowy melioracyjne związane przede wszystkim z systemami doprowadza wody do licznych stawów hodowlanych.

Zdecydowanie większa część gminy przynależy do zlewni Wisły. Wododział I rzędu pomiędzy zlewniami Wisły i Odry przebiega mniej więcej po granicy gminy Strumień. Tylko dwa ciekі płynące w zachodniej części gminy zasilają dorzecze Odry: Pielgrzymówka i Pruchnianka. Zlewnie poszczególnych cieków analizowanego terenu rozdzielają działy wodne II rzędu.

Zbiorniki wodne

Na terenie gminy występuje szereg zbiorników wodnych mających charakter stawów hodowlanych. Grupują się one następująco: zespół stawów Gołysz (na terenie gminy stawy Bagieniec), Staw Heleński, Staw Weserunki, Stawy w dolinie Kanału Strumień oraz stawy powstałe w wyniku eksploatacji kopalin w rejonie łąk Myszkowskich. Uzupełnieniem tych stawów jest szereg małych oczek wodnych lokowanych w dolinach cieków. Na terenie gminy widoczne są również pozostałości dawnych stawów, które obecnie zarosły już w skutek naturalnej sukcesji lasami łęgowymi. Wymienić tu można choćby zadrzewienie po wschodniej stronie ul. Olszyna w Strumieniu, w Pruchnej, w górnej części doliny Dopływu z Bąkowa (po wschodniej stronie DW 938) i zadrzewienie śródpolne na południe od lasu Makowina.

Ze względu na dużą ilość stawów tereny gminy Strumień zyskały miano Żabiego Kraju. W Dolinie Górnej Wisły od średniowiecza była prowadzona gospodarka rybacka. Większość stawów jest intensywnie zagospodarowania, mimo to dla wielu gatunków ptaków stanowią one tereny do gniazdowania, żerowania. Dolina Wisły jest również ważnym szlakiem migracyjnym, duża ilość stawów daje możliwość odpoczynku dla migrujących ptaków. Uwarunkowania te zaowocowały ustanowieniem dla tego terenu obszaru Natura 2000 Dolina Górnej Wisły.

Zagrożenie powodziowe

Zgodnie z mapami obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, opublikowanymi w kwietniu 2015 r. przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, jako obszary szczególnego zagrożenia powodzią wydzielono tereny w dolinie Wisły. Tereny o prawdopodobieństwie zalania wodą raz na 100 lat ($Q=1\%$, obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat) i raz na 10 lat ($Q=10\%$, obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat) występują w dolinie Wisły. W Drogomyślu ryzyko zalania występuje pomiędzy Wisłą a tzw. Młynówką Drogomyską (pomiędzy DK 81 i ul. Wiejską), na terenie Witkowic w sąsiedztwie stawów Bagieniec, a także w dolinie Młynówki 2. Po zachodniej stronie DK 81 zagrożenie powodziowe występuje w dolinach Knajki i Starej Knajki (Staw Weserunki). Strefa zalania związana ze Starą Knajką znajduje kontynuację w Bąkowie oraz Zabłociu, na terenie tzw. łąk Myszkowskich. Od miejsca przecięcia z linią kolejową tereny zalewowe obejmują strefę międzywala, która rozciąga się na granicy miasta Strumień i Zabłocia. Obszary z możliwością zalania wodą $Q=10\%$ i $Q=1\%$ to obszary szczególnego zagrożenia powodzią. Prócz tych wód na terenie gminy Strumień wydzielono również wody $Q=0,5\%$ (obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat), które mają nieco szerszy zasięg niż wody $Q=1\%$.

6. Ocena stanu środowiska, jego zagrożeń i możliwości ich ograniczania

Gleby

Gleby – ze względu na ich bardzo długi proces tworzenia – uznaje się za dobra nieodnawialne, wymagające szczególnej ochrony. Ich ochrona jest tym bardziej uzasadniona, gdyż nie wykazują one żadnych

zdolności do ochrony przed przenikaniem do nich substancji zanieczyszczających. Zanieczyszczenia są dodatkowo kumulowane w glebie i praktycznie nie podlegają migracji. Zdolność do akumulacji zanieczyszczeń pozostających w glebie przez niektóre gatunki roślin sprawia, że zanieczyszczone gleby nie nadają się do produkcji pewnych grup roślin jadalnych i pastewnych.

Na obszarze gminy nie są prowadzone stałe pomiary jakości gleb w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. W ramach monitoringu badania były przeprowadzone tylko w roku 2005 i były one prowadzone w skali województwa dla poszczególnych powiatów. W tabeli nr 8 przedstawiono porównanie wskaźników dla gleb powiatu cieszyńskiego w stosunku do wskaźników dla całego województwa Śląskiego.

Tabela nr 4. Wskaźniki bonitacji negatywnej, miasto na tle powiatu i województwa.

Powiat	Odczyn pH w % [*]	Potrzeby wapniowania w % ^{**}	Zawartość fosforu w % ^{***}	Zawartość potasu w % ^{***}	Zawartość magnezu w % ^{***}
Powiat Cieszyński	61	58	62	71	49
Województwo Śląskie	71	69	58	67	52

^{*}) obejmuje procent gleb b. kwaśnych, kwaśnych i ½ lekko kwaśnych

^{**}) obejmuje procent potrzeb wapniowania koniecznych, potrzebnych, ½ wskazanych

^{***}) obejmuje procent gleb o zawartości b. niskiej, niskiej, ½ średniej

Przedstawione powyżej wyniki badań ukazują, że wszystkie wskaźniki są w przybliżeniu porównywalne ze średnią dla województwa. Bardzo duża ilość terenów pozostających w zagospodarowaniu rolnym, jak również duży współczynnik gleb klas dobrych wskazuje na bardzo dobrą jakość gleb i brak zanieczyszczeń.

Podstawowe zagrożenie gleb, a właściwie zasobów gruntów rolnych, na terenie gminy stanowi ich przeznaczania na cele nierolnicze i nieleśne. Chodzi tutaj zwłaszcza o presję urbanizacyjną i związane z tym przeznaczanie gruntów rolnych pod zabudowę. Zmiana przeznaczenia gruntów rolnych powoduje, że naturalne procesy ochronne i regeneracyjne nie funkcjonują prawidłowo i nie są w stanie ich ochronić.

Poprawa jakości gleb pozostających w rolniczym użytkowaniu może nastąpić poprzez stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych, właściwe nawożenie oraz przeciwdziałanie zwiększaniu aktywności metali ciężkich. Ochronę gruntów rolnych przed zabudową mogą zapewnić zapisy planistyczne ograniczające prawo zabudowy na gruntach najlepszych klas bonitacyjnych, na terenach nieuzbrojonych w kanalizację sanitarną, bądź z dala od istniejącej zabudowy.

Wody powierzchniowe

Na terenie miasta i gminy znajduje się szereg cieków, z których jednak tylko jeden – Wisła objęty jest badaniami w ramach państwowego monitoringu środowiska. Wyniki badań przedstawiono w tabeli nr 5.

Tabela nr 5. Wstępna ocena stanu wód powierzchniowych w punktach pomiarowo – kontrolnych w roku 2009.

I. p.	Kod i nazwa jednolitej części wód podziemnych	Nazwa punktu pomiarowego	Elementy klasyfikacji stanu/ Potencjału ekologicznego				Stan chemiczny Ocena/wskaźniki	Stan wód
			Klasyfikacja elementów biologicznych	Klasyfikacja elementów fizykochemicznych	Klasyfikacja substancji szczególnie szkodliwych	Stan/potencjał ekologiczny		
1	PLRW20009211159 / Wisła od Bładnicy do zbiornika Goczałkowice/	Mała Wisła wpływ do zbiornika Goczałkowice	III/fitobentos	II	III klasa	umiarkowany	Poniżej stanu dobrego/ benzo(g,h,i)perylen, indeno(1,2,3-cd)piren	zły

Powyższe badanie stanu wód oparte jest na Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 sierpnia 2008 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych (Dz.U. Nr 162, poz. 1008). Choć powyższa tabela przedstawia ocenę wstępną, można na jej podstawie stwierdzić, że jakość wód Wisły jest niezadowalająca, biorąc pod uwagę w szczególności fakt wykorzystania jej wód do zaopatrzenia ludności w wodę pitną. Na jakość cieków powierzchniowych najistotniejszy wpływ ma odprowadzanie ścieków komunalnych i przemysłowych do wód jak również niewłaściwe składowanie odpadów w zlewniach tych rzek. Ścieki komunalne wyraźnie wpływają na stężenie tlenu w wodzie, powodują występowanie podwyższonych zawartości związków organicznych, związków biogenych (związki azotu i fosforu) zawiesiny oraz decydują o zanieczyszczeniu bakteryjnym. Aby doprowadzić do pełnej rewitalizacji wód płynących, konieczne jest przede wszystkim pełne skanalizowanie gminy oraz skoordynowanie działań w gminach znajdujących się w zlewni Wisły.

U ujścia Wisły do Zbiornika Goczałkowice zlokalizowany był punkt pomiarowy, w których wody powierzchniowe były badane pod kątem Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 października 2002 roku w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych. Zgodnie z przeprowadzonymi badaniami wody Wisły spełniały wymagania jakim powinny odpowiadać wody w których bytują ryby karpowate i łososiowate, co jest pozytywnym świadectwem jakości wód.

U ujścia Wisły do Zbiornika Goczałkowice zlokalizowany był punkt pomiarowy w którym woda była badana w oparciu o Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 listopada 2002 roku w sprawie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia (Dz.U. nr 204, poz. 1728). Woda Wisły klasyfikowała się do kategorii A3, czyli do kategorii granicznej. Według rozporządzenia woda w kategorii A3 wymaga wysokosprawnego uzdatniania fizycznego i chemicznego, w szczególności utleniania, koagulacji, flokulacji, dekantacji, filtracji, adsorpcji na węglu aktywnym, dezynfekcji (ozonowania, chlorowania końcowego).

Wody podziemne

Według podziału Polski na jednolite części wód podziemnych analizowany teren znajduje się

w JCWPd nr 140 i 142. Na terenie gminy i miasta Strumień, ani w gminach sąsiednich nie były prowadzone badania jakości wód podziemnych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska.

Według objaśnień do Mapy Hydrogeologicznej Polski ark. Zebrzydowice i Pszczyna wody podziemne analizowanego terenu zalicza się do klasy II – tj. jakość wody jest średnia, woda wymaga prostego uzdatnienia. Generalnie jakość wody jest określana jako dobra, występują jednak lokalne podwyższenia zawartości związków azotowych, co ma związek z brakiem kanalizacji. Autorzy objaśnień wskazują jednak na brak trwałego zanieczyszczenia tymi związkami na większych obszarach, a ewentualne zanieczyszczenia mają charakter lokalny i tymczasowy.

Powietrze

Według ustawy *Prawo ochrony środowiska* (art. 85) ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, w szczególności przez utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub co najmniej na tych poziomach oraz zmniejszanie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane. Na stan powietrza na terenie gminy mają wpływ następujące czynniki: emisja zorganizowana pochodząca ze źródeł punktowych i powierzchniowych oraz niska emisja, emisja ze środków transportu i komunikacji, emisja transgraniczna (spoza terenu gminy), emisja niezorganizowana.

Zazwyczaj głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza jest emisja substancji toksycznych pochodzących z procesów spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych w celach energetycznych i technologicznych. Podstawową masę zanieczyszczeń odprowadzanych do atmosfery stanowi dwutlenek węgla. Jednak najbardziej uciążliwe składniki spalin to przede wszystkim dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla i pył. W mniejszych ilościach emitowane są również chlorowodór, różnego rodzaju węglowodory aromatyczne i alifatyczne.

Wraz z pyłem emitowane są również metale ciężkie, pierwiastki promieniotwórcze i wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, a wśród nich benzo(a)piren, uznawany za jedną z bardziej znaczących substancji kancerogennych. W pyłe zawieszonym, ze względu na zdolność wnikania do układu oddechowego, wyróżnia się frakcje o ziarnach: powyżej 10 mikrometrów i pył drobny poniżej 10 mikrometrów (PM10). Ta druga frakcja jest szczególnie niebezpieczna dla człowieka, gdyż jej cząstki są już zbyt małe, by mogły zostać zatrzymane w naturalnym procesie filtracji oddechowej. Przy spalaniu odpadów z produkcji tworzyw sztucznych opartych na polichlorku winylu do atmosfery mogą dostawać się substancje chlorowcopochodne, a wśród nich dioksyny i furany. O wystąpieniu zanieczyszczeń powietrza decyduje ich emisja do atmosfery, natomiast o poziomie w znacznym stopniu występujące warunki meteorologiczne. Przy stałej emisji, zmiany stężeń zanieczyszczeń są głównie efektem przemieszczania, transformacji i usuwania ich z atmosfery. Stężenie zanieczyszczeń zależy również od pory roku. I tak:

- sezon zimowy, charakteryzuje się zwiększonym zanieczyszczeniem atmosfery, głównie przez niskie

źródła emisji,

- sezon letni, charakteryzuje się zwiększonym zanieczyszczeniem atmosfery przez skażenia wtórne powstałe w reakcjach fotochemicznych.

Ocenę stanu powietrza atmosferycznego przeprowadzono w oparciu o dane z 2007³, 2008⁴ i 2009⁵ r. pochodzące z opracowania Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach. Ocena przeprowadzona jest w wyodrębnionych strefach na terenie województwa śląskiego zaliczonych do odpowiednich klas od A do C, od klasy najbardziej do najmniej korzystnej ze względu na stopień oddziaływania zanieczyszczeń na stan zdrowia ludzkiego – kryterium ochrony zdrowia. W raporcie WIOŚ przeprowadzono ocenę stanu powietrza atmosferycznego w wyodrębnionych strefach, gminę i miasto Strumień zalicza się do strefy bielsko – żywieckiej.

Tabela nr 6. Klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń oraz klasa ogólna strefy z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia w latach 2007 – 2009.

	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy											Ogólna klasa strefy
	SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	B(a)P	Cd	Ni	O ₃	
Rok 2007	A	A	A	A	A	A	A	C	A	A	A	C
Rok 2008	A	A	A	A	A	A	A	C	A	A	C	C
Rok 2009	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	C	C
Rok 2010	C	A	C	A	A	A	A	C	A	A	C	C

Klasyfikacja, według kryterium ochrony zdrowia na terenie strefy bielsko – żywieckiej wykazała klasę C, ze względu na przekraczane dopuszczalne stężenia 24 godzinne i roczne dla benzo(a)pirenu B(a)P oraz stężenia O₃ (z tym, że badanie O₃ prowadzone jest dla strefy śląskiej). Przeprowadzona klasyfikacja dla pozostałych zanieczyszczeń takich jak: dwutlenek azotu (NO₂), ołów (Pb), ozon (O₃), tlenek węgla (CO), dwutlenek siarki (SO₂), arsen (As), nikiel (Ni) oraz benzen (C₆H₆) wykazała klasę A. Przyznana klasa ogólna dla strefy w latach 2007 – 2009 to klasa C, przy czym zaliczenie do klasy C nastąpiło wyłącznie na skutek przekroczeń benzo(a)pirenu B(a)P oraz stężenia O₃. Na skutek zmian w metodyce badań w 2010 r. gminę Strumień włączono do strefy śląskiej. W wyniku zmiany metodyki badań wyniki w 2010 r. są gorsze od lat poprzednich, wykazano bowiem dodatkowo przekroczenia dwutlenku siarki i pyłu zawieszonego. Należy zauważyć, iż najwyższe stężenia zanieczyszczeń (przekroczenia wartości dopuszczalnych) występują w sezonie jesienno – zimowym, co związane jest ze spalaniem paliw w celach grzewczych (niska emisja).

³ Raport o stanie środowiska w województwie śląskim w roku 2007, WIOŚ Katowice,

⁴ Raport o stanie środowiska w województwie śląskim w roku 2008, WIOŚ Katowice,

⁵ Raport o stanie środowiska w województwie śląskim w roku 2009, WIOŚ Katowice,

Niestety brak jest dokładniejszych danych dotyczących jakości powietrza atmosferycznego gminy. Za wyjątkiem miasta Strumień, gdzie występuje zwarta zabudowa, na zdecydowanej większości gminy występuje zabudowa rozproszona, zagrodowa. Jakość powietrza atmosferycznego jest prawdopodobnie zdecydowanie lepsza niż wskazują na to wyniki mocno ogólnych badań (w szczególności tych z 2010 r., gdzie ocenie poddano praktycznie cały obszar województwa łącznie z dużymi miastami). Rolniczy charakter zagospodarowania terenu oraz brak znaczących emitorów tak liniowych jak i punktowych wpływa pozytywnie na jakość powietrza. Również poza granicami gminy brak jest znaczących emitorów, choć zapewne w bilansie zanieczyszczeń będą zaznaczały się wpływy aglomeracji rybnicko – jastrzębskiej i rejonu ostrawsko – karwińskiego.

Odpady

Na terenie miasta i gminy Strumień obowiązuje *regulamin utrzymania czystości i porządku* przyjęty uchwałą Rady Miejskiej w Strumieniu Nr XLIV/308/2006 z dnia 30 marca 2006 roku. Uchwała ta reguluje sposób postępowania odpadami komunalnymi na terenie gminy. Na terenie gminy obowiązuje również *plan gospodarki odpadami* przyjęty uchwałą Nr XXXII/245/2009 Rady Miejskiej w Strumieniu z dnia 30 stycznia 2009 r.

Z Programu ochrony środowiska dla gminy Strumień⁶ wynika, że obecnie około 85% mieszkańców gminy objętych jest zorganizowanym systemem wywozu odpadów komunalnych. W tabeli poniżej zestawiono dane na temat ilości odpadów komunalnych zebranych na terenie gminy w okresie 2005 – 2007. Tabela nr 7. Zestawienie ilości zebranych odpadów komunalnych [Mg/rok] na terenie gminy Strumień w latach 2005 – 2007

Rok	Zebrana ilość odpadów komunalnych zebranych z posesji	Zebrana ilość odpadów komunalnych zebranych z terenów gminy	Zebrana ilość odpadów komunalnych zebranych w ramach okolicznościowych akcji	Ilość odpadów komunalnych zebranych ogółem
2005	576,00 Mg	22,98 Mg	25,13 Mg	624,11 Mg
2006	588,30 Mg	13,52 Mg	27,90 Mg	629,72 Mg
2007	563,99 Mg	25,86 Mg	30,10 Mg	619,95 Mg

Odpady komunalne gromadzone są w następujących pojemnikach: 110 l, 120 l, 240 l, 1100 l oraz w workach kolorowych na odpady segregowane, na posesjach prywatnych.

Wywóz zmieszanych odpadów komunalnych jest prowadzony z częstotliwością, co najmniej co 4 tygodnie wg wcześniej określonego harmonogramu. Na terenie gminy Strumień pozwolenia na odbiór i transport odpadów komunalnych zmieszanych posiadają następujące podmioty gospodarcze:

- Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Wywóz Odpadów Komunalnych Stałych i Płynnych Emil Janota ul. Bielska 60, Zabłocie, 43-246 Strumień,
- Zakład Oczyszczania Miasta „TROS-EKO” ul. Bażantów 17, 43-450 Ustroń,
- Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „EKOM” Janota Zdzisław ul. Tulipanów 3,

⁶ Aktualizacja programu ochrony środowiska dla gminy Strumień, Eko-Team Konsulting, styczeń 2009 r., Strumień

Zabłocie, 43-246 Strumień,

- KONTRANS II S.C. Maria Nowak, Arlena i Rajmund Sztwiorok, Podgórze 253, 43-430 Skoczów,
- Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o. ul. Kokotek 33, 41-700 Ruda Śląska.

Ponieważ gmina Strumień nie posiada własnego składowiska odpadów, zmieszane odpady komunalne wywożone są na składowiska poza terenem gminy, to jest na:

- składowisko odpadów komunalnych w Jastrzębiu Zdroju, „CONFINCO-POLAND” Sp. z o.o. ul. Graniczna 29, 40-956 Katowice,
- składowisko odpadów komunalnych w Knurowie ul. Szybowa 44, PPHU „KOMART” Sp. z o.o. ul. Szpitalna 7, 44-194 Knurów.

Pozwolenie na działalność w zakresie usuwania ciekłych odpadów komunalnych posiadają przedsiębiorstwa:

- Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Wywóz Odpadów Stałych i Płynnych Emil Janota, ul. Bielska 60, Zabłocie, 43-246 Strumień,
- Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, ul. Ks. Londzina 58, 43-246 Strumień.

Na całym terenie gminy Strumień obowiązuje system segregacji odpadów. W selektywną zbiórkę odpadów komunalnych włączonych zostało:

- w 2005 roku – 75% mieszkańców gminy,
- w 2006 roku – 85% mieszkańców gminy,

Selektywna zbiórka jest prowadzona z wykorzystaniem systemu workowego, tzn. mieszkańcom gminy (w zabudowie jednorodzinnej) są dostarczane worki o pojemności 110 l w określonych kolorach, w których zbierane są selektywnie poszczególne frakcje odpadów komunalnych, a następnie okresowo odbierane (1 raz w miesiącu) przez firmy przewozowe zajmujące się zbieraniem odpadów komunalnych.

Poza selektywną zbiórką odpadów opakowaniowych prowadzona jest również zbiórka innych odpadów selektywnie zbieranych (z różną częstotliwością, wg ogłoszonego uprzednio harmonogramu):

- w zakresie selektywnego zbierania odpadów wielkogabarytowych prowadzone są akcje zbierania odpadów wielkogabarytowych (2 razy do roku) - mieszkańcy mogą wystawiać te odpady przed swoimi posesjami, skąd są odbierane przez firmę zajmującą się ich zbiórką,
- w zakresie selektywnego zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego – odpady tego typu zbierają: punkt apteczny mgr. Wojanowskiego S.C. w Pruchnej przy ul. Głównej, „DENAR” Sp. z o.o. w Strumieniu przy ul. 1-go maja 35, Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Strumieniu przy ul. Łuczkiwicza 3, Apteka „Eskulap” w Strumieniu przy ul. Londzina 1, ELBIS Sp. z o.o. w Strumieniu przy ul. 1 Maja,
- w zakresie selektywnego zbierania zużytych opon były organizowane zbiórki tego typu odpadów w wyznaczonych miejscach, w wyznaczonych dniach (1 raz do roku); obecnie opony są odbierane razem z odpadami wielkogabarytowymi 2 razy do roku (wg wcześniej określonego harmonogramu), bezpośrednio z posesji, skąd są odbierane przez firmę zajmującą się ich zbiórką,

- w zakresie selektywnego zbierania odpadów budowlano – remontowych na indywidualne zlecenie właściciela posesji podmiot odbierający odpady komunalne podstawia kontener,
- w zakresie selektywnego zbierania odpadów niebezpiecznych – od 2007 roku gmina prowadzi zbiórkę zużytych baterii. Zbiórka zużytych baterii prowadzona jest za pośrednictwem pojemników rozstawionych w szkołach i obiektach publicznych należących do gminy. Pojemniki na baterie znajdują się w każdej ze szkół oraz w budynku Urzędu Miejskiego w Strumieniu,
- w zakresie selektywnej zbiórki przeterminowanych leków – zakupiono 4 specjalistyczne pojemniki tzw. konfiskatory i ustawiono je w aptekach zlokalizowanych na terenie gminy: apteka „NOVA” Rynek 21 w Strumieniu, apteka „ESKULAP” przy ul. Londzina 1 w Strumieniu, punkt apteczny.

Tabela nr 8. Zestawienie ilości odpadów komunalnych (Mg/rok) zebranych selektywnie na terenie gminy Strumień w latach 2005 – 2007

Odpady zbierane selektywnie	Ilość zebranych selektywnie odpadów (Mg/rok)		
	2005	2006	2007
Tworzywa sztuczne	19,265	31,970	37,450
Metal	9,053	9,640	7,240
Papier, tektura	18,468	31,200	25,81
Szkło	77,078	140,050	144,420
Niebezpieczne (baterie)	0,018	0,035	0,067
Wielkogabarytowe	10,00	8,0	38,00
Opony	9,5	22,0	10,0
Razem	143,382	242,895	262,987

Na podstawie posiadanych danych obliczono, że 1 mieszkaniec gminy w ciągu roku zebrał średnio:

- w 2005 r. 0,05 Mg/rok zmieszanych odpadów komunalnych i 0,01 Mg/rok surowców wtórnych,
- w 2006 r. 0,05 Mg/rok zmieszanych odpadów komunalnych oraz 0,02 Mg/rok surowców wtórnych.

Aktualnie na terenie gminy nie jest prowadzona selektywna zbiórka odpadów komunalnych ulegających biodegradacji. W przypadku odpadów biodegradowalnych zostały stworzone warunki do rozwoju zbiórki tego rodzaju odpadów, ponieważ przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie odbioru odpadów komunalnych z terenu nieruchomości mogą na podstawie zaktualizowanych zezwoleń odbierać takie odpady. W związku z tym, iż gmina Strumień jest gminą miejsko – wiejską można przyjąć, że odpady biodegradowalne – odpady kuchenne oraz zielone, pochodzące z ogródków są w większości zagospodarowywane w gospodarstwach domowych do skarmiania zwierząt oraz do przetwarzania w przydomowych kompostownikach, po czym wykorzystywane do użyźniania gleby. Prowadzenie takiej formy odzysku odpadów biodegradowalnych jest dopuszczone zgodnie z obowiązującym na terenie gminy regulaminem utrzymania czystości i porządku.

Na terenie gminy Strumień nie są zlokalizowane żadne gminne instalacje i obiekty do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów komunalnych, w tym również brak jest składowiska odpadów komunalnych, nie planuje się również budowy tego typu instalacji.

Aktualnie na terenie gminy Strumień funkcjonuje 1 zakład (podmiot gospodarczy) posiadający instalację do odzysku odpadów komunalnych. Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „EKOM” Janota

Zdzisław uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku m.in. odpadów o kodach:

- 20 01 01 – papier i tektura w ilościach 200 Mg/rok,
- 20 01 02 – szkło w ilościach 600 Mg/rok,
- 20 01 39 – tworzywa sztuczne w ilościach 400 Mg/rok,
- 20 01 40 – metale w ilościach 200 Mg/rok,
- 20 01 99 – inne niewymienione frakcje zbierane w sposób selektywny w ilościach 150 Mg/rok,
- 20 03 07 – odpady wielkogabarytowe w ilościach 200 Mg/rok.

Odpady są zbierane i gromadzone w hali położonej w Zabłociu przy ul. Długiej, o utwardzonym podłożu. Odpady o kodach wymienionych powyżej są w sposób selektywny odbierane od mieszkańców gminy (oraz gmin ościennych) a następnie są przewożone do hali, gdzie są sortowane według rodzajów. Proces odzysku polega na presortowaniu odpadów o ww. kodach, wg poszczególnych asortymentów na mobilnej linii sortowniczej, a odpady o kodach 20 01 01, 20 01 11, 20 01 39, 20 01 99 są dodatkowo po presortowaniu poddawane procesowi belowania. Odpady po zbelowaniu trafiają do recyklerów. Oprócz odpadów z gminy Strumień sortownia (instalacja odzysku odpadów) przyjmuje również odpady z gmin: Chybie, Dębowiec, Zebrzydowice, Skoczów, Jasienica, Pawłowice, Suszec, Wiśła.

Strefa C ochrony uzdrowiskowej uzdrowiska „Goczałkowice – Zdrój”

Dla uzdrowiska Goczałkowice – Zdrój została wydana decyzja nr 30 z dnia 30 kwietnia 2009 r. znak MZ-OZU-520-16128-/3/GR/09. Decyzja ta ustanawiała i potwierdzała statut uzdrowiska Goczałkowice – Zdrój. W związku z koniecznością ochrony złóż borowiny na terenie łąk Myszkowskich Wójt Gminy Goczałkowice Zdrój oraz Burmistrz Strumienia podjęli działania w kierunku rozszerzenia strefy „C” na teren gminy Strumień. W tym celu utworzono, uchwałą Nr L.I.427.2014 Rady Miejskiej w Strumieniu, w dniu 29 lipca 2014 r. na terenie gminy Strumień nowe sołectwo – Zabłocie Solanka. Zasadniczym powodem dokonania tego podziału administracyjnego był fakt, że na terenie nowego sołectwa Zabłocie Solanka znajdują się bogate, udokumentowane złoża surowców leczniczych, a przede wszystkim złoża torfu leczniczego (borowiny). W celu umożliwienia ich eksploatacji i wykorzystania w uzdrowiskowej terapii powinny one być chronione. Decyzją Nr 30 A z dnia 7 lipca 2015 r. (znak MZ-OZU-523-445/WS/14) rozszerzono teren strefy uzdrowiskowej „C” na obszar sołectwa Zabłocie Solanka. Na terenie strefy uzdrowiskowej „C” obowiązują przepisy ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

V. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW

Ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej następuje obecnie i będzie realizowana nadal poprzez:

- 1) utrzymanie istniejących oraz wyznaczenie nowych stref ochrony konserwatorskiej,
- 2) zachowanie i ochronę obiektów wpisanych do rejestru zabytków,
- 3) ochronę obiektów zabytkowych ujętych w ewidencji zabytków województwa oraz przewidzianych do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków,
- 4) ochronę zabytków archeologicznych.

Strefy ochrony konserwatorskiej

Tradycja strefowej ochrony konserwatorskiej doprowadziła do wyodrębnienia w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na obszarze gminy Strumień następujących rodzajów stref ochrony konserwatorskiej: *strefa ścisłej ochrony konserwatorskiej „A”, strefa pośredniej ochrony konserwatorskiej „B”, strefa ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych OW* oraz w niektórych planach *strefa archeologicznej ochrony konserwatorskiej „W”*.

Strefy te zostały przedstawione na rysunku nr 2 „Uwarunkowania rozwoju gminy – stan środowiska przyrodniczego oraz kulturowego”.

- 1) Strefa ścisłej ochrony konserwatorskiej „A” - strefa pełnej ochrony historycznej struktury przestrzennej. Na obszarze gminy obejmuje ona :
 - a) obszar historycznego miasta lokacyjnego wraz z obszarem głównej osady przedlokacyjnej (tzw. Przedmieście Wschodnie),
 - b) obszar dawnego zespołu dworskiego przy ul. Londzina,
 - c) zespół młyński przy ul. Młyńskiej.

Działalność konserwatorska powinna zmierzać do :

- zachowania historycznie rozplanowanego układów ulic i placów,
- rewaloryzacji przekroju ulic poprzez likwidację współczesnych, naziemnych elementów infrastruktury oraz przywrócenie w miarę możliwości historycznych nawierzchni brukowych,
- restauracji i modernizacji technicznej obiektów zabytkowych wraz z dostosowaniem współczesnych funkcji do wartości zabytkowych obiektów oraz nawiązania do historycznej funkcji mieszkalno - usługowej centrum miasta,
- rewaloryzacji poszczególnych wnętrz miejskich poprzez uzupełnienie zabudowy, korektę brył i fasad istniejących obiektów wg wniosków zawartych w opracowaniach specjalistycznych,
- zachowania historycznych podziałów działek, ewentualnie nawiązania do dawnych podziałów poprzez zaznaczenie ich architektonicznymi podziałami brył lub elewacji, zaznaczenia granic za pomocą małej architektury,
- dostosowania nowej zabudowy do historycznej kompozycji urbanistycznej w zakresie sytuacji, skali, bryły, podziałów architektonicznych,
- zachowania zasadniczych proporcji wysokościowych układu zabudowy, utrzymujących sylwetę miasta

wraz z historycznymi dominantami.

- 2) Strefa częściowej ochrony konserwatorskiej „B” - strefa ochrony zachowanych elementów zabytkowych. Obejmuje tereny historycznego układu przestrzennego znajdujące się poza dawnym centrum, przedmieścia, obrzeża miasta, obszary początkowo rolnicze, stopniowo poddawane parcelacji. Zachowana historyczna zabudowa jest bardziej przekształcona niż zabudowa zespołu śródmiejskiego. Występują w niej zachowane fragmenty dróg historycznych oraz fragmentarycznie zachowana średniowieczna parcelacja osadnicza. Zabudowa w wielu wypadkach uległa przekształceniu i nie reprezentuje wysokiej wartości zabytkowej. W strefie brak jest obiektów wpisanych do rejestru zabytków. Występujące obiekty stanowią lokalną wartość kulturową, część z nich figuruje w ewidencji wojewódzkiej zabytków. Strefa ta obejmuje:
- a) teren w kierunku południowo - wschodnim od obszaru historycznego centrum do ul. Pszczyńskiej, część terenu tzw. „Zamku” (Burgrechtu), zawiera między innymi: zabudowania ulic Zamkowa, parkowa, Wąska, część ul. Brodeckiego, park miejski, zespół obiektów przemysłowych przy ul. Kościelnej, zieleń naturalną,
 - b) obszar zabudowy wzdłuż ul. 1 Maja, zawierający: kilka obiektów figurujących w ewidencji, cmentarz, zieleń komponowaną wzdłuż ulicy, obiekty współczesne (straż pożarna, obiekt hotelarsko - gastronomiczny) - przy odpowiednich działaniach rewaloryzacyjnych istnieje możliwość harmonijnego wkomponowania w układ przestrzenny założenia ulicy,
 - c) zespół mieszkalny przy ul. Londzina i Dębowej,
 - d) zespół zabudowy przemysłowej przy ul. Pawłowickiej
 - e) zespół folwarczny „Drogomyśl – Dębina”.

Działalność konserwatorska w strefie powinna zmierzać do :

- zachowania zasadniczych elementów historycznego rozplanowania, układów przestrzennych i komunikacyjnych, zieleni naturalnej i komponowanej,
- restauracji i modernizacji technicznej obiektów o wartościach kulturowych z dostosowaniem współczesnej funkcji do wartości zabytkowej obiektów,
- dostosowaniu nowej zabudowy do historycznej kompozycji urbanistycznej w zakresie skali i bryły zabudowy, bez tworzenia nowych dominant,
- dopuszcza się możliwość modyfikacji wysokości współczesnej zabudowy, przy założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej i pod warunkiem tworzenia nowych wartości estetycznych.

- 3) Strefa ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych

Stanowiska archeologiczne stanowią dobra kultury prawnie chronione i w związku z tym stanowiska

położone poza zabudowaną strefą miejską objęte są całkowitym zakazem prowadzenia w ich granicach takich działań niszczących jak głęboka orka, prace wybierzyskowe i niwelacyjne. Pozostała działalność inwestycyjna jak melioracje, gazyfikacja, prace wodno - kanalizacyjne, energetyczne, teletechniczne oraz budowlane w granicach wszystkich stanowisk, może być warunkowo dopuszczona wyłącznie w uzgodnieniu Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, na określonych indywidualnie warunkach, po wyprzedzającym przebadaniu na koszt inwestora (Rozporządzenie MKiS z dnia 11 stycznia 1994 r. o zasadach i trybie udzielania zezwoleń na prowadzenie prac konserwatorskich przy zabytkach oraz prac archeologicznych i wykopaliskowych).

Strefa ochrony konserwatorskiej stanowiska, poza przypadkami gdzie została wyznaczona indywidualnie, określona została jako obszar zawierający się w kole o promieniu 40 m którego środek stanowi centrum stanowiska.

Obiekty i założenia na obszarze gminy i miasta wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego

Nr na mapie	Lokalizacja	Obiekt	Uwagi (zamieszczone w decyzjach rejestracji)
1	Strumień	Kościół parafialny p.w. św. Barbary, mur. Barokowy z 1790 r. nr rej. A - 354 / 78	Obiekt o wielkiej wartości artystycznej, kulturalnej i historycznej. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach ogrodzenia, wraz z wyposażeniem wnętrza.
2	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 3 (d. Nr 16), mur. XIX w. Nr rej. 1007 / 69	Budynek parterowy na rzucie prostokąta, sięń przelotowa sklepiona kolebkowo z lunetami, elewacja 4 - osiowa, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej.
3	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 7 (dawny nr 14), mur. XIX w. Nr rej. 1006 / 69	Budynek piętrowy, sięń przelotowa, elewacja frontowa 4 – osiowa. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
4	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 8 (d. Nr 97), mur., XIX w. Nr rej. 1008 / 69	Budynek narożny, parterowy, elewacje 3 i 2 - osiowe, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
5	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 9 (d. Nr 13), mur., XIX w. Nr rej. 1005 / 69	Budynek piętrowy, sięń przelotowa sklepiona kolebkowo, w pomieszczeniach sklepienie żaglaste, elewacja frontowa 3 - osiowa, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
6	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 12 (d. Nr 106), mur., XIX w. Nr rej. 1009 / 69	Budynek parterowy, w części pomieszczeń sklepienia kolebkowe i żaglaste. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
7	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 21 (d. Nr 6), mur., XIX w. Nr rej. 1004 / 69	Budynek parterowy, sięń przelotowa sklepiona kolebkowo, stropy belkowane, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
8	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Pocztowa 7 (d. Nr 55), mur., XVIII w. Nr rej. 1003 / 69	Budynek parterowy, sięń przelotowa sklepiona żaglasto, elewacja frontowa 5 - osiowa, dach naczółkowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
9	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Pocztowa 26 (d. Nr 40), mur. XIX w. Nr rej. 1002 / 69	Budynek piętrowy, sięń sklepiona kolebkowo, elewacja frontowa 4 - osiowa, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.

10	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Pocztowa 20 (d. Nr 37), mur., XIX w. Nr rej. 999 / 69	Budynek piętrowy, sięń sklepiona żaglasto na gurtach i kolebkowo, 3 - osiowa, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
11	Strumień	Ratusz mur. Barokowy, XVIII w. Nr rej. A - 351 / 78	Obiekt o wielkiej wartości artystycznej , kulturalnej i historycznej. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej.
12	Strumień	Dom mieszkalny, Rynek 14 (d. Nr 93); mur., XVII w. Nr rej. 188 / 60	Obiekt o wartości historycznej i kulturalnej.
13	Strumień	Dom mieszkalny Rynek15 (d. Nr 92) mur., XVII w. Nr rej. 187 / 60	Obiekt o wartości historycznej i kulturalnej.
14	Strumień	Dom mieszkalny, Rynek 17 (d. Nr 90) mur., XVII w. Nr rej. 186 / 60	Obiekt o wartości historycznej i kulturalnej.
15	Strumień	Dom mieszkalny, Rynek 18 (d. Nr 91) mur., XVII w. Nr rej. A - 410 / 86	Obiekt dwupiętrowy, przebudowany w XIX i XX w. Granice zabytku rozciągają się na całość budynku, wraz z jego wystrojem i stylowym wyposażeniem w granicach rynkowej parceli budowlanej. Bardzo cenny przykład barokowej kamienicy rynkowej pierwotnie piętrowej , przebudowanej po zniszczeniach wojennych. Kamienica w zwartej zabudowie rynkowej o wartościach historycznych i artystycznych ponadregionalnych.
16	Strumień	Kamienica mieszczańska, ul. Londzina 23, mur., XIX w. Nr rej. A - 445 / 86	Obiekt piętrowy nakryty dachem dwuspadowym, elewacja pięcioosiowa, pierwotnie obiekt był parterowy nadbudowany w pocz. XX w. Decyzja obejmuje całość obiektu wraz z otoczeniem w granicach parceli budowlanej - działki osadniczej. Typowa małomiasteczkowa kamienica w zwartej zabudowie o wartościach regionalnych.
17	Strumień	Dom , dawny Zamek, mur., XVII w. Nr rej. 184 / 60	Obiekt o wartości kulturalne i historycznej. Granice zabytku obejmuj a również najbliższe otoczenie.
	Strumień	Układ urbanistyczny Strumienia z końca XV w. Nr rej. A - 391 / 81	Cenny i niezbadany historycznie zespół staromiejskiej zabudowy. W średniowieczu znany z naturalnych fortyfikacji - stawów rybnych okalających miasto, jest to jedyny tego typu układ w dawnym województwie bielskim. Granice strefy ochronnej określone w Decyzji, ze względu na brak załącznika graficznego trudne są do jednoznacznego określenia.
	Strumień	Budynek mieszkalny, dawna karczma, ul. Ks. Londzina129, mur., XVIII/XIX w. Nr rej. 1010 / 69	Obiekt parterowy, elewacje 6 i 3 - osiowe, dach dwuspadowy obiekt niezlokalizowany informacja na podstawie Decyzji PWRN w Katowicach L.dz. Kl.III.-680 / 74 / 69
18	Drogomyśl	Kościół ewangelicki, mur. XVII w. Nr rej.140/60	Obiekt o wartości historycznej i kulturalnej. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu wraz z najbliższym otoczeniem.
19	Drogomyśl	Zespół parkowo – dworski, mur. , pocz. XVIII w., nr rej. A - 430 / 86 / 90	Zespół parkowo - dworski składający się z dworu murowanego z dziedzińcem czworobocznym, budynku gospodarczego, parku i ogrodu ze starym drzewostanem. Budynek bramny piętrowy, pozostałe 3 skrzydła wokół niedużego dziedzińca parterowe. Elewacje wszystkich budynków przebudowane w pocz. XIX w. w stylu barokowo - klasycystycznym. Obiekt o ponadregionalnych wartościach artystycznych, historycznych, znacznie zubożony i przekształcony w pocz. XIX w. Posiada cenny zachowany drzewostan zarówno w resztówce parku - ogrodu dworskiego z XIX w. Jak i w ogrodzie modernistycznym z pocz. XX w. (w części przedbramnej). Na terenie parku i ogrodu około 40 szczególnie cennych gatunkowo drzew i krzewów, w tym kilka o wymiarach pomnikowych (niezarejestrowanych jako pomniki przyrody). Zabytek w granicach p.gr. Nr 780, 782, 783, 784, 785, 786, 787 o łącznej pow. 1,6106 ha
20	Pruchna	Kaplica p.w. św. Józefa, mur., XIX w. Nr rej. A - 310 / 78	Kaplica klasycystyczna, prostokątna, zamknięta trójbocznie, zwieńczona trójkątnym przyczółkiem, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu i najbliższe otoczenie. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
21	Pruchna	Budynek mieszkalny (d. Nr 20) mur., XVIII / XIX w., nr rej. 939 / 68	Obiekt parterowy, sięń sklepiona kolebkowo, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu i najbliższe otoczenie. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu

22	Pruchna	Budynek mieszkalny (d. Nr 42) mur., XVIII XIX w. Nr rej. 940 / 68	Obiekt częściowo przebudowany, sień sklepiona kolebkowo i żaglasto, w części strop belkowy, dach naczółkowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu i najbliższe otoczenie. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
23	Zbytków	Kaplica p.w. M.B. Szkaplerznej, mur., XIX w. Nr rej. A - 320 / 78	Prostokątna, zamknięta półkoliście, sklepiona kolebkowo, dach dwuspadowy z ośmioboczną drewnianą wieżyczką na sygnaturkę. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu i najbliższe otoczenie. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
24	Zbytków	Folwark, stajnia w dawnym folwarku mur., pocz. XIX w. Nr rej. 199 / 60, 946 / 68	Obiekt o wartości kulturalnej i historycznej

Obiekty do ochrony gminnej ewidencji zabytków

Poniższe zestawienia obejmują obiekty ujęte w ewidencji zabytków województwa (dawnego bielskiego) - do ujęcia w gminnej ewidencji zabytków - oraz postulowane do ochrony w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (w podziale na obszar miasta oraz sołectw, a także z wyszczególnieniem obiektów sakralnych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz zabytkowych parków i cmentarzy)

Lp.	Obiekt (adresy podano wg listy Konserwatora , tam gdzie było to możliwe uaktualniono)	Charakterystyka	Uwagi
MIASTO STRUMIEŃ (127 obiektów + 17 rejestr)			
1	Kościół p.w. św. Barbary	Mur., 1789 – 1793, przebud. 1934 r.	Nr rejestru nr A - 354 / 78 jak poz. 1 wykazu rejestru
2	Kościół - kapliczka, ul. Pawłowska	mur. Przełom XVIII / XIX w.	
3	Kaplica, ul. Graniczna	mur., 2 poł. XVIII w.	
4	Kapliczka przydrożna przy drodze na Zbytków, ul. 1 Maja, Tęczowa	mur., 4 ćw. XIX w.	
5	Willą, ul. Bielska 1, (obecnie ul. Łuczkiwiczka 10)	mur., lata 30-te XX w.	
6	Dom ul. Bielska 6	mur., 1 dekada XX w.	nie zlokalizowano
7	Dom ul. Bielska 9, (obecnie ul. Łuczkiwiczka 9)	mur., 1911 r.	
8	Dom ul. Bielska 17, (obecnie ul. Łuczkiwiczka 15)	mur., lata 20-te XX w.	
9	Dom ul. Brodeckiego 1	mur., ok. 1910 – 1948	obiekt przebudowany
10	Dom ul. Brodeckiego 7	mur., 1910, 1962	nowy obiekt lub bardzo przebudowany
11	Dom ul. Brodeckiego 8	mur., ok. 1900 r.	
12	Dom ul. Brodeckiego 9	mur., ok. 1900 r.	
13	Dom ul. Brodeckiego 10	mur., 20-te XX w.	
14	Dom ul. Brodeckiego 11	mur., 1 dekada XX w.	
15	Dom ul. Brodeckiego 13	mur., 30-te XX w.	
16	Dom ul. Brodeckiego 13	zręb., 1 ćw. XX w.	nie zlokalizowano
17	Dom ul. Cieszyńska 1	mur., lata 30-te XX w.	
18	Dom ul. Cieszyńska 9, (obecnie nr 49)	mur., 2 dekada XX w.	
19	Dom ul. Cieszyńska 10	mur., ok. 1934 r.	
20	Dom ul. Cieszyńska 34	mur., lata 30-te XX w.	
21	Dom ul. Cieszyńska 38	mur., 2 dekada XX w.	
22	Dom ul. Dolna 1	mur., ok. 1919 r.	
23	Dom ul. Dolna 3, (obecnie ul. Dolna 1)	mur., ok. 1919 r.	
24	Dom ul. Dolna 5, (obecnie ul. Dolna 3)	mur., 1 ćw. XIX w.	
25	Dom ul. Dolna 7, (obecnie ul. Dolna 5)	mur., lata 20-te XX w.	
26	Dom ul. Dolna 9, (obecnie ul. Dolna 7)	mur., 4-te ćw. XIX w.	
27	Dom ul. Dolna 11, (obecnie ul. Dolna 9)	mur., 1 ćw. XX w.	
28	Dom ul. Dolna 12, (obecnie ul. Dolna 13)	mur., lata 30-te XX w.	

Lp.	Obiekt (adresy podano wg listy Konserwatora , tam gdzie było to możliwe uaktualniono)	Charakterystyka	Uwagi
29	Dom ul. Harcerska 4	mur., 2-poł. XIX w.	nie zlokalizowano
30	Dom ul. Harcerska 5	mur., lata 90-te XIX w.	nie zlokalizowano
31	Magazyn PKP ul. Kolejowa	mur., 1-ćw. XX w.	
32	Dom - Budynek kolejowy ul. Kolejowa 2	mur., lata 30-te XX w.	
33	Bud. Kolejowy ul. Kolejowa4	mur., 1 ćw. XX w.	
34	Dom ul. Kościelna 1	mur., lata 20-te XX w.	
35	Dom ul. Kościelna 3	mur., ok. 1910 r.	nowy obiekt lub bardzo przebudowany
36	Dom ul. Kościelna 3	mur., ok. 1919 r.	nie zlokalizowano
37	Budynek fabryczny ul. Kościelna 4	mur., 1910 r.	
38	Dom ul. Kościelna 5	mur., lata 30-te XX w.	
39	Dom ul. Kościelna 13 ?	mur., ok. 1910 r.	
40	Dom ul. Kościelna 13 ? (prawdopodobnie nr 15 lub 17)	mur., 1909 r.	
41	Dom ul. Krótka 4	mur., ok. 1900 r.	
42	Bud gospod. – rzeźnia ul. Londzina	mur., 4 ćw. XIX w.	nie zlokalizowano
43	Dom ul. Ks. Londzina 1	mur., lata 30-te XX w.	
44	Dom ul. Ks. Londzina 3	mur., 2-poł. XIX w.	Nr rejestru 1007/69 jak poz. 2 wykazu rejestru
45	Dom ul. Ks. Londzina 4	mur., 1-poł. XX w.	
46	Dom ul. Ks. Londzina 5	mur., poł. XIX w.	
47	Dom ul. Ks. Londzina 6	mur., 1-poł. XIX w.	
48	Kamienica ul. Ks. Londzina 7	mur., 2 ćw. XIX w.	Nr rejestru 1006/69 jak poz. 3 wykazu rejestru
49	Dom ul. Ks. Londzina 8	mur., 2-ćw. XIX w.	Nr rejestru 1008/69 jak poz. 4 wykazu rejestru
50	Kamienica ul. Ks. Londzina 9	mur., 4-ćw. XIX w.	Nr rejestru 1005/69 jak poz. 5 wykazu rejestru
51	Kamienica ul. Ks. Londzina 9a	mur., 4-ćw. XIX w.	
52	Dom ul. Ks. Londzina 10	mur., 4-ćw. XIX w.	nie istnieje
53	Dom ul. Ks. Londzina 11	mur., 1-poł. XIX w.	
54	Dom ul. Ks. Londzina 12	mur., poł. XIX w.	Nr rejestru 1009/69 jak poz. 6 wykazu rejestru
55	Dom ul. Ks. Londzina 14	mur., 2-poł. XIX w.	
56	Dom ul. Ks. Londzina 15	mur., poł. XIX w.	
57	Dom ul. Ks. Londzina 16	mur., 4 ćw. XIX w.	
58	Dom ul. Ks. Londzina 21	mur., 2 ćw. XIX w.	Nr rejestru 1004/69 jak poz. 7 wykazu rejestru
59	Dom ul. Ks. Londzina 22	mur., lata 30 XX w.	
60	Dom ul. Ks. Londzina 27 (obecnie nr 25)	mur. „1 dek. XX w.	
61	Dom ul. Ks. Londzina 29	mur., 2 ćw. XIX w.	
62	Dom ul. Ks. Londzina 31	mur., ok. 1930 r.	
63	Dom ul. Ks. Londzina 45	mur., lata 30 XX w.	
64	Dom ul. Ks. Londzina 48-oficyna	mur., 2 poł. XIX w.	
65	Dwie obory i stajnie przy ul. Londzina 58	mur., ok. poł. XIX w.	
66	Budynek wozowni ul. 1 Maja 7	mur., 1 ćw. XX w.	
67	Kamienica 1 Maja 8	mur., 4 ćw. XIX w.	
68	Plebania 1 Maja 9	mur., lata 20 i 60 XX w.	
69	Kamienica 1 Maja 10	mur., lata 30 XX w.	
70	Kamienica 1 Maja 12	mur., ok. 1900, 1983r.	
71	Budynek fabryczny 1 Maja 13	mur., ok. 1910r.	
72	Kamienica 1 Maja 16	mur., ok. 1910r.	
73	Budynek 1 Maja 18	mur., 1901 r.	
74	Dom 1 Maja 19	mur., lata 20 XX w.	

Lp.	Obiekt (adresy podano wg listy Konserwatora , tam gdzie było to możliwe uaktualniono)	Charakterystyka	Uwagi
75	Kamienica 1 Maja 20	mur., lata 20 XX w.	
76	Dom 1 Maja 22	mur., ok. 1910 r.	pozostała 1/4 budynku wymiana kubatury
77	Willa 1 Maja 32	mur., lata 30 i 50 XX w.	
78	Willa 1 Maja 34	mur., lata 30 XX w.	
79	Dom 1 Maja 46	mur., 1937 r.	
80	Dom 1 Maja 52	mur., lata 30 XX w.	
81	Gospodarstwo 1 Maja 60	mur., 1 ćw. XX w.	
82	Dom 1 Maja 62	mur., lata 30-te XX w.	
83	Dom 1 Maja 70	mur., lata 30-te XX w.	
84	Dom 1 Maja 84	mur., lata 20-te XX w.	
85	Młyn, ul. Młyńska 12	mur., 4 ćw. XIX w., ok. 1910 r.	
86	Budynek młyński ul. Młyńska 12	mur., 4 ćw. XIX w. ok. 1910r.	
87	Kapliczka ul. Młyńska	mur., 1 ćw. XX w.	
88	Dom ul. Mostowa 3	mur., XVIII / XIX w.	nie zlokalizowano
89	Dom ul. Mostowa 7	mur., 1 ćw. XX w.	
90	Dom ul. Mostowa 9	mur., ok. 1930 r.	
91	Dom – oficyna ul. Mostowa 9a	mur., l. 30-te XX w.	nie zlokalizowano
92	Dom ul. Mostowa 11	mur., ćw. XX w.	
93	Dom ul. Mostowa 13 (obecnie ul. Pszczyńska 11)	mur., lata 30-te XX w.	
94	Dom ul. Tęczowa 1	mur., lata 30-te XX w.	
95	Dom ul. Tęczowa 2	mur., lata 30-te XX w.	
96	Dom ul. Wąska 1	mur., lata 20-te XX w.	
Dodatkowe obiekty wg archiwalnych kart ze zdjęciami (wg zasobów WKZ Bielsko - Biała)			
97	Dom ul. Parkowa 2	mur., lata 30-te XX w.	
98	Dom ul. Parkowa 5	mur., 1926 r.	
99	Dom ul. Parkowa 7	mur., 1932 r.	
100	Stodoła ul. Parkowa 7 mur. Ok. 1930 r.		
101	Stodoła ul. Pawłowska 7	mur., 4 ćw. XIX w.	nie zlokalizowano - w/g adresu nie ma takiego budynku
102	Dom ul. Pawłowska 13	mur., 1 ćw. XX w.	Całkowicie przebudowany
103	Cegielnia ul. Pawłowska 17	mur., szachulec, XIX / XX w.	
104	Dom ul. Pawłowska 21	mur., 1908 r.	
105	Dom ul. Pocztowa 7	mur., 4 ćw. XIX w.	Nr rejestru 1003 jak poz. 8 wykazu rejestru
106	Kamienica ul. Pocztowa 8	mur., ok. 1910 r.	
107	Kamienica d. Ul. Pocztowa 43, ul. 1 Maja 6	mur., 1 poł. XIX w.	
108	Dom ul. Pocztowa 9	mur., ok. 1910 r.	
109	Dom ul. Pocztowa 16	mur., XIX w., l. 30 XX w.	
110	Kamienica ul. Pocztowa 26	mur., 1 poł. XIX w.	Nr rejestru 1002/69 jak poz. 9 wykazu rejestru
111	Dom ul. Pocztowa 20, d. 37	mur., XVIII / XIX w.	Nr rejestru 999/69 jak poz. 10 wykazu rejestru
112	Dom ul. Pocztowa 24	mur. Ok. 1905 r.	nie istnieje - na działce nowy obiekt
113	Kamienica ul. Pocztowa 28	mur., 1 poł. XIX, XX	
114	Kamienica ul. Pocztowa 30	mur., 2 ćw. XIX w.	
115	Dom ul. Polna 4	mur., ok. 1910 r.	nie zlokalizowano
116	Dom ul. Polna 9	mur., 4 ćw. XIX w.	nie zlokalizowano
117	Dom ul. Pszczyńska 4 (obecnie ul. Dolna 2)	mur., 1 ćw. XX w.	
118	Dom ul. Pszczyńska 6	mur., 4 ćw. XIX w.	
119	Dom ul. Pszczyńska 11	mur., 1 ćw. XX w. 1944	nie zlokalizowano

Lp.	Obiekt (adresy podano wg listy Konserwatora , tam gdzie było to możliwe uaktualniono)	Charakterystyka	Uwagi
120	Kamienica, Rynek 1	mur., XVIII – XIX w	.
121	Kamienica, Rynek 2, d. 63	mur., 1 poł. XIX w.	
122	Kamienica, Rynek 3	mur., 1 poł. XIX w.	
123	Ratusz, Rynek 4	mur., 1628 r., 2p.	Nr rejestru A - 351/78 jak poz. 11 wykazu rejestru
124	Dom, Rynek 5	mur., XIX w. L. 60 XX w.	
125	Kamienica, Rynek 6	mur., XVIII, ok. 1910 r.	
126	Kamienica, Rynek 7	mur., XIX w. L. 60 XX w.	
127	Kamienica, Rynek 8, (d. Nr 24)	mur., XIX, l. 30 XX w.	
128	Kamienica, Rynek 9/10, (d. Nr 22)	mur., XIX w.	
129	Kamienica, Rynek 11	mur., 1 poł. XIX w.	
130	Kamienica, Rynek 12	mur., 1 poł. XIX w.	
131	Kamienica, Rynek 13	mur., 1 poł. XIX w.	
132	Kamienica, Rynek 14, (d. Nr 93)	mur., XVII w., XIX w.	Nr rejestru 188/60 jak poz. 12 wykazu rejestru
133	Kamienica, Rynek 15 (d. Nr 92)	mur., XVII, XIX w.	Nr rejestru 187/60 jak poz. 13 wykazu rejestru
134	Kamienica, Rynek 16	mur., XVII, XIX w.	
135	Kamienica, Rynek 17 (d. Nr 90)	mur., XVII, XIX w.	Nr rejestru 186/60 jak poz. 14 wykazu rejestru
136	Kamienica, Rynek 18 (d. Nr 91)	mur., XVII, XIX, XX w.	Nr rejestru A - 410/86 jak poz. 15 wykazu rejestru
137	Kamienica, Rynek 19	mur., ok. 1900 r.	
138	Kamienica, Rynek 20, (d. Nr 85)	mur., 1 poł. XIX w. XX	
139	Kamienica, Rynek 23	mur., 2 ćw. XIX w.	
140	Budynek kina, Rynek 24	mur., 1 ćw. XX w.	
141	Kamienica, Rynek 24	mur., 2 ćw. XIX w., ok. 1900 r.	
142	Kamienica, Rynek 25	mur., XIX w., l. 30 XX w.	
143	Kamienica, ul. Londzina 23	mur., poł. XIX w.	Nr rejestru A - 445/86 jak poz. 16 wykazu rejestru
144	Dom ul. Londzina 56 (dawny Zamek)	mur., XVIII w. 1956 r.	nr rejestru 184/60 jak poz. 17 wykazu rejestru
BAKÓW (11 obiektów)			
145	Dom nr 1 obora ul. Główna 51	mur., 4 ćw. XIX w.	przebudowany
146	Dom nr 4, ul. Główna 49	mur., 1 ćw. XX w.	
147	Dom nr 5, ul. Objazdowa 8	mur., lata 30 –te XX w.	
148	Ruina domu nr 6 + bud. Gospod. ul. Objazdowa 6	mur., 2 poł. XIX w.	ruiny w zabudowaniach gospodarczych
149	Dom nr 9, ul. Objazdowa 2	mur., 1949 r.	przebudowany na obiekt gospodarczy
150	Dom nr 10 + stodoła ul. Główna 94	mur., zręb. 1 ćw. XX w.	obiekty przebudowane
151	Dom nr 11, ul. Wiślańska	mur., 2 ćw. XX w.	
152	Dom nr 14, ul. Rolnicza 14	mur., lata 90 – te XIX w.	
153	Dom nr 21, ul. Pniwie	mur., ok. 1900 r.	
154	Dom nr 27	mur., lata 20-te XX w.	nie zlokalizowano
155	Dom nr 43, ul. Szkolna 12	mur., lata 30-te XX w.	
DROGOMYŚL (74 obiekty + 2 rejestr)			
156	Kościół ewang.-augsb. Pl. Kościelny 3	mur., 1788, 1948-1951	rej. Nr 140/60 jak poz. 18 wykazu rejestru
157	Dawny Zajazd nr 1, + obora + stodoła + bud. Gospod. Ul. Modrzewiowa 1	mur., 2 poł. XVIII, XIX w.	rej. Nr A-430/86/90 jak poz. 19 wykazu rejestru
158	Dom nr 6, ul. Owocowa 2	mur., lata 30-te XX w.	
159	Dom nr 7, ul. Wiejska 9	mur., 1 tercja XIX w., 1 ćw. XX w.	
160	Dom nr 8, ul. Owocowa 4	mur., 4 ćw. XIX w.	
161	Dom nr 9, ul. Wiejska 15	mur., 1 tercja XX w. 1947r.	
162	Czworaki nr 10 + stodoła ul. Dębina 9	mur., 1 ćw. XX w.	

Lp.	Obiekt (adresy podano wg listy Konserwatora , tam gdzie było to możliwe uaktualniono)	Charakterystyka	Uwagi
163	Dom nr 11, ul. Owocowa 16	zrąb, mur., 1 ćw. XX w.	w trakcie całkowitej przebudowy
164	Dom nr 12 + stodoła ul. Wiejska 19	mur., 1868 r.	
165	Dom nr 13, ul. Wiejska 25	mur., 1 ćw. XX w.	
166	Dom nr 14, ul. Wiejska 29	mur., 4 ćw. XIX w.	
167	Stacja trafo obok nr 14, ul. Wiejska	mur., lata 20-30 XX w.	
168	Dom nr 16, ul. Wiejska	mur., 4 ćw. XIX w.	
169	Dom nr 17 + stodoła + obora ul. Wiejska 51	mur., lata 90-te XIX w.	
170	Dom nr 19 + stodoła + obora ul. Wiejska 55	mur., drew. Lata 90-te XIX w., lata 30-50 XX w.	
171	Dom nr 21, ul. Wiejska 61	mur., ok. 1930 r.	
172	Dom nr 23, ul. Wiejska 42	mur., lata 20-te XX w.	
173	Dom nr 25, ul. Wiejska 48	mur., 1 ćw. XX w.	
174	Dom nr 27, ul. Wiejska 77	mur., lata 20-30 XX w. Mur., 1893 r	dwa obiekty o tej samej numeracji
175	Dom nr 29 + stodoła, obora ul. Wiejska 81	mur., 1 dek. XX w.	
176	Dom nr 30, ul. Wiejska 83	mur., 1 dek. XX w.	
177	Dom nr 31, ul. Wiejska 85	mur., lata 20-30 XX w.	nowy budynek
178	Dom nr 32 + obora ul. Wiejska 58	mur., 1825 r., lata 20-te XX w.	
179	Obora i stajnia przy nr 36 ul. Dębina 5	mur., ok. 1900 r.	należą do zespołu folwarcznego Drogomyśl - Dębina
180	Stodoła ok.300 m na pn. od nr 36 ul. Dębina	słup.-rygl., ok. 1930 r.	
180	Aleje dębowe przy drogach prowadzących do zespołu a folwarcznego Drogomyśl -Dębina		
181	Dom nr 37 + stodoła ul. Nad Brzegiem 5	mur. ok. poł. XIX w.,1868r.	
182	Dom nr 40 + bud. gospod. budowniczy E.R. Albrecht ul.Wierzbina 6	mur. ok. 1898 r.	
183	Dom nr 43, ul. Oblaski 20	mur. XIX w., 1924 r.	
184	Dom nr 44, ul. Oblaski 22	mur., lata 20-te XX w.	całkowicie przebudowany
185	Dom nr 47	mur., 1 ćw. XX w.	nie zlokalizowano – prawdopodobnie ul. Klonowa
186	Dom nr 49 + stodoła ul. Oblaski 29	dom -mur., ok. 1920 r., stodoła - mur.-drew. ok. 1920 r.	dom nie istnieje, na działce nowy obiekt, pozostała stodoła
187	Dom nr 50, ul. Oblaski 32	mur., 4 ćw. XIX w.	
188	Dom nr 51, ul. Wiejska 21	mur., lata 30-te XX w.	
189	Dom nr 52 + stodoła ul. Modrzewiowa 35	mur.-drew., ok. 1900 r.	
190	Dom nr 65, ul. Stawowa 5	mur., 4 ćw. XIX w.	
191	Dom nr 66, ul. Stawowa 9	mur., 1 ćw. XX w.	
192	Dom nr 67, ul. Stawowa 15	mur., 1 ćw. XX w.	
193	Dom nr 69 + stodoła ul. Główna 91	mur., lata 30-te XX w.	
194	Dom przy nr 70	mur., 4 ćw. XIX w.	nie zlokalizowano - prawdopodobnie ul. Główna
195	Dom nr 71 + stodoła ul. Główna 65	mur.-drew., 4. ćw. XIX w.	
196	Dom nr 72 - dawny czworak ul. Wierzbina 4	mur., 1 tercja XX w.	
197	Dom nr 73, ul. Nad Brzegiem 1	mur., 1 ćw. XX w.	w trakcie rozbioru
198	Dom nr 74, ul. Wiejska 75	mur., lata 30-40 XX w.	
199	Dom nr 76, ul. Modrzewiowa 55	mur., 1 ćw. XX w.	nowy budynek
200	Dom nr 89 + stodoła ul. Dębina	mur. – drew., 4 ćw. XIX w.	pozostała tylko stodoła
201	Dom nr 91, d. czworak ul. Główna	mur., XIX w.?, lata 30-te XX w.	
202	Dom nr 93 + stodoła ul. Jaśminowa 5	mur., 1935 r, słup.-rygl. ok. 1948 r.	
203	Dom nr 110, ul. Główna 115	mur., 1933 r.	
204	Dom nr 111 + stodoła ul. Główna 81	mur., 1932 r.	
205	Dom nr 112 + stodoła ul. Główna 83	mur., 1933 r.	
206	Dom nr 138 – plebania ewang- augs. Pl. Kościelny 2	mur., lata 20-30 XX w	
207	Dom nr 142, ul. Wiejska 11	mur., lata 30-te XX w.	
208	Dom nr 146 + stodoła ul. Główna 99	mur., lata 20-30 XX w.	

Lp.	Obiekt (adresy podano wg listy Konserwatora , tam gdzie było to możliwe uaktualniono)	Charakterystyka	Uwagi
209	Dom nr 152, ul. Wiślańska	mur., 1929 r.	nowy budynek lub stary całkowicie przebudowany
210	Dom nr 154, ul. Wiślańska lub ul. Jaśminowa	mur., 1 dekada XX w.	
211	Dom nr 155, ul. Wiślańska lub ul. Jaśminowa	mur., ok. 1930 r.	
212	Dom nr 156, ul. Modrzewiowa 10	mur., 1 ćw. XX w.	
213	Kamienica nr 158, ul. Oblaski 10	mur., lata 30-te XX w.	
214	Dom nr 163, ul. Oblaski 21	mur., 1920 r.	
215	Dom nr 164, ul. Główna 30	mur., ok. 1930 r.	
216	Dom nr 174, ul. Główna 66	mur., lata 20-te XX w.	
217	Dom nr 188, ul. Wierzbina 11	mur., 1937 r.	całkowicie przebudowany
218	Dom nr 213 – plebania rzym.-kat. Pl. Dobrego Pasterza 2	mur., lata 30 i 50 XX w.	
219	Dom nr 264 + bud. gospod. + kompostownik urządzenia + kurniki + dawna obora ul. Modrzewiowa 4	mur., 1 poł. XIX w., 1 ćw. XX w.	
220	Dom nr 268 + stodoła ul. Główna 79	mur., ok. 1900 r.	całkowicie przebudowany
221	Gospodarstwo nr 1, ul. Knajska 25	mur., 1 tercja XX w.	
222	Dom nr 12, ul. Łowiecka 4	mur., lata 70-te XIX w.	
223	Dom nr 13 + bud. gospod. ul. Łowiecka 6	mur., 1 ćw. XX w. ok. 1930r.	
224	Dom nr 15, ul. Łowiecka	mur., 1 ćw. XX w.	obiekt nie istnieje
225	Dom nr 16, ul. Łowiecka 14	mur., 1 dekada XX w.	
226	Dom nr 17, ul. Łowiecka 22	mur., ok. 1940 r.	
227	Bud. gospod. nr 18, ul. Łowiecka 24	mur., 1 dekada XX w.	
228	Dom nr 19, ul. Łowiecka 26	mur., 4 ćw. XIX w.	
229	Dom nr 20 + bud. gospod. ul. Łowiecka 28	mur., 1 ćw. XX w.	
230	Dom nr 21, ul. Łowiecka 30	mur., 4 ćw. XIX w.	
231	Dom nr 22 + stodoła ul. Łowiecka 11	dom - mur. 1912 r. stodoła - mur. - drew. 1947 r.	
PRUCHNA (43 obiekty + 3 rejestr)			
232	Kościół p.w. św. Anny ul. Główna	mur., ok. 1950 r.	
233	Kościół ewang. – augsb. ul. Główna	mur., 1893 r.	
234	Krucyfiks przy kościele rzym.-katol. ul. Główna	beton – piaskowiec 1877 r. (fund. Bierscy)	
235	Krucyfiks ul. Główna	beton – piaskowiec, 1895 r. (fund. Gumala)	
236	Polna kaplica p.w. św. Józefa	mur., pocz. XIX w.	nr rejestru A - 310/78 jak poz. 20 wykazu rejestru
237	Budynek straży pożarnej OSP ul. Główna 53	mur., 1 ćw. XX w.	nie istnieje - nowy obiekt
238	Krzyż przydrożny ul. Główna	beton – piaskowiec 1864 r.	
239	Stadnina koni, stajnie, dwór ul. Główna 129	dwór – mur. lata 90-te XIX w., stadnina - mur.. 1 ćw. XX w.	
240	Dom nr 3, ul. Główna 118	mur., 1899 r.	
241	Dom nr 10, stodoła, obora ul. Główna 104	dom - mur. 4 ćw. XIX w. stodoła - mur.- drew. 1 dek. XX w. obora - mur., ok. 1900 r.	
242	Dom nr 15, ul. Główna 82	mur., 1 ćw. XX w.	
243	Dom nr 16, ul. Kopanina 1	mur., XVIII w.	
244	Dom nr 18, ul. Lipowa 36	mur., lata 30-te XX w.	
245	Dom nr 19, stodoła, ul. Krótka 3	dom nr 19 - mur. 1894, 1908 r. stodoła - mur. – drew. 1908 r.	
246	Dom nr 20, ul. Główna 62	mur., XVIII / XIX w.	nr rejestru 939/68 jak poz. 21 wykazu rejestru
247	Dom nr 23	mur., 4 ćw. XIX w.	nie istnieje
248	Dom nr 25, ul. Główna 47	mur., ok. 1900 r.	
249	Dom nr 26, ul. Główna 39	mur., ok. 1900 r.	
250	Dom nr 28, bud. gospod. ul. Główna 37	dom - mur., lata 30-te XX w. bud. gospod. – 1 ćw. XX w.	

Lp.	Obiekt (adresy podano wg listy Konserwatora , tam gdzie było to możliwe uaktualniono)	Charakterystyka	Uwagi
251	Dom nr 29, ul. Główna 48	mur., 4 ćw. XIX w.	nie istnieje - nowy obiekt
252	Dom nr 30, ul. Główna 44	mur., 1890 r.	
253	Dom nr 31 - stodoła, ruiny obory ul. Krokusów 4	dom - mur., 4 ćw. XIX w. lata 20 XX w. stodoła – mur.-drew., 1 tercja XX w., ruiny obory - mur. 4 ćw. XIXw.	pozostała tylko stodoła, na miejscu domu nowy obiekt
254	Opuszczony dom obok nr 31 (34?)	mur., 2 poł. XIX w.	nie zlokalizowano - prawdopodobnie rozebrany (ul. Krokusów 4)
255	Dom nr 32, ul. Główna 21	mur., 1 ćw. XX w.	przebudowany
256	Dom nr 34, ul. Kwiatowa 5	mur., 1 tercja XX w.	
257	Dom nr 37 , stodoła ul. Osiedlowa 8	dom nr 37 - mur. 1 poł. XIX w. stodoła - mur.- drew. 2 poł. XIX w.	pozwolenie na rozbiórkę
258	Dom nr 38, ul. Główna 16	mur., XIX w., 1921 r.	
259	Dom nr 41, ul. Spółdzielcza 2	mur., ok. 1900 r.	
260	Dom nr 42, ul. Główna 2	mur., XVII i XIX w.	nr rejestru 940/68 jak poz. 22 wykazu rejestru
261	Dom nr 43, ul. Katowicka 109	mur., ok. 1900 r.	
262	Dom nr 44, ul. Majowa 3	mur., 4 ćw. XIX w.	
263	Dom nr 45, ul. Majowa 2	mur., lata 30-te XX w.	
264	Dom nr 64, ul. Gawliniec 65	mur., 1897 r.	nie zlokalizowano
265	Dom nr 110, ul. Główna 114	mur., 1 ćw. XX w.	całk. przebudowany
266	Gospodarstwo nr 134 dom + obora + stodoła ul. Osiedlowa 9	mur.-drew., 2 poł XIX w., lata 30-te XX w.	
267	Dom nr 147, ul. Główna 33	mur., lata 30-te XX w.	
268	Dom nr 148, ul. Główna 102	mur., lata 90-te XIX w., lata 20-te XX w.	
269	Dom sklepowy nr 152, ul. Główna 3	mur., ok. 1900 r.	
270	Dom obok nr 152, ul. Główna	mur., lata 20-te XX w.	
271	Dom obok nr 153 - obora ul. Główna (71?)	dom - mur., 1904 r., obora - mur., lata 30-te Xxxw., 1940 r.	przebudowany
272	Dom nr 154	mur., 4 ćw. XIX w.	nie istnieje
273	Dom nr 173, ul. Lipowa 40	mur., lata 20-te XX w.	
274	Dom nr 189, ul. Główna 36	mur., 1 dekada XX w.	
275	Dom / kamienica nr 200, ul. Główna 1	mur., lata 30-te XX w.	
276	Dom nr 228, ul. Lipowa 12	mur., 1 ćw. XX w.	
277	Dom nr 248, ul. Główna	mur., lata 30-te XX w.	
ZABŁOCIE (21 obiektów)			
278	Budynek przedszkola + bud. gosp. ul. Bielska 26	mur., ok. 1910 r.	
279	Dom nr 1, ul. Bielska 19	mur., 1 ćw. XX w.	
280	Dom nr 13, ul. Orzechowa 10	mur., 1 ćw. XX w.	
281	Dom nr 14, ul. Orzechowa	mur., 1895 r.	
282	Dom nr 15, ul. Rolna 8	mur., lata 20-te XX w.	
283	Dom nr 17, ul. Orzechowa 5	mur., ok. 1910 r.	
284	Dom nr 19, ul. Orzechowa 3	mur., 4 ćw. XIX w.	
285	Dom nr 22, ul. Orzechowa 6	mur., 1 ćw. XX w.	
286	Dom nr 42, ul. Bielska 18	mur. XVIII / XIX w.	
287	Dom nr 43, ul. Bielska 17	mur., ok. 1899 r.	
288	Krucyfiks przy kaplicy obok nr 43 ul. Bielska 17	beton – piaskowiec 1899 r.	
289	Dom nr 47, ul. Rolna 5	mur., 4 ćw. XIX w.	
290	Dom nr 65	mur., lata 90-te XIX w.	nie zlokalizowano
291	Kapliczka przy nr 76, ul. Bielska (49?)	mur., 1 poł. XX w.	
292	Dom nr 79, ul. Świetlista 5	mur., 4 ćw. XIX w.	
293	Dom nr 109, ul. Skotnica 12	mur., lata 20-te XX w.	
294	Dom nr 113, ul. Bielska (63?)	mur., 1913 r.	
295	Dom nr 121, ul. Skotnica 14	mur., 1 ćw. XX w.	

Lp.	Obiekt (adresy podano wg listy Konserwatora , tam gdzie było to możliwe uaktualniono)	Charakterystyka	Uwagi
296	Dom nr 122, ul. Skotnica 6	mur., 1883 r.	
297	Dom nr 134, ul. Bielska 46	mur., ok. 1910 r.	
298	Dom nr 137, ul. Bielska 8	mur., lata 20-te XX w.	
ZBYTKÓW (20 obiektów + 2 rejestr)			
299	Dwór + obora, stajnia, stodoła ul. Wiślańska 39	mur., XVIII w., 1 ćw. XIX w.	nr rejestru 199/60, 946/68 jak poz. 24 wykazu rejestru
300	Kaplica p.w. M.B. Szkaplerznej, ul. Wyzwolenia	mur., 1 poł. XIX w.	nr rejestru A - 320/78 jak poz. 23 wykazu rejestru
301	Kapliczka przydrożna przy nr 124 ul. Wyzwolenia	mur., 1 poł. XIX w.	
302	Bud. straży pożarnej przy nr 124 ul. Wyzwolenia 52	mur., 1939 r.	
303	Zespół budynków podworskich nr 1, ul. Wiślańska 39	mur., VIII w. , 1 ćw. XX w.	jak poz. nr 1
304	Dom nr 3, ul. Starowiejska 8	mur., 4 ćw. XIX w.	w/g adresu obiekt taki nie istnieje, względnie jest bardzo przebudowany
305	Dom nr 5 (fund. Fr. Brandys) ul. Wyzwolenia 58	mur., 1878 – 1880 r.	
306	Dom nr 7, ul. Starowiejska 7	mur., 1 dek. XX w.	całkowicie przebudowany
307	Dom nr 9, ul. Starowiejska 9	mur., 1803 r.	prawdopodobnie rozebrany
308	Dom nr 10 + stodoła ul. Starowiejska 11	mur., 3 ćw. XIX w., 2 ćw. XX w.	
309	Dom nr 11, ul. Starowiejska 15	mur., 1 ćw. XX w.	w/g adresu nowy budynek
310	Dom nr 12, ul. Sportowa 6	mur., 1-2 ćw. XIX w. 1892 r.	
311	Krucyfiks przydrożny przy nr 12 przy ul. Sportowa 6	bet. – piaskowiec 1911 r.	
312	Dom nr 15, ul. Starowiejska 23	mur., 1 ćw. XX w.	
313	Dom nr 17, ul. Starowiejska 24	mur., 3 ćw. XIX w.	całkowicie przebudowany
314	Dom nr 43, ul. Wyzwolenia 65	mur., 4 ćw. XIX w.	w/g adresu obiekt taki nie istnieje względnie jest bardzo przebudowany
315	Dom nr 44, ul. Starowiejska 13	mur., lata 30-te XX w.	
316	Dom nr 48, ul. Wiślańska 8	mur., lata 90-te XIX w.	
317	Dom nr 51, ul. Wiślańska 1	mur., 4 ćw. XIX w.	
318	Dom nr 53, ul. Wiślańska 3	mur., lata 20-te XX w.	pozostała 1/2 budynku w ruinie
319	Dom nr 69, ul. Wyzwolenia 23	mur., 1938 r.	w/g adresu obiekt taki nie istnieje - prawdopodobnie rozebrany
320	Dom nr 79, ul. Wyzwolenia 60	mur., 1 ćw. XX w.	
321	Dom nr 83, ul. Turystyczna 1	mur., ok. 1930 r.	

OBIEKTY SAKRALNE W WOJEWÓDZKIEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

- 1) Strumień, kapliczka, ul. Pawłowska, mur., XVIII/XIX w.
- 2) Strumień, kaplica, ul. Graniczna, mur., 2 poł. XVIII w.
- 3) Strumień, kapliczka przy drodze na Zbytków, ul. 1 Maja/Tęczowa, mur., 4 ćw. XIX w.
- 4) Strumień, kapliczka, ul. Młyńska, mur., 1 ćw. XX w.
- 5) Pruchna, krzyż pokutny przy drodze Cieszyn-Katowice, kam., „25.02.1645”
- 6) Pruchna, kościół rz.-kat. p.w. św. Anny, ul. Główna, mur., ok. 1950 r.
- 7) Pruchna, kościół ewang.-augsb., ul. Główna, mur., 1893 r.
- 8) Pruchna, krucyfiks przy kościele rz.-kat., ul. Główna, beton, piaskowiec, 1877 r.
- 9) Pruchna, krucyfiks, ul. Główna, beton, piaskowiec, 1895 r.
- 10) Pruchna, krzyż przydrożny, ul. Główna, beton, piaskowiec, 1864 r.
- 11) Zabłocie, kaplica przy nr 43, ul. Bielska 17, mur., 1899 r.
- 12) Zbytków, krucyfiks przy kaplicy obok nr 43, ul. Bielska 17, beton, piaskowiec, 1899 r.
- 13) Zabłocie, kapliczka przy nr 76, ul. Bielska (49?), mur., 1 poł. XX w.
- 14) Zbytków, kapliczka przydrożna przy nr 124, ul. Wyzwolenia 52, mur., 1 poł. XIX w.
- 15) Zbytków, krucyfiks przydrożny przy nr 12, ul. Sportowa 6, beton, piaskowiec, 1911 r.

PARKI I CMENTARZE

- 1) Strumień, cmentarz parafialny rzymsko - katolicki, zał. pocz. XIX w.
- 2) Strumień, park podworski, ul. Londzina
- 3) Strumień, park miejski
- 4) Drogomyśl, cmentarz ewangelicki, zał. pocz. XX w.
- 5) Drogomyśl, założenie zieleni wraz z alejami dębowymi, zespół folwarczny Drogomyśl-Dębina
- 6) Drogomyśl, park przy zamku
- 7) Pruchna, cmentarz parafialny rzymsko - katolicki, zał. 2 poł. XIX w.
- 8) Pruchna, cmentarz ewangelicki, zał. 2 poł. XIX w.
- 9) Pruchna, założenie zieleni przy folwarku.

Nieruchome zabytki archeologiczne w gminie Strumień.

Nr KESA	AZP nr obszaru	Nr stanowiska na obszarze	Miejscowość	Nr stanowiska	Typ stanowiska	Chronologia	Nr rejestru zabytków
106454	106-45	4	Bąków	1	ślad osadnictwa	późne średniowiecze	
10644112	106-44	112	Bąków	2	osada	późne średniowiecze	
106451	106-45	1	Drogomyśl	1	ślad osadnictwa	późne średniowiecze	
106452	106-45	2	Drogomyśl	2	osada	średniowiecze	
1064445	106-44	45	Pruchna	1	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064446	106-44	46	Pruchna	2	osada i ślad osadnictwa	późne średniowiecze i prahistoria	
1064447	106-44	47	Pruchna	3	osada	późne średniowiecze	
1064448	106-44	48	Pruchna	4	osada	późne średniowiecze	
1064449	106-44	49	Pruchna	5	osada	późne średniowiecze	
1064453	106-44	53	Pruchna	6	osada	późne średniowiecze	
1064454	106-44	54	Pruchna	7	ślad osadnictwa	późne średniowiecze	
1064455	106-44	55	Pruchna	8	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064456	106-44	56	Pruchna	9	osada i ślad osadnictwa	późne średniowiecze/ ok. nowożytny i mezolit	
1064457	106-44	57	Pruchna	10	osada	późne średniowiecze	
1064458	106-44	58	Pruchna	11	osada	późne średniowiecze	
1064459	106-44	59	Pruchna	12	osada	późne średniowiecze	
1064460	106-44	60	Pruchna	13	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064461	106-44	61	Pruchna	14	osada i ślad osadnictwa	późne średniowiecze/ ok. nowożytny i prahistoria	
1064462	106-44	62	Pruchna	15	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064463	106-44	63	Pruchna	16	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064464	106-44	64	Pruchna	17	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064465	106-44	65	Pruchna	18	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	

1064466	106-44	66	Pruchna	19	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064467	106-44	67	Pruchna	20	osada	późne średniowiecze	
1064468	106-44	68	Pruchna	21	osada	późne średniowiecze	
1064469	106-44	69	Pruchna	22	osada	późne średniowiecze	
10644111	106-44	111	Pruchna	23	śląd osadnictwa	późne średniowiecze	
10644113	106-44	113	Pruchna	25	osada	późne średniow. i ok. nowożytny	
10644114	106-44	114	Pruchna	26	osada	późne średniowiecze	
106453	106-45	3	Pruchna	27	osada	późne średniowiecze	
105451	105-45	1	Strumień	1	osada	średniowiecze	
105452	105-45	2	Strumień	2	śląd osadnictwa	średniowiecze	
105453	105-45	3	Strumień	3	śląd osadnictwa	średniowiecze	
105454	105-45	4	Strumień	4	śląd osadnictwa	ep. kamienia, średniowiecze	
105455	105-45	5	Strumień	5	osada	średniowiecze	
105456	105-45	6	Strumień	6	osada	średniowiecze	
105457	105-45	7	Strumień	7	osada	średniowiecze	
105458	105-45	8	Strumień	8	osada	średniowiecze	
1054510	105-45	10	Strumień	9	znalezisko luźne	neolit	
1054511	105-45	11	Strumień	10	śląd osadnictwa	ok. nowożytny	
1054512	105-45	12	Strumień	11	ukł. Urban. Strumienia	średniowiecze/ok. nowożytny	A-391/81
105459	105-45	9	Zbytków	1	śląd osadnictwa	późne średniowiecze	

VI. WARUNKI I JAKOŚĆ ŻYCIA MIESZKAŃCÓW

Zgodnie z danymi GUS, na dzień 31.XII.2014 r. stałe zameldowanie w gminie Strumień posiadało 12.940 osób. Na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat liczba osób zameldowanych na pobyt stały w gminie powoli, ale systematycznie wzrasta. Gęstość zaludnienia jest niższa od średniej wojewódzkiej (372 osoby/km²) i wynosi 221 osób/km². Ludność w wieku przedprodukcyjnym stanowiła 20,5%, ludność w wieku produkcyjnym 63,9%, zaś ludność w wieku poprodukcyjnym 15,6% ogółu mieszkańców gminy. Wskaźniki te są w niektórych przypadkach zbliżone do gmin ościennych i nieco lepsze od średniej dla województwa szczególnie, jeśli chodzi o ludność w wieku poprodukcyjnym.

Tabela nr 10. Podstawowe dane demograficzne gminy na tle gmin ościennych i województwa.

		Strumień	Goleszów	Zebrzydowice	województwo
powierzchnia	km ²	59	66	41	12.333
liczba ludności	osoba	12.940	12.987	13.170	4.585.924
ludność na 1 km ²	osoba	221	197	318	372
kobiety na 100 mężczyzn	osoba	100	107	104	107
udział ludności wg ekonomicznych grup wieku w % ludności ogółem					
w wieku przedprodukcyjnym	%	20,5	18,2	20,2	16,8

w wieku produkcyjnym	%	63,9	62,4	61,5	63,2
w wieku poprodukcyjnym	%	15,6	19,4	18,4	20

Źródło: Bank Danych Regionalnych GUS

Zgodnie z danymi Narodowego Spisu Powszechnego Gospodarstw Domowych z 2002 roku w gminie Strumień funkcjonowało 3.801 gospodarstw domowych, wśród których najwięcej było gospodarstw jednorodzinnych składających się z czterech i więcej osób (33,3%) oraz gospodarstw jednorodzinnych trzyosobowych (22,1%). Głównie źródło utrzymania stanowiła działalność pozarolnicza. Stricte z rolnictwa utrzymywało się tylko 3,5% ogółu gospodarstw domowych, a dochody z tytułu emerytury czy renty stanowiły podstawowe źródło utrzymania dla 36,3% ogółu gospodarstw domowych.

Zasób mieszkaniowy gminy stanowiło 3.861 mieszkań, spośród których 85,6% należało do osób fizycznych (stanowiło własność osób fizycznych). W ogólnym zasobie mieszkaniowym najczęściej występują mieszkania o powierzchni 60 – 79 m² (20,1%), jak również powyżej 120 m² (20,1%). Najwięcej mieszkań znajduje się w budynkach wybudowanych w latach 1945 – 1970 (27,7%), stosunkowo niewiele mieszkań znajduje się w budynkach wybudowanych przed rokiem 1918 (7,3%). W ogólnym zasobie dominują mieszkania składające się z 5 lub więcej izb, stanowiąc 39,3% ogółu zasobu mieszkaniowego.

Bazę edukacyjną gminy stanowi pięć szkół podstawowych i trzy gimnazja. Szkoły podstawowe znajdują się w mieście Strumień oraz sołectwach Zabłocie, Pruchna, Drogomyśl, Bąków, z kolei gimnazja znajdują się w Strumieniu (samodzielne), Drogomyślu i Pruchnej (działając w ramach zespołu szkół). Łącznie z oferty edukacyjnej gminy korzystało 1257 dzieci (stan na 31.XII.2013 r., dane GUS). Uzupełnienie oferty edukacyjnej gminy, w tym szczególnie z zakresu szkolnictwa ponadgimnazjalnego, stanowią placówki w gminach ościennych. Gmina posiada również na swoim terenie sieć sześciu przedszkoli (znajdują się w każdej miejscowości), do których uczęszczało 455 dzieci (stan na 31.XII.2013 r., dane GUS).

Realizację potrzeb z zakresu podstawowej opieki medycznej zapewnia sześć niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej i prywatne praktyki lekarskie. Uzupełnienie tej oferty stanowią dwie apteki oraz dwa punkty apteczne funkcjonujące na terenie gminy. Region obsługuje pogotowie ratunkowe w Cieszynie, a specjalistyczne usługi medyczne zapewniają szpitale w okolicznych miejscowościach (Cieszyn, Pszczyna).

Ogólna liczba osób pracujących na terenie gminy podlega wahaniom. W 2010 roku 1732 osoby znalazły zatrudnienie na obszarze gminy, w 2011 roku było takich osób 2121, zaś w 2013 roku 1987. Sytuacja na gminnym rynku pracy, na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat, ulegała jednak systematycznej poprawie. Liczba osób zarejestrowanych jako bezrobotne do również uległa zmniejszeniu. Na koniec roku 2012 było takich osób 506, wobec 468 na koniec roku 2014. Wśród osób zarejestrowanych jako bezrobotne przeważają kobiety, stanowiąc 56,6 ogółu osób bezrobotnych. Wskaźnik bezrobocia liczony jako udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym wynosił na koniec 2012 roku 6,2%, wobec 6,4% na koniec roku 2013 i 5,7% na koniec roku 2014.

Na koniec roku 2014 w systemie REGON zarejestrowane były 974 podmioty gospodarcze.

W sektorze publicznym działalność prowadziło 25 przedsiębiorstw, pozostałe prowadziły działalność gospodarczą w sektorze prywatnym, który stanowił 97,4% ogółu zarejestrowanych przedsiębiorstw.

VII. ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA

Bogata sieć hydrograficzna gminy powoduje, że znaczna jej część znajduje się w terenach zalewowych. Najbardziej narażony na zalanie jest obszar gminy położony w rozległej dolinie Wisły. Ryzyko zalania występuje również w dolinie Młynówki Drogomyskiej, w sąsiedztwie stawów Bagieniec, w dolinie Młynówki 2, w dolinie Knajki i Starej Knajki, jak również w obszarze międzywala, które rozciąga się na granicy miasta Strumień i Zabłocie. Wylewające poza koryto rzeki największe zagrożenie stanowią dla mienia mieszkańców wschodniej części sołectwa Bąków, zachodniej części sołectw Drogomyśl i Zabłocie.

Na terenie gminy zostały wyznaczone tereny predysponowane do powstawania osuwisk, jednak w przypadku sołectwa Pruchna wydaje się to nie do końca uzasadnione. Jeśli chodzi o głęboko wcięte doliny cieków hydrograficznych, to potencjalne ruchy masowe ziemi nie zagrażają mieniu ludności.

VIII. POTRZEBY I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

Kierunki rozwoju gminy i związane z tym potrzeby rozwojowe zostały sformułowane w *Strategii rozwoju gminy Strumień 2014 – 2022*. Kontynuację polityki rozwojowej nakreślonej w tym dokumencie odnaleźć można w zapisach *Programu rewitalizacji miasta Strumień*, jak również programach rozwoju lokalnego poszczególnych sołectw. Strategiczne kierunki i cele rozwoju wytyczone w strategii rozwoju gminy obejmują następujące zagadnienia:

- układy komunikacyjne (sieci dróg i ścieżek rowerowych, bezpieczeństwo na drogach, zwiększanie dostępności komunikacyjnej – transport publiczny, centrum gminy, jak również centrów poszczególnych sołectw, dostępność komunikacyjna z ośrodków otaczających),
- edukacja i integracja społeczności (poziom i jakość kształcenia, tożsamość lokalna, identyfikacja z miejscem zamieszkania),
- dostęp do usług społecznych (opieka z zdrowotna, usługi dla osób starszych, usługi edukacyjne),
- funkcje i centra usługowe (wielofunkcyjne miejskie centrum gminy),
- przedsiębiorczość i inwestorzy (bariery rozwoju, rynek pracy, tworzenie miejsc pracy alternatywnych dla rolnictwa),
- wykorzystanie zasobów i potencjału środowiska przyrodniczego.

Mieszkańcy zgłosili 27 wniosków związanych z prowadzonym opracowaniem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Zdecydowana większość wniosków dotyczyła przekształcenia terenów rolnych na tereny z prawem zabudowy (mieszkaniowej, usługowej, siedliskowej), pomimo znacznej ilości terenów budowlanych (z prawem zabudowy) dotychczas

niezagospodarowanych. Kilka wniosków dotyczyło przeznaczenia terenów na tereny rolne, bądź możliwości ich zalesienia.

Gmina dostrzega możliwość swojego rozwoju na kilku płaszczyznach, w wydzielonych obszarach strategicznych:

- 1) jakość życia i możliwości rozwoju:
 - a) odpowiedzialność za miejsce zamieszkania i silne więzy sąsiedzkie,
 - b) dogodne warunki dla rozwoju rodzin,
 - c) solidarność z mieszkańcami wymagającymi wsparcia,
 - d) wspieranie rozwoju talentów sportowych i artystycznych oraz twórczego spędzania czasu wolnego,
 - e) zadbane, bezpieczna i funkcjonalna przestrzeń wyróżniająca gminę w regionie,
- 2) biznes i kariera zawodowa:
 - a) wysoka jakość kapitału ludzkiego,
 - b) wykorzystanie przygranicznego i komunikacyjnego położenia gminy,
 - c) wspieranie lokalnych specjalizacji gospodarczych (tradycja i innowacje),
 - d) wykorzystanie atutów środowiska przyrodniczego i kulturowego gminy (turystyka kwalifikowana),
- 3) partnerstwo – mechanizmy partycypacyjne w procesach decyzyjnych,
- 4) zrównoważony rozwój gminy:
 - a) infrastruktura ochrony środowiska,
 - b) proekologiczne postawy mieszkańców,
 - c) racjonalne gospodarowanie zasobami i przestrzenią.

Systematyczna i kompleksowa realizacja wyżej wymienionych priorytetów strategicznych sprawi, że wzrośnie szeroko pojęta atrakcyjność gminy jako miejsca zamieszkania i wypoczynku zarówno dla obecnych, jak i przyszłych mieszkańców/odwiedzających.

IX. ANALIZY ZWIĄZANE Z BILANSEM TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ

Dane statystyczne i prognozy demograficzne wykorzystane przy określaniu maksymalnego zapotrzebowania na zabudowę pozyskano z dostępnych (na dzień 01.04.2016 r.) publikacji Głównego Urzędu Statystycznego. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę określono na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych warunkujących skalę i zakres rozwoju zabudowy o określonej funkcji. Pod uwagę wzięte zostały prognozy demograficzne, jakość, ilość i wykorzystanie zasobów zabudowy o określonej funkcji, jak również funkcje i rolę gminy w strukturze osadniczej (w szczególności przy szacowaniu zapotrzebowania na zabudowę usługową i produkcyjną).

ZABUDOWA MIESZKANIOWA

Na potrzeby bilansu przyjęto założenie, iż jakość życia mieszkańców, w zakresie warunków mieszkaniowych, będzie dążyć do osiągnięcia standardów europejskich (uśrednionych), tj. średnia powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę wyniesie 40 m², a liczba mieszkań na 1000 mieszkańców wyniesie 500. Zapotrzebowanie na nową zabudowę będzie wynikało również z ubytków w istniejącej substancji (degradacja techniczna, inwestycje-wyburzenia, zmiana funkcji), które będą częściowo niwelowane przez rozbudowę i zmianę funkcji istniejącej zabudowy.

Tabela nr 11. Deficyt mieszkań w stosunku do średniej europejskiej dla różnych jednostek terytorialnych w 2014 r.

Miasto	Wskaźnik liczby mieszkań na 1000 mieszkańców	Rzeczywista liczba mieszkań	Deficyt liczby mieszkań ws. do przyjętej średniej europejskiej
Strumień	303	3920	2550 (39,4%)
Chybie	257	2460	2330 (48,6%)
Dębowiec	295	1695	1180 (41,0%)

Deficyt mieszkań, określony na podstawie liczby mieszkań przypadających na 1000 mieszkańców w stosunku do przyjętej średniej europejskiej, wynosi obecnie około 39,4% i pomimo tego, że jest najniższy spośród analizowanych miast (dane w tabeli zostały zaokrąglone do pełnych wartości), deficyt ten pozostaje znaczący. Należy przy tym zauważyć, iż konieczna do zrealizowania liczba mieszkań będzie maleć, wraz z postępującym spadkiem liczby ludności. Jednak z uwagi na to, iż średnia powierzchnia użytkowa mieszkania przypadająca na 1 osobę wynosi obecnie 30,6 m², należy założyć, iż zapotrzebowanie na nową powierzchnię mieszkaniową będzie rosło, do osiągnięcia średniego wskaźnika na poziomie 40 m² na 1 osobę.

Długoterminowe prognozy demograficzne przewidują, iż liczba ludności powiatu cieszyńskiego będzie podlegała wahaniom. Po niewielkim wzroście (do roku 2025), docelowo spadnie z obecnych 178,9 tys. osób do około 174,7 tys. osób w roku 2045 (spadek o około 2,5%). W związku z niepewnością procesów rozwojowych i demograficznych w długim okresie czasu, do analiz związanych z zapotrzebowaniem na nową zabudowę mieszkaniową przyjęto, że liczba mieszkańców gminy spadnie o 2% i wyniesie w roku 2045 r. około 12.680 osób. W związku z tym, w perspektywie 30-letniej, konieczna do zrealizowania nowa powierzchnia użytkowa mieszkań (dla osiągnięcia założonej średniej europejskiej wynoszącej 40 m² na 1 mieszkańca) kształtuje się na poziomie 111,2 tys. m².

Tabela nr 12. Maksymalne zapotrzebowanie na powierzchnię użytkową mieszkań w roku 2045.

	rok		
	2014	2045	
Liczba ludności	12940	12680	Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową mieszkań do 2045 r. [m ²]
Powierzchnia mieszkania przypadająca na 1 osobę [m ²]	30,6	40,0	
Powierzchnia użytkowa mieszkań [m ²]	395972	507200	
			111228

Na potrzeby niniejszej analizy zapotrzebowanie to zostało zwiększone o 30% (z uwagi na niepewność procesów rozwojowych w perspektywie 30 lat), w związku z czym, prognozowane, maksymalne zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową mieszkań wyniesie 144,6 tys. m².

ZABUDOWA USŁUGOWA

Maksymalne zapotrzebowanie na zabudowę usługową określono na podstawie danych dotyczących jej rozwoju w latach 2005 – 2014 oraz oszacowano prawdopodobne zapotrzebowanie na tego typu zabudowę w najbliższych 30 latach. Pod uwagę wzięto również stopień wypełnienia istniejących terenów usługowych, jak również istniejący potencjał lokalizacyjny (DK 81) oraz możliwość lokalizowania nowych (rozwój bazy ekonomicznej miasta – miejsca pracy, dochody z podatków) działalności usługowych.

Powierzchnia użytkowa zabudowy usługowej oddanej do użytkowania w przeciągu ostatnich 10 lat wyniosła 13,8 tys. m². Można założyć, iż trend ten utrzyma się w najbliższych 30 latach. Zapotrzebowanie na nowe powierzchnie handlowe w gminie powinno się ustabilizować lub nawet zmniejszyć (z uwagi na ich znaczny rozwój w analizowanych latach), natomiast zwiększyć powinno się zapotrzebowanie na powierzchnie usługowe związane z innymi typami usług (medyczne, biurowe, turystyczne/hotelowe, gastronomiczne). W związku z tym przyjęto, iż maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę usługową w najbliższych 30 latach wyniesie 41,4 tys. m². Mając na uwadze niepewność procesów rozwojowych w najbliższych 30 latach zwiększono zapotrzebowania na nowe powierzchnie usługowe o 30%. Do dalszych analiz przyjęto maksymalne zapotrzebowanie na nowe powierzchnie w zabudowie usługowej na poziomie 53,8 tys. m².

ZABUDOWA PRZEMYSŁOWA

Maksymalne zapotrzebowanie na zabudowę usługową określono na podstawie danych dotyczących jej rozwoju w latach 2005 – 2014 oraz oszacowano prawdopodobne zapotrzebowanie na tego typu zabudowę w najbliższych 30 latach. Pod uwagę wzięto również stopień wypełnienia istniejących terenów przemysłowych, konieczność zabezpieczenia możliwości rozwoju istniejącym przedsiębiorstwom działającym w branży przemysłowej, jak również możliwość lokalizowania nowych (rozwój bazy ekonomicznej miasta – miejsca pracy, dochody z podatków).

Powierzchnia użytkowa zabudowy przemysłowej oddanej do użytkowania w przeciągu ostatnich 10 lat wyniosła 17,3 tys. m². Zakładając zachowanie tego trendu przyjęto, iż maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę przemysłową w najbliższych 30 latach wyniesie 51,9 tys. m². Z uwagi na rolniczy charakter gminy, jak również niewielką skalę prowadzonej na jej obszarze działalności przemysłowej, nie zwiększono maksymalnego prognozowanego zapotrzebowania na tereny o charakterze przemysłowym.

CHŁONNOŚĆ ISTNIEJĄCYCH OBSZARÓW PRZEZNACZONYCH DO ZABUDOWY

Chłonność terenów o różnych funkcjach, dotychczas niezagospodarowanych, a przeznaczonych

(możliwych) do zabudowy określono na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego definiują różne przeznaczenia terenów (różne typy zabudowy, w tym np. mieszane: mieszkaniowe z rzemiosłem usługowo-produkcyjnym, czy mieszkaniowo-usługowe) dla różnych obszarów gminy, określając różne wskaźniki zabudowy dla konkretnych terenów. Stąd też, na potrzeby niniejszej analizy dokonano pewnych uproszczeń i zblokowano poszczególne kategorie przeznaczeń terenu w cztery główne grupy: budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne, budownictwo mieszkaniowe wielorodzinne, usługi i przemysł.

Chłonność terenów mieszkaniowych oszacowano z uwzględnieniem wskaźników zagospodarowania terenu zawartych w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a także przyjmując współczynnik ilości mieszkańców na za poziomie 35 osób na 1 ha powierzchni zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i 100 osób na 1 ha powierzchni zabudowy wielorodzinnej, oraz średnią wielkość powierzchni użytkowej mieszkania przypadającą na 1 osobę w wysokości 40 m². Mając na uwadze powyższe założenia obliczono, że tereny z możliwością lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dają możliwość realizacji około 44,1 tys. m² nowej powierzchni użytkowej. Z kolei tereny z możliwością lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej dają możliwość realizacji około 13,3 tys. m² nowej powierzchni użytkowej.

Chłonność terenów zabudowy usługowej oszacowano z uwzględnieniem wskaźników zagospodarowania terenu zawartych w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a także przyjmując wskaźnik powierzchni użytkowej przypadającej na 1 ha terenu na poziomie 2500 m². Biorąc pod uwagę przyjęte założenia obliczono, iż możliwa do realizacji powierzchnia użytkowa zabudowy usługowej (bez zabudowy sportowo-rekreacyjnej) wynosi 61 tys. m².

Chłonność terenów zabudowy przemysłowej oszacowano z uwzględnieniem wskaźników zagospodarowania terenu zawartych w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a także przyjmując wskaźnik powierzchni użytkowej przypadającej na 1 ha terenu na poziomie 3000 m². Biorąc pod uwagę przyjęte założenia obliczono, iż możliwa do realizacji powierzchnia użytkowa zabudowy przemysłowej wynosi 15,4 tys. m².

Reasumując: łączna, oszacowana rezerwa terenów niezabudowanych, na których istnieje możliwość realizacji nowej zabudowy wynosi 133,7 tys. m² powierzchni użytkowej. Z czego 42,3% nowej powierzchni użytkowej przewidzianych jest dla zabudowy mieszkaniowej, 45,6% dla zabudowy usługowej, a 12,1% dla zabudowy przemysłowej.

ZAPOTRZEBOWANIE NA NOWĄ ZABUDOWĘ A MOŻLIWOŚĆ JEJ LOKALIZACJI

Maksymalne, oszacowane zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy w podziale na funkcje, a także oszacowaną, maksymalną możliwość realizacji nowych powierzchni zabudowy użytkowej w podziale na funkcje zabudowy przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 13. Zestawienie maksymalnego zapotrzebowania na powierzchnię użytkową zabudowy z możliwością jej realizacji⁷.

Funkcja zabudowy	Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę [tys. m ²]	Możliwość realizacji nowej zabudowy [tys. m ²]	Różnica pomiędzy zapotrzebowaniem a możliwością realizacji [tys. m ²]
mieszkaniowa	144,6	57,3	87,3
usługowa	53,8	61,0	-7,2
produkcyjna	51,9	15,4	36,5
ogółem	250,3	133,7	116,6

Prognozowane zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy w podziale na poszczególne funkcje zabudowy nie we wszystkich rozpatrywanych przypadkach znajduje pokrycie w rezerwach chłonności terenów przeznaczonych obecnie do zabudowy. W związku z tym wymagane jest zabezpieczenie możliwości ich pokrycia w projekcie studium tylko w przypadku terenów mieszkaniowych i przemysłowych.

MOŻLIWOŚCI FINANSOWANIA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ I SPOŁECZNEJ

Z uwagi na to, iż obowiązujące na terenie gminy miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego są realizowane co najmniej od 2003 r., większość zadań inwestycyjnych wskazanych w prognozach skutków finansowych została już zrealizowana bądź też znajduje się w trakcie realizacji (przede wszystkim w zakresie budowy sieci infrastruktury komunikacyjnej i technicznej), natomiast wydatki związane z infrastrukturą społeczną zostały ujęte w wieloletniej prognozie finansowej i są przewidziane do realizacji w latach 2016 – 2023. Poniesione wydatki inwestycyjne kompensowane są (i będą) również poprzez zwiększenie bazy dochodowej gminy i wpływy zarówno z podatków od nieruchomości, jak i sprzedaży gminnych nieruchomości pod inwestycje budowlane. Część obszarów z możliwością lokalizacji zabudowy znajduje się w obszarach wyposażonych w infrastrukturę społeczną, techniczną i komunikacyjną, tak więc jej realizacja nie jest konieczna.

Analizując dane zawarte w wieloletniej prognozie finansowej, w tym limity na wydatki inwestycyjne gminy należy zauważyć, iż realizacja infrastruktury społecznej, komunikacyjnej i technicznej stanowiła będzie obciążenie dla budżetu gminy, ale nie będzie niemożliwa do realizacji. Należy przy tym podkreślić konieczność racjonalnego podejścia do sytuowania nowej zabudowy, przede wszystkim w obszarach już zainwestowanych i posiadających wyposażenie w infrastrukturę. Pozwoli to ograniczyć koszt jej realizacji, związany z lokalizacją nowej zabudowy. Reasumując: potrzeby inwestycyjne związane z lokalizacją nowej zabudowy, pomimo tego, iż będą stanowiły obciążenie dla budżetu gminy, nie przekraczają jednak jej możliwości finansowych.

⁷ Wartość ujemna w tabeli oznacza nadmierną podaż terenów w stosunku do oszacowanego zapotrzebowania.

X. WYSTĘPOWANIE TERENÓW I OBIEKTÓW CHRONIONYCH ORAZ OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH

Ochrona zasobów przyrodniczych

Na terenie miasta i gminy Strumień występują dwa obszary Natura 2000 oraz osiem pomników przyrody. Poza tymi elementami nie występują żadne inne formy ochrony przyrody w rozumieniu art. 6 ust.1 ustawy o *ochronie przyrody* (tj. Dz.U. 2015 nr 92 poz. 1651 ze zm).

1) Obszary NATURA 2000

Środkowa i wschodnia część gminy Strumień położona jest w obszarze specjalnej ochrony ptaków „Dolina Górnej Wisły”, kod PLB240001. Obszar ten został ustanowiony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 roku w *sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków* (Dz. U. nr 229 poz. 2312).

Dolina Górnej Wisły stanowi ostoję ptasią o randze europejskiej. Jest ważnym miejscem lęgowym dla wielu rzadkich ptaków wodno-błotnych oraz jednym ze strategicznych miejsc odpoczynku podczas ich jesiennej i wiosennej wędrówki. Gatunki te przyciąga tutaj obfitość pokarmu oraz duża różnorodność miejsc do zakładania gniazd, jaką mogą znaleźć na stawach rybnych. Występuje tu co najmniej 29 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 8 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: bączek, bąk, dzierzba czarnoczelna, mewa czarnogłowa, rybitwa białowąsa, rybitwa rzeczna, rybitwa czarna, szablodziób, ślepowron, cyranka, czernica, kokoszka, krakwa, krwawodziób, perkoz dwuczuby, płaskonos, sieweczka rzeczna, śmieszka, zausznik. W stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują: bocian biały, muchołówka białoszaja, krzyżówka, głowienka, łyska, perkoz. W okresie wędrówek występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego perkoz dwuczuby, czapli białej i płaskonosa, natomiast brak danych na temat ptaków zimujących.

Zagrożeniem dla populacji ptaków jest zaniechanie lub zmiana użytkowania stawów hodowlanych, likwidacja wysp i szuwarów na stawach (Standardowy Formularz Danych, 2007). Dla tego obszaru ustanowiono Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach nr 37/2013 z dnia 31 grudnia 2013 r. plan zadań ochronnych.

W południowo – zachodniej części gminy znajduje się fragment specjalnego obszaru ochrony siedlisk „Pierściec”, kod PLH240022. W obszarze znajduje się kolonia rozrodcza podkowca małego, gatunku z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Obszar obejmuje miejsca spoczynku, jak również miejsca żerowania. Na terenie gminy Strumień jest to rejon stawów Bagieniec. Dla tego obszaru ustanowiono Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach nr 16 z dnia 26 czerwca 2013 r. plan zadań ochronnych.

Pomniki przyrody

Na terenie gminy ustanowiono osiem pomników przyrody, informacje o nich przedstawiono w tabeli nr 11.

Tabela nr 14. Pomniki przyrody miasta i gminy Strumień.

I.p.	Gatunek drzewa	Nr rejestru	Średnica [cm]	Sołectwo
1	Lipa drobnolistna (<i>Tilia cordata</i>) - wiek ok. 400 lat	Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 19.08.1953r. RL.13/109/53	520	Strumień
2	Wiąz szypułkowy (<i>Ulmus laevis</i>)	Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 09.11.55r. RL.13b/45/55	313	Strumień
3	Dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>) - wiek ok. 130 i 300 lat	Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 12.09.1964r. RL.X-300/8/64	15, 340	Strumień
4	Dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>) - wiek ok. 250 lat	Decyzja nr OŚ-op-7141p/9/81 Wojewody bielskiego z dnia 30.12.1981r.	335	Strumień
5	Dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>)	Rozporządzenie 8/04 Wojewody Śląskiego z dnia 25 lutego 2004r. (Dz. Urz. Z dnia 12 marca 2004 Nr 14, poz. 536)	330	Strumień
6	Wiąz szypułkowy (<i>Ulmus laevis</i>) - wiek ok. 100 lat	Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 22.10.1960r. R-OP-b/311/60	340	Drogomyśl
7	Dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>) - wiek ok. 400 lat	Decyzja Wojewody Bielskiego nr 253/84 z dnia 31.12.1984r. OŚ-op-7141/p3/85	640	Drogomyśl
8	Aleja dębowo-lipowa - 25 sztuk (lipa - 22 sztuki, dąb - 3 sztuki) - wiek ok. 150 - 300 lat	Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 7.09.1955r. RL 13b/33/55	225 - 475	Pruchna

Proponowane formy ochrony przyrody

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Strumień z 2001 r. wskazywano na konieczność objęcia ochroną ustawową w formie użytku ekologicznego terenów: łąk w dolinie kanału Strumień, łąk Myszkowskich oraz łąk w dolinie Knajki w Bąkowie. Podobnie tereny te ujmowała waloryzacja przyrodnicza dla obszaru Natura 2000⁸. W niniejszym studium zachowuje się te propozycje terenów do ochrony, dodatkowo jednak wprowadza się nowe, na podstawie opracowania ekofizjograficznego z listopada 2011 r. Na terenie miasta i gminy do obiektów cennych przyrodniczo, które można by z powodzeniem objąć ochroną zalicza się:

- łąki nad Kanałem Strumień – ciąg podmokłych łąk i stawów w dolinie Kanału Strumień. Występują tu również liczne zadrzewienia olszowe, wierzbowe i dębowe (np. po południowej stronie ul. Cichej);
- ujście Wisły – Dolina Wisły od mostu na ul. Pszczyńskiej do granic gminy;
- las łąkowy Strumień – las łąkowy położony na wschód od ul. Olszyny mający charakter większej remizy śródpolnej w drzewostanie z olchą, dębem i topolą porastającymi dawny staw (widoczne są pozostałości grobli);
- łąki Myszkowskie – ciąg rozległych podmokłych łąk i torfowisk. Zagrożeniem dla tego terenu jest postępująca eksploatacja kruszyw naturalnych;

⁸ Betleja J. in., Waloryzacja przyrodnicza obszaru Natura 2000 „Dolina Górnej Wisły”, Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków, Bytom-Katowice, 2006 r.; także studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Strumień z 2001 r. z póź. zm.

- e) łąg w Zabłociu – podmokła łąka z zadrzewieniami łągowymi przy granicy Zbiornika Goczałkowickiego;
- f) łąki nad Starą Knajką – podmokłe łąki i torfowiska, mocno zabagnione, również z krzaczastymi formami zieleni łąkowej. Oprócz łąki występuje tu bardzo ciekawy przyrodniczo ciąg bagnisk porośnięty krzaczastymi formami wierzb wzdłuż linii kolejowej;
- g) łąg nad Młynówką – las łąkowy położony w dolinie Młynówki 2, wraz z drugim nieco mniejszym fragmentem leśnym położonym ok. 200 m na południe od niego. Lasy oddzielone są polami, łączy je wilgotne obniżenie terenu porośnięte roślinnością łąkową.
- h) lasy w Gawlińcu – lasy porastające głęboko wcięte doliny Dopływu z Podlesia (Jelonka) i Dopływu z Bąkowa. Lasy mają charakter łąkowy, w drzewostanie dominuje olcha, w wyższych partiach spotyka się dęby i buki. Na stokach rozwijają się wysięki wód podskórnych co przejawia się silnym zabagnieniem. Rozwijają się tu również procesy osuwiskowe. W dnach dolin występują liczne małe stawy, część z nich jest użytkowana, część zaś podlega procesom renaturyzacji;
- i) łąg Makowina - zadrzewienie śródpolne na południe od Lasu Makowina, wzdłuż cieku bez nazwy. Znajdują się tu dwa fragmenty leśne mające charakter lasu łąkowego. W dolinie cieku widoczne są pozostałości dawnych stawów.
- j) zadrzewienie Babusiów – zadrzewienie śródpolne w dolinie cieku bez nazwy. W zadrzewieniu występuje olcha, grab, dąb i buk. Dno doliny podmokłe.

Wyżej wskazane tereny wypełniają ustawową definicję użytku ekologicznego⁹:

„Użytkami ekologicznymi są zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej – naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nieużytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsca sezonowego przebywania.”

Na terenie gminy brak jest szczegółowej inwentaryzacji przyrodniczej. Dla potrzeb powołania obszaru Natura 2000 sporządzono w 2006 r. waloryzację przyrodniczą, jednakże wielu interesujących przyrodniczo miejsc ona nie wykazuje. Dla potrzeb sporządzania planu ochrony obszaru Natura 2000 inwentaryzacja przyrodnicza winna zostać wykonana w celu wyznaczenia siedlisk ptaków wymagających ochrony. W razie braku informacji o siedliskach w planie ochrony powinna zostać wykonana inwentaryzacja przyrodnicza, a wskazane w niej najwartościowsze tereny objęte ochroną. Ze względu na brak szczegółowych badań powyższej listy nie należy traktować jak zamkniętej.

Strefa C ochrony uzdrowiskowej uzdrowiska „Goczałkowice – Zdrój”

⁹ art. 42 ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. 2004 nr 92 poz. 880 ze zm)

Dla uzdrowiska Goczałkowice – Zdrój została wydana decyzja nr 30 z dnia 30 kwietnia 2009 r. znak MZ-OZU-520-16128-/3/GR/09. Decyzja ta ustanawiała i potwierdzała statut uzdrowiska Goczałkowice – Zdrój. W związku z koniecznością ochrony złóż borowiny na terenie łąk Myszkowskich Wójt Gminy Goczałkowice Zdrój oraz Burmistrz Strumienia podjęli działania w kierunku rozszerzenia strefy „C” na teren gminy Strumień. W tym celu utworzono, uchwałą Nr L.I.427.2014 Rady Miejskiej w Strumieniu, w dniu 29 lipca 2014 r. na terenie gminy Strumień nowe sołectwo – Zabłocie Solanka. Zasadniczym powodem dokonania tego podziału administracyjnego był fakt, że na terenie nowego sołectwa Zabłocie Solanka znajdują się bogate, udokumentowane złoża surowców leczniczych, a przede wszystkim złoża torfu leczniczego (borowiny). W celu umożliwienia ich eksploatacji i wykorzystania w uzdrowiskowej terapii powinny one być chronione. Decyzją Nr 30 A z dnia 7 lipca 2015 r. (znak MZ-OZU-523-445/WS/14) rozszerzono teren strefy uzdrowiskowej „C” na obszar sołectwa Zabłocie Solanka. Na terenie strefy uzdrowiskowej „C” obowiązują przepisy ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

Zagrożenia geologiczne

Przeważająca większość terenu gminy położona jest poza terenami predysponowanymi do powstania ruchów masowych ziemi – brak znaczących przewyższeń terenu oraz warstw podatnych do generowania zjawisk osuwiskowych. Obecnie dla terenu gminy nie jest prowadzony przez Starostę Powiatowego w Cieszynie rejestr osuwisk. Prace nad jego stworzeniem, prowadzone w ramach programu SOPO przez Państwowy Instytut Geologiczny planowane są dopiero po roku 2015, a to z powodu braku szczególnych zagrożeń osuwiskowych. W ramach programu SOPO w pierwszej kolejności prowadzone są prace inwentaryzacyjne dla terenu Polski karpackiej (Beskidy), gdzie po powodziach z lat 1997 i 2010 nastąpiło znaczące odnowienie ruchów masowych ziemi. Tak więc obecnie informacje o ruchach masowych ziemi na terenie gminy można pozyskać jedynie z materiałów archiwalnych. Są to:

- Katalog osuwisk wydany przez Państwowy Instytut Geologiczny (PIG), Oddział Karpacki w Krakowie w 1975r.,
- Szczegółowa Mapa geologiczna Polski ark. Zebrzydowice z 2001 r.

Według Katalogu osuwisk terenami predysponowanymi do powstania ruchów masowych ziemi jest rejon sołectwa Pruchna. Po przeprowadzeniu oględzin w terenie oraz analizy mapy topograficznej należy stwierdzić, że oznaczenie to wydaje się wykonane „na wyrost”. W rejonie centrum sołectwa Pruchna brak jest szczególnych deniwelacji terenu lub też obszarów o dużych spadkach względnych. Również Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski ark. Zebrzydowice nie wskazuje na analizowanym terenie warstw osuwiskowych (tzw. koluwia osuwiskowe). Dużym problemem jest również skala w jakiej wykonano Katalog tj. 1:100.000, która sama w sobie powoduje duże nieścisłości oraz data opracowania – 1975 r.

Na Szczegółowej Mapie Geologicznej Polski ark. Zebrzydowice wskazano warstwy kgQh – gliny i iły

koluwalne i osuwiskowe. Obejmują one osuwiska różnej wielkości i obejmują tereny zbudowane z lessów, piasków, żwirów oraz iłów mioceńskich. Występują one na obszarach głęboko rozciętych przez doliny rzeczne, tam gdzie stosunkowo płytko zalega podłoże mioceńskie. Powierzchnie odklucia znajdują się zapewne w obrębie iłów mioceńskich. Należą one do osuwisk stokowych (zboczowych) lub stokowo-dolnych (stokowo-zboczowych). Również tu występują pewne nieścisłości, gdyż analiza mapy topograficznej, ortofotomapy oraz wizja terenowa nie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie zagrożeń osuwiskowych. Np. tereny położone w rejonie Babusiowa usytuowano na terenach stosunkowo płaskich pól, podobnie sytuacja wygląda w rejonie Gawlińca. Analizując sąsiednie tereny w sołectwie Pielgrzymowice, gmina Pawłowice, dla których wykonany został rejestr osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi należy stwierdzić, że niezbędne jest, ze względu na skalę niejasności, wykonanie podobnego opracowania dla terenu sołectwa Pruchna. Do czasu wykonania podobnego opracowania wskazuje się by wykluczyć z zabudowy i procesów inwestycyjnych głęboko wcięte doliny cieków (w dolinie Dopływu z Bąkowa i Dopływu z Podlesia), gdyż to właśnie w nich, w Pielgrzymowicach stwierdzono występowanie największej ilości terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi. Jednocześnie nie wydaje się uzasadnionym ograniczanie zabudowy na terenach w Pruchnej oznaczonych w Katalogu osuwisk jako predysponowane lub też odgórne nakazywanie wykonania dokumentacji geologiczno – inżynierskich. Racjonalnym wydaje się jedynie wskazanie tych terenów jako warstwy informacyjnej. Wykonanie badań geotechnicznych i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej na terenach predysponowanych do powstawania osuwisk jest wymagane z litery prawa w Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 września 1998r. w sprawie ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych (Dz. U. nr 126, poz. 839). Stwierdzenie odpowiedniej kategorii geotechnicznej i wykonanie uszczegóławiających badań zależy każdorazowo od wykonania oceny konkretnego przedsięwzięcia i rozpoznania warunków gruntowych.

Reasumując w niniejszym opracowaniu do osuwisk i terenów predysponowanych zakwalifikowano obszary z Katalogu osuwisk i Smgp ark. Zebrzydowice. W rezultacie na analizowanych terenach możemy mówić o:

- terenach predysponowanych do powstawania osuwisk w sołectwie Pruchna (na podstawie katalogu osuwisk z 1975 r.) – wskazanie wyłącznie jako warstwy informacyjnej;
- terenach predysponowanych do powstania osuwisk – na terenach głęboko wciętych dolin cieków Dopływu z Podlesia w Pruchnej (na zachód od DW938) – na podstawie obserwacji własnych i analizy analogicznych terenów w sołectwie Pielgrzymowice, gdzie wyznaczone zostały tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi i osuwiska; - wyłączenie z zabudowy i procesów inwestycyjnych;
- osuwiskach (warstwy - kgQh – gliny i iły koluwalne i osuwiskowe określone tak na Mapie Geologicznej Polski w skali 1:50000 ark. Zebrzydowice z 2001 r.). wyłączenie z zabudowy i procesów inwestycyjnych.

XI. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ KOPALIN, ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH I TERENÓW GÓRNICZYCH

Złóża kopalin

Na terenie gminy Strumień występują udokumentowane złoża: węgla kamiennego, torfu, kruszyw naturalnych, surowców ilastych ceramiki budowlanej oraz wód leczniczych.

Historia prac badawczych nad złożami węgla kamiennego na ziemiach położonych na południe od Jastrzębia – Zdroju sięga XIX wieku. W pierwszej połowie XX w. prowadzone były prace badawcze na terenie gmin Jastrzębie – Zdrój, Zebrzydowice i Pawłowice. We wsi Pruchna w tym samym czasie odwiercono otwór „Pruchna III/42” o głębokości 1815 m, który również potwierdzał występowanie utworów karbońskich. W latach 1955 – 1961 na obszarach położonych w rejonie Jastrzębia – Zdroju zostały rozpoznane złoża węgla w kategorii C2 i C1 i na podstawie tych prac badawczych zapadły decyzje o powstaniu kopalń „Jastrzębie” (1962 r.), „Moszczenica” (1965 r.), „Zofiówka” (1969 r., dawniej „Manifest Lipcowy”) i „Pniówek” (1974 r., dawniej XXX lecia PRL).

W latach 60 XX wieku prowadzono dalsze prace badawcze na terenach położonych na wschód od działających jastrzębskich kopalń, intensyfikacja tych prac nastąpiła po roku 1970. W latach 70 wykonano szereg otworów badawczych co zaowocowało zatwierdzeniem dokumentacji geologicznej złoża „Bzie Dębina” dnia 17 maja 1979 r. przez Prezesa Centralnego Urzędu Górniczego. Z uwagi na interesującą węglozasobność wykonano kolejne odwierty w latach 1979 – 1980 r. Kryzys gospodarczy lat 80 zastopował dalsze prace zmierzające do lepszego poznania i uruchomienia złoża. W latach 90 XX wieku prowadzono badania nad metanem złóż węgla analizowanego obszaru. W ramach tych prac odwiercono dwa otwory badawcze o głębokościach 1552 m i 1610 m. Badanie te nie przyniosły jednak rezultatów zachęcających do podjęcia eksploatacji.

W latach 2000 Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. podjęła prace nad rozbudową kopalń „Pniówek” (o złożo Pawłowice I”) oraz „Zofiówka” o złożo „Bzie Dębina”. Ze względu na trudności formalne w uzyskaniu koncesji (brak złóż węgla w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin Pawłowice i Zebrzydowice) w roku 2005 ze złoża Bzie Dębina wydzielono mniejsze złoża: „Bzie Dębina”, „Bzie Dębina 1”, „Bzie Dębina 1 Zachód”. Niewielki fragment złoża „Bzie Dębina 1” znajduje się w zachodniej części sołectwa Zbytków.

Historia dokumentacji złoża „Zebrzydowice” położonego w południowej części sołectwa Pruchna przebiegała podobnie jak historia dokumentacji złoża „Bzie Dębina”, przy czym prace nad jego dokumentowaniem zakończono w latach 70 XX wieku.

Powodem braku zainteresowania dla eksploatacji tych złóż zarówno w latach 60 i 70 XX w. jak i obecnie jest znaczna głębokość ich występowania oraz oddalenie od głównych ciągów transportowych i komunikacyjnych Rybnickiego Okręgu Węglowego.

Złoże surowców ilastych ceramiki budowlanej Strumień eksploatowane było od 1998 r. Eksploatacja została zakończona na początku XXI w., a rekultywację przeprowadzono w kierunku wodnym.

Złoża torfów położone są w rejonie tzw. *Łqk Myszkowskich*. Torf używany jest do celów leczniczych przez uzdrowiska Goczałkowice i Ustroń. Wydobywanie tych kopalin prowadzi się przez kilka dni w roku, w zależności od potrzeb odbiorców. Natomiast eksploatacja kruszyw naturalnych w rejonie *Łqk Myszkowskich* rozpoczęła się w 2003 roku i trwa do chwili obecnej.

W Zabłociu eksploatowane jest ujęcie trzeciorzędowych wód leczniczych, z którego pozyskiwana jest sól jodowana. Dla tego ujęcia utworzono obszar i teren górniczy Zabłocie Korona. Wody występują tu w warstwach mioceńskich, ich mineralizacja wynosi ok. 45 g/dm³. Występują w nich jony Na⁺, Ca²⁺, Mg²⁺, Fe²⁺, Sr²⁺, Li²⁺, Cl⁻, Br⁻, J⁻, HCO₃⁻ oraz wolny dwutlenek węgla¹⁰. Według informacji miejscowej ludności już przed I wojną światową w Zabłociu po raz pierwszy wykonane zostały wiercenia w celu poszukiwania złóż. Prace te jednak później zarzucono, gdyż nie osiągnięto zamierzonego celu, tzn. nie natrafiono na poszukiwane pokłady węgla kamiennego. Lecz wkrótce z pozostałego po wierceniach otworu nazwanego później "KORONA", z głębokości ponad jednego kilometra wydobywać zaczęto solankę, a pozyskiwaną z niej sól wykorzystywano do celów leczniczo – kąpielowych w renomowanych uzdrowiskach polskich, niemieckich i austriackich. Stan taki trwał do drugiej wojny światowej, w czasie której źródło zostało zniszczone. W 1949 roku źródłem "KORONA" zajęło się Przedsiębiorstwo Państwowe "Polskie Uzdrowiska". Otwór wiertniczy oczyszczono i doprowadzono do stanu używalności. Po właściwym ujęciu źródła zbadano dokładnie skład chemiczny solanki, zawierającej ponad 130mg jodu/litr. Na podstawie analizy wykonanej w Zakładzie Naukowo - Badawczym w Szczawnie Zdroju, solankę zakwalifikowano do typu jodowo-bromowych, ziemno - alkaliczno - żelazistych. Znowu solanka Zabłocka trafiła do uzdrowisk gdzie leczono nią liczne schorzenia układu oddechowego, schorzenia skórne i inne dolegliwości.

W 1949 roku kolejne poszukiwania wiertnicze lecz tym razem gazu ziemnego pozostawiły drugi odwiert w odległości 60 m na południe od źródła "Korona". Nowy otwór wiertniczy nazwano "Tadeusz". Ponieważ i tym razem nie osiągnięto zamierzonego celu, a natrafiono podczas wiercenia na głębokości przeszło 600 m na jeszcze bardziej stężoną solankę jodowo - bromową, zawierającą 144 mg jodu/litr, odwiert ten przejęła Naczelna Dyrekcja "Polskich Uzdrowisk" w Warszawie, aby wydobywać solankę dla celów leczniczych. Następnie opracowano oparty na podstawach naukowych proces technologiczny produkcji soli jodowo - bromowej i wybudowano doświadczalną warzelnię soli. Eksploatacja złoża została wstrzymana w połowie lat 80 XX w. Na początku XXI w. rozpoczęto ponowną eksploatację złoża.¹¹

¹⁰ Bojakowska I. I in, Mapa Geośrodowiskowa Polski ark. Pszczyna, PIG, Warszawa, 2004

¹¹ Na podstawie: <http://www.solanka.pl> – strona internetowa użytkowników ujęcia

Tabela nr 15. Udokumentowane złoża na terenie miasta i gminy Strumień.

L.p.	ID Midas	Kopalina	Nazwa złoża
1.	385	Węgiel kamienny	Bzie-Dębina
2.	10138	Węgiel kamienny	Bzie-Dębina 1
3.	7352	Węgiel kamienny i metan jako kopalina towarzysząca	Zebrzydowice
4.	1964	Surowce ilaste ceramiki budowlanej	Strumień
5.	10919	Wody Lecznice	Zabłocie-Korona
6.	11337	Torf	Zabłocie S
7.	5761	Torfy	Zabłocie
8.	9942	Kruszywa naturalne	Zabłocie 2
9.	11805	Kruszywa naturalne	Zabłocie 3
10.	10435	Kruszywa naturalne	Zabłocie 1
11.	15065	Torfy	Zabłocie 4

Tereny górnicze

W myśl ustawy *Prawo geologiczne i górnicze* z dnia 4 lutego 1994 roku na obszarze objętym studium zostało wyznaczonych pięć obszarów i terenów górniczych: Strumień II (surowce ilaste ceramiki budowlanej), Zabłocie (kruszywa naturalne), Zabłocie I (kruszywa naturalne), Zabłocie S (torf), Zabłocie-Korona (wody lecznicze).

XII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ ORAZ STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

Zaopatrzenie w wodę

Gmina i miasto jest zaopatrywana w wodę głównie z ujęcia znajdującego się przy Zbiorniku Goczałkowickim. Woda pobierana ze Stacji Uzdatniania Wody w Strumieniu rozprowadzana jest za pomocą rozdzielczej sieci wodociągowej (będącej w zarządzie Wodociągów Ziemi Cieszyńskiej sp. z o.o.) na teren gminy. Pomocniczo wykorzystywane są również ujęcia wody podziemnej oraz ujęcie brzegowe o nazwie „Strumień” zlokalizowane na jazie piętrzącym lewego brzegu Wisły.

Czynna sieć wodociągowa miała długość 110,7 km, a liczba przyłączy wodociągowych do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania wynosiła 2135 sztuk. Z sieci wodociągowej korzystało 12.202 mieszkańców, co daje 94,3% ogółu ludności gminy (stan na 31.XII.2014, dane GUS).

Przez teren gminy przebiega również magistralna sieć wodociągowa – wodociąg DN 900 mm oraz wodociąg przesyłowy wody surowej DN 800 mm.

Odprowadzanie ścieków

Na terenie gminy funkcjonuje jedna, mechaniczno – biologiczna oczyszczalnia ścieków zlokalizowana na terenie miasta Strumień. Długość czynnej sieci kanalizacyjnej wynosiła 8,1 km, a liczba przyłączy kanalizacyjnych do budynków wyniosła 233 sztuki. Z sieci kanalizacyjnej korzystało 2325 mieszkańców, co stanowiło niespełna 18% ogółu ludności gminy (stan na koniec roku 2014, dane GUS). Pozostałe ścieki są gromadzone przez mieszkańców w zbiornikach bezodpływowych oraz odprowadzane w sposób niekontrolowany do gruntu i wód płynących.

Zaopatrzenie w gaz i ciepło

Przez teren gminy przebiega magistralna sieć gazowa relacji Skoczów – Drogomyśl (gazociąg wysokoprężny CN 2,5 MPa), z której pobierany jest gaz, za pośrednictwem stacji redukcyjno – pomiarowej zlokalizowanej w Drogomyślu, wykorzystywany przez mieszkańców gminy. Długość czynnej sieci gazowej (sieć średnioprężna, rozdzielcza) na terenie gminy wynosiła 154,01 km, zaś liczba czynnych podłączeń do budynków 2161 sztuk. Z sieci gazowej korzystało 8073 mieszkańców, co stanowiło 62,4% ogółu ludności gminy. Gaz do ogrzewania mieszkań wykorzystywało 1301 gospodarstw domowych, a łączne jego zużycie wynosiło 1296,1 tys. m³.

Przeważającą część budynków zlokalizowanych na obszarze gminy posiada własne, indywidualne źródła zaopatrzenia w ciepło, często o przestarzałej konstrukcji (kotły komorowe tradycyjne o sprawności nie przekraczającej 65%). Jedyne systemowe źródło zaopatrzenia w ciepło to kotłownia osiedlowa, zlokalizowana na terenie miasta Strumień, która wyposażona jest w instalację odpylającą w postaci baterii cyklonów.

Zaopatrzenie w energię elektryczną

Przez teren gminy przebiegają linie Krajowego Systemu Energetycznego wysokiego napięcia relacji:

- Kopanina – Liskovec – linia 220 kV,
- Czeczott – Moszczenica – linia 220 kV,
- Kopanina – Liskovec , Bujaków – Liskovec – linia 220 kV,
- Bieruń – Komorowice, Czeczott – Moszczenica – linia 220 kV,
- Bujaków – Liskovec, Bieruń – Komorowice – linia 220 kV.

Miasto i gmina otrzymują energię z rozdzielni (Głównych Punktów Zasilania) 110/15 kV GPZ Strumień, zasilanej dwustronnie od strony GPZ Pawłowice i GPZ Skoczów. Sieć 15kV jest dobrze rozwinięta i w terenach wiejskich występuję głównie jako napowietrzna, na terenie miasta również jako kablowa. Stacje transformatorowe występują jako słupowe lub wbudowane.

Komunikacja drogowa i kolejowa

Podstawowy szkielet komunikacji drogowej gminy stanowią:

- droga krajowa nr 81 (DK 81) biegnąca praktycznie przez środek gminy w osi północ – południe, łącząca centrum aglomeracji górnośląskiej z Beskidami (klasy „G”),

- droga wojewódzka nr 938 (DW 938) przebiegająca przez sołectwo Pruchna, łącząca Pawłowice z Cieszynem i dalej Republiką Czeską (klasy „G”),
- droga wojewódzka nr 939 (DW 939) przebiegająca przez miasto Strumień, łącząca Pszczynę z DK 81 (klasy „G”).

Układ drogowy o znaczeniu ponadlokalnym uzupełniony jest drogami powiatowymi o następujących oznaczeniach i relacjach:

- 2627 S Kaczyce Dln – Kończyce Małe – Pruchna – Drogomyś – Chybie (droga klasy „Z”),
- 2629 S Golasowice – Pilegrzymowice – Rychuń – Pruchna (droga klasy „Z”),
- 2630 S Rychuń – Bąków (droga klasy „Z”),
- 2631 S Jarząbkowice – Zbytków (droga klasy „L”),
- 2632 S Zabłocie – Chybie (droga klasy „L”),
- 2633 S Strumień – Landek – Jasienica (droga klasy „L”),
- 2635 S DK 81 – Drogomyśl (droga klasy „L”),
- 2636 S Drogomyśl – Zabłocie (droga klasy „L”),
- 2660 S ul. Pawłowicka (Strumień) (droga klasy „L”),
- 2661 S ul. Cieszyńska (Strumień) (droga klasy „L”),
- 2662 S ul. Londzina (Strumień) – droga klasy „L”,
- 2663 S ul. Towarowa (Strumień) – droga klasy „L”,
- 2664 S ul. Podwale (Strumień) – droga klasy „L”,
- 2665 S ul. Mostowa (Strumień) – droga klasy „L”,
- 2666 S plac przy ul. Łuczkiewicza (Strumień) – droga klasy „Z”,
- 2666 S ul. 3-go Maja (Strumień) – droga klasy „Z”.

Lokalny układ drogowy tworzony jest przez drogi gminne funkcjonujące jako drogi publiczne klasy „lokalna” („L”) lub „dojazdowa” („D”).

Układ komunikacji kolejowej na terenie gminy tworzą:

- główna międzynarodowa linia kolejowa E-65 Gdańsk – Warszawa - Katowice – Zebrzydowice – Republika Czeska,
- linia krajowa Chybie – Pawłowice.

Ze względu na brak dobrze rozwiniętej siatki połączeń, jak również niski stan infrastruktury, komunikacja kolejowa stanowi marginalne znaczenie w planowaniu rozwoju przestrzennego gminy (za wyjątkiem strefy oddziaływania linii E-65).

Komunikacja rowerowa

Aktualnie, na obszarze miasta i gminy wyznaczone są trasy rowerowe umożliwiające powiązanie praktycznie całego układu osadniczego miasta i gminy komunikacją rowerową.

XIII. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

Ponadlokalne cele publiczne dotyczą działań o znaczeniu powiatowym, wojewódzkim i krajowym. Cele publiczne szczegółowo określa ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 *o gospodarce nieruchomościami* (Dz. U. 1997, nr 115, poz. 741). W przypadku gminy Strumień celami publicznymi są:

- wydzielanie gruntów pod drogi publiczne, budowa i utrzymanie tych dróg,
- wydzielanie gruntów pod linie kolejowe oraz ich budowa i utrzymanie,
- budowa i utrzymanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń związanych z ich funkcjonowaniem,
- budowa i utrzymanie urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania i oczyszczania ścieków,
- budowa oraz utrzymanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronę przed powodzią, a także regulacja i utrzymanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych będących własnością Skarbu Państwa lub samorządu terytorialnego,
- opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- budowa i utrzymanie pomieszczeń dla urzędów organów władzy, administracji, szkół publicznych, a także publicznych obiektów ochrony zdrowia, przedszkoli, domów opieki społecznej i placówek opiekuńczo – wychowawczych,
- wydobywanie kopalin stanowiących własność Skarbu Państwa,
- zakładanie i utrzymanie cmentarzy.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa śląskiego ujęto następujące zadania o znaczeniu ponadlokalnym:

- modernizacja linii kolejowych, w tym Warszawa – Katowice – Wiedeń,
- budowle regulacyjne na Odrze swobodnie płynącej i w dorzeczu Warty, naprawa i modernizacja wałów w dorzeczu Odry wraz z Wartą (północno – zachodnia część gminy).

XIV. WIZJA I CELE ROZWOJU GMINY

1. Określa się cel główny rozwoju gminy Strumień:

Strumień - gmina o ukształtowanych, wygodnych powiązaniach komunikacyjnych, ze sprawnym systemem gospodarczym opartym na zasadzie zrównoważonego rozwoju oraz dogodnymi warunkami życia mieszkańców, wykorzystująca swe przygraniczne położenie oraz walory kulturowe i przyrodnicze.

2. Określa się cele strategiczne warunkujące osiągnięcie celu głównego, na które składają się:

- 1) rozwijanie działalności gospodarczej, rolniczej, usługowej, turystycznej oraz produkcyjnej ze szczególnym uwzględnieniem promocji przedsiębiorczości lokalnej,
- 2) odtworzenie i wzmocnienie powiązań układu osadniczego, przerwanych przez układ drogowy DK 81,
- 3) aktywizacja wyznaczonych obszarów przy drodze DK 81 dla działalności usługowych, produkcyjnych, magazynowych, logistycznych itp.,
- 4) podejmowanie działań mających na celu poprawę jakości życia mieszkańców w tym poprawa i rozwój warunków zamieszkiwania, rozwijanie działalności usług podstawowych, doskonalenie obsługi administracyjnej, poprawa poziomu wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej, właściwa obsługa ludności w zakresie infrastruktury społecznej oraz zgodna z warunkami technicznymi obsługa komunikacyjna,
- 5) ochrona istniejących wartości środowiska przyrodniczego, krajobrazu, istniejącego dziedzictwa kulturowego oraz efektywne ich wykorzystanie,
- 6) racjonalne i efektywne wykorzystanie wartości użytkowych i technicznych istniejącego zagospodarowania.

3. Ustala się, że cele strategiczne obejmują następujące obszary kluczowe:

- 1) gospodarka:

- a) stworzenie optymalnych warunków dla rozwoju gospodarczego gminy,
- b) zapewnienie atrakcyjnych warunków dla inwestowania,
- c) rozwój turystyki,
- d) zarządzanie gminą – udoskonalanie systemów, zarządzania i finansowania,

- 2) rozwój społeczny:

- a) zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych,
- b) rozwiązywanie problemów komunikacyjnych gminy,
- c) rozwój usług komunalnych,
- d) zaspokajanie potrzeb społecznych mieszkańców,
- e) ochrona zdrowia,
- f) rekreacja i sport,

- g) optymalizowanie działalności służb administracji publicznej,
 - h) bezpieczeństwo ludności gminy,
- 3) zapewnienie pełnej realizacji programu strategii rozwoju gminy,
 - 4) promocja gminy – profesjonalna i efektywna promocja gminy,
 - 5) ochrona środowiska naturalnego – poprawa stanu środowiska.

XV. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

Realizacja celów strategicznych prowadzić będzie do następujących przekształceń:

- 1) rozwijanie działalności gospodarczej, rolniczej, usługowej, turystycznej oraz produkcyjnej ze szczególnym uwzględnieniem promocji przedsiębiorczości lokalnej:
 - a) wraz z realizacją strategii obsługi terenów komunikacji tranzytowej stworzone zostaną warunki dla obszarów nowych działalności gospodarczych związanych z tymi ciągami komunikacyjnymi,
 - b) w kolejności udostępniania terenów do zabudowy uwzględniona zostanie potrzeba funkcjonowania gospodarstw rolnych na tych obszarach oraz w ich sąsiedztwie,
 - c) realizacja zabudowy i przekształcenia terenów przy węzłach drogi DK81 prowadzone będą na podstawie zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego koordynujących racjonalne, ekonomiczne wykorzystanie terenu oraz zapewnienie ładu przestrzennego,
- 2) odtworzenie i wzmocnienie powiązań układu osadniczego, przerwanych przez układ drogowy DK 81 :
 - a) wzdłuż drogi tranzytowej wybudowane zostaną drogi dojazdowe i gospodarcze zapewniające dotychczasowe powiązania,
 - b) system tras rowerowych i ciągów pieszych zostanie uzupełniony elementami zapewniającymi ich ciągłość,
 - c) DK81 przejmuje w znacznym stopniu obciążenia komunikacyjne dróg zbiorczych i lokalnych co zmniejsza uciążliwość oddziaływania tych dróg na sąsiadujące tereny osadnicze; należy dążyć do zapewnienia komfortu zamieszkiwania i użytkowania terenów właścicielom terenów położonych w sąsiedztwie trasy tranzytowej (ochrona przed hałasem i zanieczyszczeniami),
- 3) aktywizacja wyznaczonych obszarów przy drodze DK 81 dla działalności usługowych, produkcyjnych, magazynowych, logistycznych itp.:
 - a) atrakcyjne tereny działalności gospodarczych przy węzłach drogi DK 81 będą źródłem

- nowych miejsc pracy dla mieszkańców gminy oraz będą stanowić architektoniczną, usługową i komunikacyjną wizytówkę gminy,
- b) aktywizacja terenów usługowych i produkcyjnych związanych z nowymi ciągami komunikacyjnymi będzie następowała z poszanowaniem środowiska naturalnego w ramach zrównoważonego rozwoju i z zachowaniem właściwych relacji z istniejącym zagospodarowaniem terenu i zabudową,
- 4) podejmowanie działań mających na celu poprawę jakości życia mieszkańców w tym poprawa i rozwój warunków zamieszkiwania, rozwijanie działalności usług podstawowych, doskonalenie obsługi administracyjnej, poprawa poziomu wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej, właściwa obsługa ludności w zakresie infrastruktury społecznej oraz zgodna z warunkami technicznymi obsługa komunikacyjna:
- a) realizacja nowych normatywnych dróg obsługujących tereny do zabudowy oraz poprawa obsługi komunikacyjnej istniejących terenów mieszkaniowych spowoduje wzrost atrakcyjności gminy jako terenu osadniczego,
 - b) uzupełnienie sieci kanalizacyjnej na całym obszarze jednostki będzie źródłem poprawy stanu sanitarnego wód powierzchniowych oraz gleby,
 - c) realizacja zabudowy uzupełniającej oraz nowe tereny mieszkaniowe spowodują wzrost zainteresowania inwestowaniem na obszarze jednostki,
- 5) ochrona istniejących wartości środowiska przyrodniczego, krajobrazu, istniejącego dziedzictwa kulturowego oraz efektywne ich wykorzystanie:
- a) zachowany zostanie układ lokalnych korytarzy ekologicznych oparty na dolinach rzek i potoków
 - b) obszary zurbanizowane i wskazane do urbanizacji w znacznej mierze oddzielone będą od korytarzy ekologicznych poprzez obszary rolniczo – ekologiczne, na których zabudowa będzie zabroniona lub ograniczona,
 - c) obiekty i obszary zabytkowe będą efektywnie wykorzystywane do promocji gminy,
- 6) racjonalne i efektywne wykorzystanie wartości użytkowych i technicznych istniejącego zagospodarowania:
- a) działania podejmowane w celu kształtowania nowej jakości przestrzeni w gminie będą miały swoje racjonalne uzasadnienie w rachunku makroekonomicznym jednostki,
 - b) rozwój poszczególnych jednostek urbanistycznych gminy polegał będzie na porządkowaniu i uzupełnianiu istniejącej struktury z ograniczeniem zajmowania nowych terenów, przy czym na terenach sąsiadujących z terenami rolnymi realizowana będzie zabudowa agroturystyczna i zagrodowa,
 - c) w poszczególnych jednostkach w nawiązaniu do istniejących obiektów usługowych

i użyteczności publicznej realizowane będą zespoły usługowe w których kształtowane przestrzenie publiczne umożliwią większą integrację mieszkańców i identyfikację przestrzenną,

- d) wpływy powierzchniowej eksploatacji surowców naturalnych nie będą ograniczały możliwości rozwoju gminy, a ewentualne zagrożenia i konflikty w tym zakresie eliminowane będą poprzez koordynację w czasie terminów eksploatacji i rekultywacji terenów,

XVI. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY

Rozwój gminy projektuje się przy ustaleniu podziału jej obszaru na tereny o różnej polityce przestrzennej, dla których wyznaczono kierunki zmian i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów. Są to następujące obszary funkcjonalne oznaczone na rysunku ustaleń studium symbolami:

U – obszary zespołów usługowych,

MW – obszary mieszkaniowo-usługowe o przeważającej wysokiej intensywności zabudowy,

MN – obszary mieszkaniowo-usługowe o przeważającej niskiej i średniej intensywności zabudowy,

MR – obszary mieszkaniowo-usługowe o zabudowie mieszanej – zagrodowej i jednorodzinnej,

PU – obszary działalności gospodarczej produkcyjnej, składowej, magazynowej i usługowej,

PU(R) - obszary działalności gospodarczej produkcyjnej i usługowej,

PG – obszary powierzchniowej eksploatacji surowców,

ZS – obszary sportu i rekreacji na terenach otwartych,

ZS(R) - obszary sportu i rekreacji,

RP – obszary użytków rolnych,

RU – obszary urządzeń obsługi i produkcji gospodarki rolnej,

Zł – obszary zieleni niskiej, łęgowej i izolacyjnej,

Zł(R) – obszary zieleni łęgowej i izolacyjnej,

ZP – obszary zieleni parkowej,

ZC – obszary cmentarzy,

ZL – obszary lasów,

WS – obszary wód powierzchniowych,

WS(R) – obszary zbiorników wodnych,

IT – obszary urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej.

Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się etapowanie wyznaczania terenów pod zabudowę.

Ilekroć w studium jest mowa o:

- 1) **intensywności zabudowy** – rozumie się przez to stosunek powierzchni zabudowy realizowanej na działce do powierzchni terenu przeznaczonego do jego realizacji i funkcjonowania. Przez intensywność niską należy rozumieć intensywność wynoszącą maksymalnie 0,3, średnią – mieszczącą się w przedziale 0,3 – 0,5, wysoką wynoszącą powyżej 0,5;
- 2) **funkcji dominującej** – rozumie się przez to podstawową funkcję danego obszaru, z dopuszczeniem funkcji towarzyszących, nie kolidujących z funkcją podstawową lecz uzupełniającą ją;
- 3) **strefie izolacyjnej lub strefie ochronnej sieci i urządzeń infrastruktury technicznej** – należy przez to rozumieć:
 - a) strefę negatywnego oddziaływania na ludzi zamieszkujących na stałe lub zagrożenia wybuchem, o których szerokości i sposobie zagospodarowania mówią przepisy szczególne,
 - b) pas terenu wzdłuż sieci po obu jej stronach pozwalający na stały lub okresowy dostęp operatora kontrolującego stan sieci, a w przypadku awarii na jej usunięcie. Szerokość tej strefy ustala się na podstawie rodzaju sieci, średnicy i głębokości posadowienia;
- 4) **działalności nieuciążliwej lub obiektach nieuciążliwych** – rozumie się przez to przedsięwzięcia, które nie oddziałują znacząco na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz przedsięwzięcia, których uciążliwość mieści się w granicach terenu przeznaczonego do jego realizacji i funkcjonowania, a także przedsięwzięcia, dla których sporządzony raport o oddziaływaniu na środowisko nie potwierdził ich znaczącego wpływu na środowisko;
- 5) **strefie ochrony konserwatorskiej** (np. ścisłej „A”, pośredniej „B”, stanowisk archeologicznych „OW”, archeologicznej ochrony konserwatorskiej „W”, itp.) – należy przez to rozumieć obszar wydzielony na załączniku graficznym, w granicach którego obowiązują szczegółowe ustalenia konserwatorskie;
- 6) **obszarze funkcjonalnym** – rozumie się przez to przestrzeń o jednorodnych lub podobnych cechach funkcjonalno – przestrzennych, dla której określono w studium zasady zagospodarowania przestrzennego;
- 7) **rehabilitacji** – rozumie się przez to kompleksowe działania zmierzające do przywrócenia wcześniejszej wartości obiektom lub założeniom (podejmowane w sferze materialnej, społecznej, ekonomicznej itp.);
- 8) **rekultywacji** – rozumie się przez to przywracanie wartości użytkowych i przyrodniczych obszarom zdegradowanym działalnością człowieka; odnosi się to głównie do terenów rolniczych oraz leśnych.

1. Obszary zespołów usługowych – U

- 1) Funkcją dominującą obszarów zespołów usługowych o symbolu **U** jest funkcja usługowa, głównie

w zakresie usług podstawowych dla mieszkańców gminy. W obrębie obszaru można lokalizować:

- a) budynki usługowe oraz rzemieślnicze,
 - b) budynki mieszkalne towarzyszące funkcji usługowej,
 - c) obiekty i urządzenia o funkcji produkcyjnej, nieuciążliwe dla otoczenia,
 - d) budynki i obiekty użyteczności publicznej,
 - e) obiekty i urządzenia obsługi samochodów, w tym parkingi, garaże i stacje paliw,
 - f) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej w tym drogi dojazdowe,
 - g) zieleni urządzona i obiekty małej architektury.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
- a) maksymalną intensywność zabudowy 1,0,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 15%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 20 m, z dopuszczeniem wyższych dominant przestrzennych.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
- a) każdy teren przeznaczony do zabudowy musi mieć zapewniony dostęp do drogi publicznej,
 - b) miejsca postojowe należy zapewnić w granicach realizacji inwestycji,
 - c) eliminacja (odzyskiwanie wolnych terenów pod nowe inwestycje):
 - użytkowania i zagospodarowania terenu sprzecznego z funkcjami obszaru,
 - zabudowy, której wartość techniczna lub użytkowa zostały utracone, a nie przedstawiają wartości zabytkowej,
 - obiektów tymczasowych lub gospodarczych, zwłaszcza zabudowy o niskich walorach estetycznych bądź blokujących tereny cenne z punktu widzenia możliwości ich wykorzystania na cele usługowe bądź inne, zgodne z funkcją strefy,
 - d) realizacja na obszarach pod nowe inwestycje zabudowy usługowej z zachowaniem następujących zasad i standardów:
 - preferowanie oryginalnych rozwiązań architektonicznych obiektów i urządzeń usługowych, ze szczególnym uwzględnieniem możliwie najkorzystniejszego sytuowania usług z zakresu sportu, rekreacji, turystyki,
 - na obszarach położonych w strefach konserwatorskich - dostosowywanie funkcji obiektów do historycznego układu przestrzennego; nowe obiekty kubaturowe wyłącznie realizowane na zasadzie harmonijnego i kompozycyjnego dopasowania do obiektów zabytkowych oraz zakaz ich dominacji w zakresie sytuowania, skali (gabarytów) i form architektonicznych nad zabytkowymi,
 - e) utrzymanie i pielęgnacja zieleni publicznej wraz z realizacją nowych nasadzeń; realizacja elementów małej architektury i atrakcyjnej ogólnodostępnej przestrzeni w otoczeniu zabudowy usługowej; wykorzystywanie zieleni do wyeksponowania lub przesłaniania obiektów,

- f) realizacja terenów zieleni w otoczeniu ciągów pieszych i tras rowerowych,
- g) wyposażenie obszarów w urządzenia obsługujące z zakresu komunikacji, w tym:
 - realizacja sieci ulicznej wyprzedzająco w stosunku do nowych inwestycji,
 - modernizacja i uzupełnianie sieci dróg i ulic o niezbędne poszerzenia jezdni, wyznaczenie normatywnych pasów ruchu dla rowerzystów, urządzenie chodników z przystosowaniem do potrzeb osób niepełnosprawnych, urządzenie zieleni towarzyszącej,
 - realizacja ciągów pieszych, pieszo jezdnych i rowerowych na wyznaczonych trasach,
- h) wyposażenie terenów i obiektów w infrastrukturę techniczną, ze szczególnym uwzględnieniem sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie proekologicznych systemów grzewczych; propagowanie selektywnej zbiórki odpadów oraz wydzielenie oznaczonych miejsc do tej zbiórki;
- i) realizacja obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży nie przekraczającej 2000 m²,
- j) utrzymuje się istniejącą zabudowę mieszkaniową z możliwością jej przebudowy/rozbudowy oraz modernizacji.

2. Obszary mieszkaniowo – usługowe o przeważającej wysokiej intensywności zabudowy – MW

- 1) Funkcją dominującą obszarów mieszkaniowo-usługowych o przeważającej wysokiej intensywności zabudowy o symbolu **MW** jest funkcja mieszkaniowa oraz usługowa. W obrębie obszaru można lokalizować:
 - a) budynki mieszkalne wielorodzinne oraz infrastrukturę komunikacyjną (garaże, parkingi),
 - b) budynki mieszkalne jednorodzinne w zabudowie zwartej (szeregowej, atrialnej itp.),
 - c) budynki usługowe, oraz budynki użyteczności publicznej,
 - d) tereny i obiekty sportowo – rekreacyjne,
 - e) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej w tym drogi dojazdowe,
 - f) zieleni urządzona i obiekty małej architektury.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,7,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 15%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 20 m, z dopuszczeniem wyższych dominant przestrzennych.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) każdy teren przeznaczony do zabudowy musi mieć zapewniony dostęp do drogi publicznej,
 - b) ochrona istniejących zespołów zieleni urządzonej niskiej oraz wysokiej (zadrzewień),
 - c) poprawa formy architektonicznej i estetyki obiektów,
 - d) likwidacja elementów zagospodarowania terenu sprzecznego z zasadami określonymi w studium oraz obiektów tymczasowych o niskiej estetyce blokujących tereny cenne z punktu widzenia możliwości ich efektywnego wykorzystania,

- e) wprowadzanie na terenach wolnych nowej zabudowy mieszkaniowej oraz obiektów usługowych,
- f) realizacja elementów małej architektury i atrakcyjnej ogólnodostępnej przestrzeni w otoczeniu zabudowy usługowej przy wykorzystaniu zieleni do eksponowania obiektów,
- g) realizacja zieleni publicznej w otoczeniu pieszych ciągów spacerowych i tras rowerowych,
- h) realizacja niezbędnych urządzeń z zakresu komunikacji, w tym modernizacja terenów w ciągach komunikacyjnych (poszerzenia dróg i ulic), wyznaczenie tras rowerowych, realizacja chodników, parkingów, garaży,
- i) wyposażenie terenów i obiektów w infrastrukturę techniczną, ze szczególnym uwzględnieniem sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie proekologicznych systemów grzewczych; propagowanie selektywnej zbiórki odpadów oraz wydzielenie oznaczonych miejsc do tej zbiórki; do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszczenie rozwiązań indywidualnych, w tym z zastosowaniem szczelnych zbiorników do gromadzenia ścieków.

3. Obszary mieszkaniowo – usługowe o przeważającej niskiej i średniej intensywności zabudowy – MN

- 1) Funkcją dominującą obszarów mieszkaniowo-usługowych o przeważającej, niskiej i średniej intensywności zabudowy o symbolu **MN** jest funkcja mieszkaniowa oraz usługowa, głównie w zakresie usług podstawowych dla mieszkańców gminy. W obrębie obszaru można lokalizować:
 - a) budynki mieszkalne, gospodarcze wraz z usługami oraz infrastrukturą komunikacyjną (garaże, parkingi),
 - b) budynki usługowe, produkcyjne oraz rzemieślnicze nieuciążliwe dla otoczenia,
 - c) tereny i obiekty sportowo – rekreacyjne,
 - d) budynki i obiekty użyteczności publicznej i obiekty sakralne,
 - e) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej w tym drogi dojazdowe,
 - f) zielenią urządzone i obiekty małej architektury,
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,4,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 30%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 12 m, z dopuszczeniem wyższych dominant przestrzennych.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) każdy teren przeznaczony do zabudowy musi mieć zapewniony dostęp do drogi publicznej,
 - b) ochrona obiektów zabytkowych oraz ich historycznego układu wraz z towarzyszącą zielenią; możliwe jest przeprowadzanie remontów i modernizacji obiektów, z ewentualnymi zmianami funkcji oraz dostosowaniem standardów użytkowych i wyposażenia do potrzeb współczesnych,
 - c) dbanie o formę architektoniczną i estetykę obiektów, poprawa estetyki obiektów istniejących,

- d) likwidacja zagospodarowania i użytkowania terenu naruszającego funkcję obszaru oraz obiektów i zabudowy, które utraciły wartość techniczną i użytkową, a nie przedstawia wartości kulturowych,
- e) realizacja zespołów nowej zabudowy mieszkaniowej, głównie jednorodzinnej oraz uzupełnianie ich funkcją usług nieuciążliwych,
- f) utrzymanie istniejącej, nowe nasadzenia i pielęgnacja zieleni publicznej; realizacja elementów małej architektury i atrakcyjnej ogólnodostępnej przestrzeni w otoczeniu zabudowy usługowej; wykorzystywanie zieleni do wyeksponowania lub przesłaniania obiektów,
- g) zapewnienie dostępności komunikacyjnej terenów, głównie:
 - modernizacja terenów w ciągach komunikacyjnych (poszerzenia dróg i ulic), wyznaczenie tras rowerowych, realizacja chodników oraz zagospodarowanie terenów zielenią),
 - realizacja w nowych oraz uzupełnienie istniejących zespołów mieszkaniowych o wewnętrzny układ komunikacyjny tworzony na zasadzie układów przejazdowych i unikaniu układów dróg ślepych, bez przejazdu,
 - realizacja niezbędnej ilości miejsc parkingowych szczególnie towarzyszących funkcji usługowej; użytkownicy poszczególnych działek powinny mieć wyznaczone miejsca do parkowania oraz garażowania pojazdów w obrębie tych działek,
 - realizacja ciągów pieszych, pieszo jezdnych i rowerowych na wyznaczonych trasach,
- h) wyposażenie terenów i obiektów w infrastrukturę techniczną, ze szczególnym uwzględnieniem sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie proekologicznych systemów grzewczych; propagowanie selektywnej zbiórki odpadów oraz wydzielenie oznaczonych miejsc do tej zbiórki; do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszczenie rozwiązań indywidualnych, w tym z zastosowaniem szczelnych zbiorników do gromadzenia ścieków.

4. Obszary mieszkaniowo – usługowe o zabudowie mieszanej – zagrodowej i jednorodzinnej – MR

- 1) Funkcją dominującą obszarów mieszkaniowo-usługowych o zabudowie mieszanej – zagrodowej i jednorodzinnej o symbolu **MR** jest funkcja mieszkaniowa oraz gospodarcza związana z rolnictwem, z udziałem towarzyszącej funkcji usługowej i nieuciążliwej działalności gospodarczej. W obrębie obszaru można lokalizować :
 - a) budynki mieszkalne jednorodzinne, gospodarcze oraz zabudowa zagrodowa wraz z usługami oraz infrastrukturą komunikacyjną (garaże, parkingi),
 - b) budynki usługowe, produkcyjne oraz rzemieślnicze nieuciążliwe dla otoczenia,
 - c) tereny i obiekty sportowo – rekreacyjne,
 - d) budynki i obiekty użyteczności publicznej i obiekty sakralne,
 - e) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej w tym drogi dojazdowe,

- f) zieleni urządzona i obiekty małej architektury.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
- a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,3,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 40%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 12 m, z dopuszczeniem wyższych obiektów technologicznych oraz dominant przestrzennych.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
- a) każdy teren przeznaczony do zabudowy musi mieć zapewniony dostęp do drogi publicznej,
 - b) ochrona obiektów zabytkowych oraz ich historycznego układu wraz z towarzyszącą zielenią; możliwe jest przeprowadzanie remontów i modernizacji obiektów, z ewentualnymi zmianami funkcji oraz dostosowaniem standardów użytkowych i wyposażenia do potrzeb współczesnych,
 - c) dbanie o formę architektoniczną i estetykę obiektów, poprawa estetyki obiektów istniejących; realizacja tradycyjnych form zabudowy,
 - d) likwidacja zagospodarowania i użytkowania terenu naruszającego funkcję obszaru oraz obiektów i zabudowy, które utraciły wartość techniczną i użytkową, a nie przedstawia wartości kulturowych,
 - e) realizacja zespołów nowej zabudowy mieszkaniowej, jednorodzinnej i zagrodowej oraz uzupełnianie ich funkcją usług nieuciążliwych,
 - f) utrzymanie istniejącej, nowe nasadzenia i pielęgnacja zieleni publicznej; realizacja elementów małej architektury i atrakcyjnej ogólnodostępnej przestrzeni w otoczeniu zabudowy usługowej; wykorzystywanie zieleni do wyeksponowania lub przesłaniania obiektów,
 - g) zapewnienie dostępności komunikacyjnej terenów, głównie:
 - modernizacja terenów w ciągach komunikacyjnych (poszerzenia dróg i ulic), wyznaczenie tras rowerowych, realizacja chodników oraz zagospodarowanie terenów zieleni),
 - realizacja w nowych oraz uzupełnienie istniejących zespołów mieszkaniowych o wewnętrzny układ komunikacyjny tworzony na zasadzie układów przejazdowych i unikaniu układów dróg ślepych, bez przejazdu,
 - realizacja niezbędnej ilości miejsc parkingowych szczególnie towarzyszących funkcji usługowej; użytkownicy poszczególnych działek powinny mieć wyznaczone miejsca do parkowania oraz garażowania pojazdów w obrębie tych działek,
 - realizacja ciągów pieszych, pieszo jezdnych i rowerowych na wyznaczonych trasach,
 - h) wyposażenie terenów i obiektów w infrastrukturę techniczną, ze szczególnym uwzględnieniem sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie proekologicznych systemów grzewczych; propagowanie selektywnej zbiórki odpadów oraz wydzielenie oznaczonych miejsc do tej zbiórki; do czasu

realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszczenie rozwiązań indywidualnych, w tym z zastosowaniem szczelnych zbiorników do gromadzenia ścieków.

5. Obszary działalności gospodarczej produkcyjnej, składowej, magazynowej i usługowej – PU

- 1) Funkcją dominującą obszarów o symbolu **PU** jest działalność gospodarcza, produkcyjna, składowa, magazynowa i usługowa, przede wszystkim w zakresie przedsiębiorczości lokalnej (rozwijania małych i średnich przedsiębiorstw). W obrębie obszaru można lokalizować:
 - a) zakłady produkcyjne, bazy, składy, magazyny, w tym handel hurtowy,
 - b) urządzenia i obiekty obsługi komunikacji kołowej, w tym stacje paliw,
 - c) tereny i obiekty sportowo – rekreacyjne,
 - d) urządzenia służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi,
 - e) budynki socjalne,
 - f) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej w tym drogi dojazdowe,
 - g) zielenią urządzone i izolacyjną, obiekty małej architektury.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,8,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 10%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 15,0 m, z dopuszczeniem obiektów wyższych ze względów technologicznych,
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego obszarów PU:
 - a) utrzymanie istniejących oraz realizacja nowych obiektów i urządzeń zgodnych z funkcją obszaru przy stosowaniu metod zagospodarowania terenu oraz technologii ograniczających uciążliwości oddziaływania na otoczenie,
 - b) utrzymuje się istniejącą zabudowę z możliwością jej przebudowy oraz modernizacji,
 - c) obiekty i urządzenia należy harmonijnie wpisywać w istniejący krajobraz dbając o unikanie tworzenia obiektów o nadmiernej kubaturze i wysokości,
 - d) realizacja zieleni izolacyjnej wzdłuż ciągów komunikacyjnych oraz nowych i projektowanych zespołów zabudowy,
 - e) wyprzedzające wyposażenie terenu w niezbędną infrastrukturę komunikacyjną; zapewnienie dojazdu do terenu prowadzenia działalności gospodarczej oraz wyznaczenie miejsca parkowania bądź garażowania pojazdów w obrębie działek poszczególnych użytkowników,
 - f) wyprzedzające wyposażenie terenu w niezbędną infrastrukturę techniczną w stosunku do realizowanej działalności gospodarczej; realizacja sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie proekologicznych systemów grzewczych; propagowanie selektywnej zbiórki odpadów oraz wydzielenie oznaczonych miejsc do tej zbiórki; do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej

dopuszczenie rozwiązań indywidualnych, w tym z zastosowaniem szczelnych zbiorników do gromadzenia ścieków.

6. Obszary działalności gospodarczej produkcyjnej i usługowej – PU(R)

- 1) Funkcją dominującą obszarów o symbolu **PU(R)** jest działalność gospodarcza, produkcyjna i usługowa, przede wszystkim w zakresie przedsiębiorczości lokalnej (rozwijania małych i średnich przedsiębiorstw). W obrębie obszaru można lokalizować:
 - a) zakłady produkcyjne, bazy, składy, magazyny,
 - b) urządzenia i obiekty obsługi komunikacji kołowej,
 - c) tereny i obiekty sportowo – rekreacyjne,
 - d) urządzenia służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi,
 - e) budynki socjalne,
 - f) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej w tym drogi dojazdowe,
 - g) zielenią urządzone i izolacyjną, obiekty małej architektury.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,8,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 20%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 15,0 m,
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego:
 - a) ustala się zakaz lokalizacji nowych zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,
 - b) realizacja nowych obiektów i urządzeń zgodnych z funkcją obszaru przy stosowaniu metod zagospodarowania terenu oraz technologii ograniczających uciążliwości oddziaływania na otoczenie,
 - c) obiekty i urządzenia należy harmonijnie wpisywać w istniejący krajobraz dbając o unikanie tworzenia obiektów o nadmiernej kubaturze i wysokości,
 - d) realizacja zieleni izolacyjnej wzdłuż ciągów komunikacyjnych oraz nowych i projektowanych zespołów zabudowy,
 - e) wyprzedzające wyposażenie terenu w niezbędną infrastrukturę komunikacyjną; zapewnienie dojazdu do terenu prowadzenia działalności gospodarczej oraz wyznaczenie miejsca parkowania bądź garażowania pojazdów w obrębie działek poszczególnych użytkowników,
 - f) *wyprzedzające wyposażenie terenu w niezbędną infrastrukturę techniczną w stosunku do realizowanej działalności gospodarczej; realizacja sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie proekologicznych systemów grzewczych; propagowanie selektywnej zbiórki odpadów oraz wydzielenie oznaczonych miejsc do tej zbiórki; do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej*

dopuszczenie rozwiązań indywidualnych, w tym z zastosowaniem szczelnych zbiorników do gromadzenia ścieków.

7. Obszary powierzchniowej eksploatacji surowców – PG

- 1) Funkcją dominującą obszarów o symbolu **PG** jest powierzchniowa eksploatacja surowców naturalnych. W obrębie obszaru można lokalizować:
 - a) urządzenia i obiekty służące do pozyskiwania i przeróbki surowców naturalnych,
 - b) komunikacja kołowa wynikająca z przeznaczenia terenu, miejsca postojowe,
 - c) urządzenia służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi,
 - d) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej,
 - e) zieleni urządzonej i izolacyjnej, obiekty małej architektury.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,8,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 10%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 15,0 m, z dopuszczeniem obiektów wyższych ze względów technologicznych.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) utrzymanie istniejących oraz realizacja nowych obiektów i urządzeń zgodnych z funkcją obszaru przy stosowaniu metod zagospodarowania terenu oraz technologii ograniczających uciążliwości oddziaływania na otoczenie,
 - b) obiekty i urządzenia należy harmonijnie wpisywać w istniejący krajobraz dbając o unikanie dalszego tworzenia dominant kubaturowych i wertykalnych,
 - c) realizacja zieleni izolacyjnej, przesłaniającej i uzupełniającej w sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych, istniejących i projektowanych zespołów zabudowy oraz na granicy obszaru,
 - d) utrzymanie istniejącego oraz wyposażenie terenu w niezbędną infrastrukturę komunikacyjną; zapewnienie dojazdu do terenu oraz wyznaczenie miejsca parkowania bądź garażowania pojazdów w obrębie obszaru,
 - e) utrzymanie istniejącego uzbrojenia oraz dalsze wyposażanie terenu w niezbędną nowoczesną infrastrukturę techniczną; realizacja sieci kanalizacyjnej oraz stosowanie proekologicznych systemów grzewczych; propagowanie selektywnej zbiórki odpadów oraz wydzielenie oznaczonych miejsc do tej zbiórki,
 - f) rekultywacja i przekształcanie terenów górniczych po eksploatacji w kierunku rolnym, leśnym (realizacja stawów, zalesień) lub innym pozwalającym racjonalnie zagospodarować niecki terenowe.

8. Obszary urządzeń sportowych i rekreacyjnych na terenach otwartych – ZS

- 1) Funkcją dominującą obszarów urządzeń sportowych na terenach otwartych o symbolu **ZS** jest funkcja bioklimatyczna, rekreacyjna i sportowa. W obrębie obszaru można lokalizować:
 - a) zabudowę usługową dla potrzeb sportu i rekreacji wraz z usługami towarzyszącymi – gastronomicznymi, handlowymi i hotelowymi, itp.,
 - b) obiekty i urządzenia sportowo – rekreacyjne i rehabilitacyjne (np. baseny, boiska piłkarskie, stadiony lekkoatletyczne itp.),
 - c) zabudowa rekreacyjno – letniskowa,
 - d) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej w tym drogi dojazdowe,
 - e) zielenią urządzone i obiekty małej architektury.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy 0,5,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 40%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy rekreacyjno – letniskowej – 6 m (jedna kondygnacja); pozostała zabudowa – 20 m, z dopuszczeniem wyższych dominant przestrzennych.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) utrzymanie, rozbudowa, modernizacja i realizacja nowych obiektów i urządzeń sportowych oraz obiektów towarzyszących (wypożyczalnie sprzętu, szatnie, przebieralnie, sanitariaty, obiekty małej gastronomii itp.), z dopuszczeniem urządzeń turystyczno – rekreacyjnych,
 - b) utrzymanie i realizacja publicznej zieleni urządzonej o charakterze parkowym oraz uzupełnienie o ciągi spacerowe, trasy rowerowe oraz miejsca wypoczynku,
 - c) wyposażenie terenu w urządzenia komunikacyjne (parkingi), oraz zaplecze higieniczno – sanitarne,
 - d) utrzymanie oraz wyposażenie terenu i obiektów w niezbędną infrastrukturę techniczną.
 - e) zachowanie w maksymalnym stopniu istniejących drzew i krzewów, szczególnie w Drogomyślu pomiędzy ulicą Harcerską a Wisłą.

9. Obszary urządzeń sportowych i rekreacyjnych – ZS(R)

- 1) Funkcją dominującą obszarów urządzeń sportowych o symbolu **ZS(R)** jest funkcja bioklimatyczna, rekreacyjna i sportowa. W obrębie obszaru można lokalizować:
 - a) zabudowę usługową dla potrzeb rekreacji, turystyki i edukacji ekologicznej,
 - b) bazy rybackie i wędkarskie wraz z towarzyszącą infrastrukturą,
 - c) zabudowę mieszkaniową na potrzeby obsługi realizowanych usług o łącznej powierzchni całkowitej zabudowy nie przekraczającej 200 m²,
 - d) zabudowę rekreacyjno – letniskową,

- e) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym drogi dojazdowe i parkingi,
 - f) wody stojące, zieleń urządzoną i obiekty małej architektury.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
- a) maksymalna intensywność zabudowy - 0,6,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 40%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjno – letniskowej – 9,5 m; pozostała zabudowa – 12 m.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
- a) realizacja nowych obiektów i urządzeń służących turystyce, rekreacji, edukacji ekologicznej, wraz z obiektami towarzyszącymi (wypożyczalnie sprzętu, szatnie, przebieralnie, sanitariaty, rybacówki, obiekty małej gastronomii itp.),
 - b) realizacja publicznej zieleni urządzonej o charakterze parkowym oraz uzupełnienie o ciągi spacerowe, trasy rowerowe oraz miejsca wypoczynku,
 - c) wyposażenie terenu w urządzenia komunikacyjne (parkingi), oraz zaplecze higieniczno – sanitarne,
 - d) utrzymanie oraz wyposażenie terenu i obiektów w niezbędną infrastrukturę techniczną,
 - e) zachowanie w maksymalnym stopniu istniejących drzew i krzewów,
 - f) w strefie 5 m od brzegów zbiorników wodnych wprowadza się zakaz lokalizacji nowej zabudowy i innej działalności wywołującej degradację szaty roślinnej;
 - g) zakaz groduzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od brzegów zbiorników wodnych.

10. Obszary użytków rolnych – RP

- 1) Funkcją dominującą obszarów użytków rolnych o symbolu **RP** jest polowa produkcja rolnicza (uprawy polowe, łąki, pastwiska, sady, stawy hodowlane). W obrębie obszaru można lokalizować:
- a) zabudowę zagrodową i agroturystyczną (rozbudowa i modernizacja istniejącej zabudowy, oraz możliwość realizacji zabudowy uzupełniającej) oraz obiekty i urządzenia związane z gospodarką rolną oraz wodną,
 - b) drogi dojazdowe, gospodarcze, wewnętrzne, ścieżki rowerowe,
 - c) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
- a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,1,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 80%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 12 m, z dopuszczeniem obiektów wyższych ze względów

technologicznych.

- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
- a) przeznaczenie terenów pod uprawy polowe oraz produkcję rolniczą prowadzone zgodnie predyspozycją gleb oraz zasadami ochrony gruntów,
 - b) zakaz realizacji nowej zabudowy w rozproszeniu; istniejąca zabudowa może być zachowana oraz remontowana,
 - c) dopuszcza się:
 - urządzenia działalności gospodarczej związanej z rolnictwem, w tym w szczególności – wymagającej zachowania określonych odległości od zabudowy mieszkaniowej i usługowej,
 - urządzenia związane z gospodarką wodną,
 - wykorzystane terenu dla potrzeb turystyki i wypoczynku , pod warunkiem, że turystyczny ruch pieszy, rowerowy i konny należy ograniczyć do wyznaczonych i odpowiednio urządzonych tras; miejsca rekreacji i wypoczynku uzupełnione zostaną wyłącznie o elementy małej architektury,
 - d) utrzymuje się istniejące przebiegi tras komunikacyjnych oraz sieci infrastruktury technicznej, z możliwością ich przebudowy oraz realizacji nowych połączeń i powiązań (np. nowe powiązania drogowe, linie elektroenergetyczne, telekomunikacyjne, gazociągi, przebiegi połączeń wodociągowych, kanalizacyjnych itp.).

11. Obszary urządzeń obsługi i produkcji gospodarki rolnej – RU

- 1) Funkcja dominująca obszarów obsługi i produkcji gospodarki rolnej o symbolu **RU** to specjalistyczne ośrodki produkcji rolniczej (hodowli i upraw ogrodnich). W obrębie obszaru można lokalizować:
 - a) zabudowę zagrodową i agroturystyczną (rozbudowa i modernizacja istniejącej zabudowy, oraz możliwość realizacji zabudowy uzupełniającej) oraz obiekty i urządzenia związane z gospodarką wodną,
 - b) drogi dojazdowe, gospodarcze, wewnętrzne, ścieżki rowerowe,
 - c) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,8,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 10%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 15 m, z dopuszczeniem obiektów wyższych ze względów technologicznych.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) rozbudowa i modernizacja istniejącego zagospodarowania i zabudowy terenu,

- b) wykorzystanie terenu dla potrzeb turystyki i wypoczynku, zapewnienie niezbędnej obsługi komunikacyjnej,
- c) utrzymanie i ochrona wartości przyrodniczych i krajobrazowych, w tym zieleni niskiej, zadrzewień oraz zakrzewień jako elementów obszaru tworzących podstawowy układ korytarzy ekologicznych gminy i jej otoczenia.

12. Obszary zieleni niskiej, łęgowej i izolacyjnej – ZŁ

- 1) Funkcją dominującą obszarów zieleni niskiej, łęgowej i zieleni izolacyjnej o symbolu **ZŁ** jest funkcja bioklimatyczna terenów.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,3,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 50%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 12 m, z dopuszczeniem obiektów wyższych ze względów technologicznych.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) utrzymanie i ochrona wartości przyrodniczych i krajobrazowych, w tym zieleni niskiej, zadrzewień oraz zakrzewień jako elementów obszaru tworzących podstawowy układ korytarzy ekologicznych gminy i jej otoczenia,
 - b) wykorzystanie terenów jako użytki zielone, (pastwiska, łąki) oraz rolne,
 - c) utrzymuje się istniejącą zabudowę z możliwością jej przebudowy oraz modernizacji,
 - d) rekultywacja i przekształcanie terenów górniczych po eksploatacji kruszyw w kierunku rolnym, leśnym (realizacja stawów, zalesień) lub innym pozwalającym racjonalnie zagospodarować niecki terenowe,
 - e) zakaz sytuowania nowej zabudowy; dopuszcza się, pod warunkiem nie naruszania korytarzy ekologicznych, realizację obiektów i urządzeń związanych z gospodarką wodną,
 - f) tereny mogą być wykorzystane dla turystyki, sportu i wypoczynku (w tym rekreację przywodną), przy zachowaniu zasady, że ruch pieszy, rowerowy oraz konny powinien odbywać się po wyznaczonych i urządzonych trasach,
 - g) utrzymuje się istniejące trasy komunikacyjne i ciągi infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich przebudowy oraz uzupełnień (np. nowe powiązania drogowe, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne, gazociągi, wodociągowe, kanalizacyjne itp.).

13. Obszary zieleni łęgowej i izolacyjnej – ZŁ(R)

- 1) Funkcją dominującą obszarów zieleni łęgowej i zieleni izolacyjnej o symbolu **ZŁ(R)** jest funkcja bioklimatyczna terenów.

- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,2,
 - b) minimalna powierzchnia terenów czynnych biologicznie - 80%,
 - c) maksymalna wysokość zabudowy – 5 m.
- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) utrzymanie i ochrona wartości przyrodniczych i krajobrazowych, w tym zieleni niskiej, zadrzewień oraz zakrzewień jako elementów obszaru tworzących podstawowy układ korytarzy ekologicznych gminy i jej otoczenia,
 - b) wykorzystanie terenów jako użytki zielone, (pastwiska, łąki) oraz rolne,
 - c) utrzymuje się istniejącą zabudowę z możliwością jej przebudowy oraz modernizacji,
 - d) dopuszcza się realizację obiektów i urządzeń o funkcji turystycznej, rekreacyjnej lub związanych z bazami rybacko-wędkarskimi,
 - e) dopuszcza się, pod warunkiem nie naruszania korytarzy ekologicznych, realizację obiektów i urządzeń związanych z gospodarką wodną,
 - f) rekultywacja i przekształcanie terenów górniczych po eksploatacji kruszyw w kierunku rolnym, leśnym (realizacja stawów, zalesień) lub innym pozwalającym racjonalnie zagospodarować niecki terenowe,
 - g) tereny mogą być wykorzystane dla turystyki, sportu i wypoczynku (w tym rekreacji przyrodniczej), przy zachowaniu zasady, że ruch pieszy, rowerowy oraz konny powinien odbywać się po wyznaczonych i urządzonych trasach,
 - h) utrzymuje się istniejące trasy komunikacyjne i ciągi infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich przebudowy oraz uzupełnień (np. nowe powiązania drogowe, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne, gazociągi, wodociągowe, kanalizacyjne itp.);
 - i) w strefie 5 m od brzegów zbiorników wodnych wprowadza się zakaz lokalizacji nowej zabudowy i innej działalności wywołującej degradację szaty roślinnej;
 - j) zakaz grodzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od brzegów zbiorników wodnych.

14. Obszary zieleni parkowej – ZP

- 1) Funkcją dominującą obszarów zieleni parkowej o symbolu **ZP** jest funkcja bioklimatyczna, rekreacyjna i estetyczna terenów.
- 2) Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania oraz użytkowania terenów:
 - a) maksymalną intensywność zabudowy – 0,1,
 - b) maksymalna wysokość zabudowy – 6 m, z dopuszczeniem obiektów wyższych ze względów technologicznych.

- 3) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania i kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) zielen parkowa wraz z obiektami małej architektury,
 - b) istniejące ogrody działkowych i urządzenia towarzyszące (altany działkowe, dom działkowca),
 - c) ścieżki spacerowe, rowerowe, urządzenia rekreacyjne i rozrywkowe, place zabaw dla dzieci, tymczasowe urządzenia estradowe, wystawowe i gastronomiczne,
 - d) usuwanie zagospodarowania terenu kolidującego w sposób istotny z funkcjami strefy,
 - e) możliwość rozbudowy i modernizacji istniejących obiektów,
 - f) wyposażenie terenu w obsługujące sieci infrastruktury technicznej, w tym w szczególności w oświetlenie i niezbędne urządzenia wodociągowo – kanalizacyjne oraz drogi wewnętrzne, parkingi, itp.

15. Obszary cmentarzy – ZC

- 1) Obszary o symbolu **ZC** pełnią funkcję cmentarzy.
- 2) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) utrzymanie i rozbudowa cmentarzy, utrzymanie zieleni na ich terenie,
 - b) odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących bądź przechowujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego oraz studzien, źródeł i strumieni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych powinna wynosić co najmniej 150 m; w przypadku wyposażenia terenu w sieć wodociągową dopuszcza się zmniejszenie tej odległości do 50 m, pod warunkiem podłączenia do tej sieci wszystkich budynków korzystających z wody,
 - c) wyposażenie terenów w niezbędne obiekty i urządzenia towarzyszące (kaplice cmentarne itp.), urządzenia infrastruktury technicznej (zaopatrzenie w wodę, urządzenia gromadzenia i usuwania odpadów itp.) oraz urządzenia komunikacyjne, (dojazdy, parkingi),
 - d) dopuszcza się lokalizację funkcji usługowych związanych z funkcjonowaniem cmentarza.

16. Obszary lasów – ZL

- 1) Obszary o symbolu **ZL** to tereny lasów o dominującej funkcji bioklimatycznej i rekreacyjnej.
- 2) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) utrzymanie i ochrona wartości przyrodniczych i krajobrazowych obszarów tworzących podstawowy zasób przyrodniczy gminy,
 - b) zakaz zabudowy; w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się urządzenia związane z gospodarką wodną i leśną,
 - c) preferencje dla zwiększenia powierzchni zadrzewionych oraz tworzenia stawów hodowlanych i rekreacyjnych,

- d) tereny mogą być wykorzystane dla turystyki i wypoczynku, przy stosowaniu się do zaleceń służb leśnych oraz zachowaniu następujących zasad:
- ruch turystyczny pieszy, powinien odbywać się na wyznaczonych ścieżkach, z dopuszczeniem względnie swobodnej penetracji terenu,
 - ruch turystyczny rowerowy i konny powinien być ograniczony do wyznaczonych i odpowiednio urządzonych tras,
- e) utrzymuje się istniejące trasy komunikacyjne i ciągi infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem ich uzupełnień (np. nowe powiązania drogowe, telekomunikacyjne, linie elektroenergetyczne, gazociągi, niezbędne przebiegi przewodów wodociągowych, kanalizacyjnych itp.),
- f) dopuszcza możliwość rozbudowy, modernizacji i remontu istniejącej zabudowy.

17. Obszary wód powierzchniowych – WS

- 1) Obszary o symbolu **WS** to obszary wód powierzchniowych stanowiące istotny elementy systemu przyrodniczego gminy.
- 2) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) ochrona wód przed zanieczyszczeniem obszarowym i punktowym (z gospodarki rolniczej oraz z terenów nieskanalizowanych),
 - b) realizacja zabezpieczeń przeciwpowodziowych i przeciwerozojnych oraz urządzeń gospodarki wodnej,
 - c) zakaz grodzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od krawędzi cieków,
 - d) zapewnienie wzdłuż cieków pasów ochronnych o szerokości minimum 5,0 m od ich brzegów, wyłączonych spod zabudowy oraz wydzielonych w celu:
 - umożliwienia dostępu do wody w ramach powszechnego korzystania z wód,
 - umożliwienia administratorowi cieków prowadzenia robót związanych z utrzymaniem i konserwacją terenu w korytach cieków,
 - ochrony otuliny biologicznej cieków wodnych,
 - e) utrzymanie zbiorników wodnych i przystosowywanie ich na cele rekreacyjne, jak również związane z prowadzeniem hodowli ryb.

18. Obszary zbiorników wodnych – WS(R)

- 1) Obszary o symbolu **WS(R)** to obszary zbiorników wodnych stanowiące istotny elementy systemu przyrodniczego gminy.
- 2) Ustala się następujące kierunki zagospodarowania oraz kształtowania ładu przestrzennego:
 - a) ochrona wód przed zanieczyszczeniem obszarowym i punktowym (z gospodarki rolniczej oraz z terenów nieskanalizowanych),

- b) realizacja zabezpieczeń przeciwpowodziowych i przeciwerozyjnych oraz urządzeń gospodarki wodnej,
- c) zakaz grodzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od brzegu zbiornika,
- d) zapewnienie pasów ochronnych o szerokości minimum 5,0 m od ich brzegów, wyłączonych spod zabudowy i intensywnego zagospodarowania, wydzielonych w celu ochrony ich otuliny biologicznej,
- e) *utrzymanie zbiorników wodnych i przystosowywanie ich na cele rekreacyjne, jak również związane z prowadzeniem hodowli ryb.*

19. Obszary urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej - IT

- 1) Funkcją dominującą obszarów o symbolu **IT** jest obsługa terenów w urządzenia infrastruktury technicznej.
- 2) Ustala się następujące zasady zagospodarowania przestrzennego obszarów IT:
 - a) utrzymanie, modernizacja i rozbudowa urządzeń zgodnych z funkcją obszaru oraz realizowanie nowych urządzeń infrastruktury technicznej, pod warunkiem stosowania technologii nie powodujących uciążliwości do otoczenia,
 - b) zapewnienie obsługi komunikacyjnej terenu; place manewrowe i miejsca parkowania bądź garażowania pojazdów związanych z funkcjonowaniem terenu, powinny być zapewnione na terenach poszczególnych użytkowników,
 - c) tworzenie pasów zieleni izolacyjnej z udziałem zadrzewień i zakrzewień, zwłaszcza na styku z terenami mieszkaniowymi i usługowymi i wzdłuż dróg.

XVII. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK

Ochrona przyrody i krajobrazu

- 1) W zakresie ochrony przyrody i krajobrazu w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy:
 - a) przeciwdziałać rozpraszaniu się zabudowy w celu ochrony występujących tu kompleksów rolnych i leśnych,
 - b) zaplanować rozwój urbanistyczny w zespołach i kompleksach uporządkowanych przestrzennie,
 - c) chronić przed zabudową tereny stanowiących korytarze ekologiczne (doliny cieków i lasy),
 - d) zachować istniejące i tworzyć nowe zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne,
 - e) zabudowa nie powinna być lokalizowana bliżej niż 30 m od granicy lasu.

Ochrona zasobów wód podziemnych i powierzchniowych

- 1) W zakresie ochrony systemu wód powierzchniowych tworzonego przez ciek i układu hydrograficznego Wisły oraz wód podziemnych ustala się:
 - a) przeciwdziałanie zanieczyszczeniom wód powierzchniowych i dążenie do poprawy ich klasy czystości poprzez zdecydowane ograniczenie występowania zabudowy bez oczyszczania ścieków bytowych oraz działania ograniczające zanieczyszczenie wód związkami chemicznymi wykorzystywanymi w rolnictwie,
 - b) należy egzekwować obowiązek systematycznego opróżniania zbiorników bezodpływowych na terenach nie objętych systemem kanalizacji,
 - c) dążenie do rozbudowy sieci kanalizacyjnej w gminie,
 - d) w strefie 5 m od cieków i zbiorników wodnych wprowadza się zakaz lokalizacji nowej zabudowy i innej działalności wywołującej degradację szaty roślinnej,
 - e) zakaz grodzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od krawędzi cieku,
 - f) zakaz wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej,
 - g) regulacje techniczne cieków wodnych muszą być ograniczone do niezbędnego minimum, musi zostać zachowana więź hydrologiczna koryt z otoczeniem, a także zachowana ich obudowa biologiczna.
- 2) Dla ochrony ujęcia wód powierzchniowych Goczałkowice należy egzekwować powołujące je rozporządzenia. Na dzień dzisiejszy jest to rozporządzenie nr 2/2010 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach z dnia 17 czerwca 2010 r. w *sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wód powierzchniowych Goczałkowice, powiat pszczyński, województwo śląskie*.

Ochrona powietrza

- 1) Ochrona powietrza atmosferycznego wymaga:
 - a) termomodernizacji budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej;
 - b) wprowadzenia zasady używania do celów grzewczych urządzeń o jak najwyższej sprawności energetycznej, korzystających z paliw niskoemisyjnych. Zasada winna zostać wprowadzona w formie nakazu dla obiektów użyteczności publicznej, produkcyjnych, ogrzewanych zbiorowo i nowo realizowanej zabudowy,
 - c) ograniczenia ruchu samochodowego w obszarach intensywnie zabudowanych,
 - d) kształtowania obudowy tranzytowych ciągów komunikacyjnych zielenią, w tym w formie alej i szpalerów drzew.

Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym

- 1) Ochrona przed hałasem, wibracjami i promieniowaniem niejonizującym wymaga podjęcia następujących działań:
- a) lokalizacja nowej zabudowy, w szczególności wzdłuż głównych dróg, wymaga zachowania odległości zapewniającej ochronę przed hałasem w zależności od rodzaju tej zabudowy oraz minimalizowane zasięgu i wpływu negatywnego oddziaływania tych dróg dla nowej zabudowy poprzez stosowanie barier i przegród akustycznych i strefowanie zabudowy; w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy tereny narażone na ponadnormatywne emisje hałasu przeznaczać na takie użytkowania, które nie są objęte ochroną przed hałasem (przemysł, usługi itp.) lub na których dopuszczalne poziomy hałasu mogą być podwyższone (np. tereny mieszkaniowo – usługowe),
 - b) poprawa jakości nawierzchni dróg,
 - c) budowa ekranów ochronnych lub tworzenia obszarów ograniczonego użytkowania – szczególnie w przypadku drogi krajowej oraz dróg wojewódzkich,
 - d) eliminowanie i ograniczenie zabudowy w polach elektromagnetycznych linii wysokiego napięcia i stacji elektromagnetycznych,
 - e) nowe anteny telefonii bezprzewodowych należy lokalizować w granicach samodzielnych działek lub na obiektach w miejscach nie ekspozowanych przy zachowaniu wszystkich wymogów lokalizacyjnych i formalno – prawnych. Maszty telefonii komórkowej dopuszczone są tylko w odległości większej niż 50 m od zabudowy mieszkaniowej istniejącej lub możliwej do realizacji w obrębie odpowiednich obszarów funkcjonalnych. Na całym obszarze gminy zakaz lokalizacji farm wiatrowych.
 - f) uwzględnienie zagadnień związanych z promieniowaniem niejonizującym na poziomie planów miejscowych oraz decyzji związanych z lokalizacją obiektów będących źródłem tego promieniowania.

Złoża kopalin i warunki ich eksploatacji

- 1) Zgodnie z ustawą Prawo górnicze i geologiczne w studium uwzględniono następujące udokumentowane złoża, obszary i tereny górnicze:

a) **złoża kopalin:**

L.p.	ID Midas	Kopalina	Nazwa złoża
1.	385	Węgiel kamienny	Bzie-Dębina
2.	10138	Węgiel kamienny	Bzie-Dębina 1
3.	7352	Węgiel kamienny i metan jako kopalina towarzysząca	Zebrzydowice
4.	1964	Surowce ilaste ceramiki budowlanej	Strumień
5.	10919	Wody Lecznicze	Zabłocie-Korona

6.	11337	Torf	Zabłocie S
7.	5761	Torfy	Zabłocie
8.	9942	Kruszywa naturalne	Zabłocie 2
9.	11805	Kruszywa naturalne	Zabłocie 3
10.	10435	Kruszywa naturalne	Zabłocie 1
11.	15065	Torfy	Zabłocie 4

b) tereny górnicze::

- Strumień II (surowce ilaste ceramiki budowlanej),
- Zabłocie (kruszywa naturalne),
- Zabłocie I (kruszywa naturalne),
- Zabłocie S (torf),
- Zabłocie-Korona (wody lecznicze),

c) obszary górnicze:

- Strumień II (surowce ilaste ceramiki budowlanej),
- Zabłocie (kruszywa naturalne),
- Zabłocie I (kruszywa naturalne),
- Zabłocie S (torf),
- Zabłocie-Korona (wody lecznicze),

Granice złóż, obszarów i terenów górniczych przedstawiono na rysunku ustaleń studium.

- 2) Eksploatacja torfu, kruszyw naturalnych oraz wód leczniczych w istniejących terenach górniczych prowadzona będzie na podstawie obowiązujących koncesji.
- 3) Dopuszcza się rekultywację w kierunku rolnym, leśnym, wodnym lub innym, który umożliwi racjonalne korzystanie z terenu po zakończonej eksploatacji.
- 4) W przypadku wykształcenia się w wyrobiskach cennych zbiorowisk roślinnych, siedlisk dogodnych dla bytowania płazów i ptaków lub odkrycia interesujących form geologicznych miejsce to należy poddać ochronie zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie przyrody.

Prawne formy ochrony wartości przyrodniczych

- 1) W myśl ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 roku utworzono na obszarze gminy następujące formy ochrony przyrody ożywionej:
 - a) Obszary Natura 2000 Dolina Górnej Wisły” kod PLB240001 oraz „Pierściec” kod PLH240022
 - b) pomniki przyrody (osiem pozycji):
 - Lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) - wiek ok. 400 lat; Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 19.08.1953r. RL.13/109/5,
 - Wiąz szypułkowy (*Ulmus laevis*); Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN

w Katowicach z dnia 09.11.55r., RL.13b/45/55,

- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*) - wiek ok. 130 i 300 lat; Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 12.09.1964r. RL.X-300/8/64,
- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*) - wiek ok. 250 lat; Decyzja nr OŚ-op-7141p/9/81 Wojewody bielskiego z dnia 30.12.1981r.,
- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*); Rozporządzenie 8/04 Wojewody Śląskiego z dnia 25 lutego 2004r. (Dz. Urz. Z dnia 12 marca 2004 Nr 14, poz. 536),
- Wiąz szypułkowy (*Ulmus laevis*) - wiek ok. 100 lat; Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 22.10.1960r. R-OP-b/311/60,
- Dąb szypułkowy (*Quercus robur*) - wiek ok. 400 lat; Decyzja Wojewody Bielskiego nr 253/84 z dnia 31.12.1984r. OŚ-op-7141/p3/85,
- Aleja dębowo – lipowa - 25 sztuk (lipa - 22 sztuki, dąb - 3 sztuki) - wiek ok. 150 - 300 lat; Orzeczenie o uznaniu za pomnik przyrody PWRN w Katowicach z dnia 7.09.1955r. RL 13b/33/55.

W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy respektować ograniczenia nałożone przez rozporządzenia powołujące te formy ochrony przyrody oraz ograniczenia i zalecenia ustalone w ich planach ochrony.

- 2) Gmina i miasto Strumień posiada duży potencjał przyrodniczy (doliny cieków, wilgotne łąki, śródpolne zadrzewienia o charakterze łągów lub grądów), nie do końca jeszcze poznany. Zaleca się wyznaczenie obszarowych form ochrony przyrody i ustalenie dla nich indywidualnych form ochrony dla obszarów o cennych wartościach przyrodniczych, zgodnie z przepisami odrębnymi, w zależności od potrzeb, uwarunkowań lokalnych oraz nowych odkryć przyrodniczych na terenie gminy. Obszary, o których wiadomo obecnie, że posiadają delegację ustawową do utworzenia form ochrony przyrody to:

- a) łąki nad Kanałem Strumień,
- b) Ujście Wisły,
- c) Las łągowy Strumień ,
- d) łąki Myszkowskie,
- e) łąg w Zabłociu,
- f) łąki nad Starą Knajką (łąki w dolinie Knajki w Bąkowie),
- g) łąg nad Młynówką,
- h) Lasy w Gawlińcu,
- i) łąg Makowina,
- j) Zadrzewienie Babusiów.

Powyższą listę nie należy traktować jako zamkniętą, powinna ona być aktualizowana w miarę

postępu poznania zasobów przyrodniczych gminy.

Obejmować formami ochrony przyrody oraz chronić przed zabudową w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy w szczególności te siedliska, o których jest mowa w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie określenia rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie (dz. U. z 2001 r. nr 92 poz. 1029).

Strefa C ochrony uzdrowiskowej uzdrowiska Goczałkowice – Zdrój

Dla uzdrowiska Goczałkowice – Zdrój została wydana Decyzja nr 30 z dnia 30 kwietnia 2009 r. znak MZ-OZU-520-16128-/3/GR/09. Decyzja ta ustanawiała i potwierdzała statut uzdrowiska Goczałkowice – Zdrój. W związku z koniecznością ochrony złóż borowiny na terenie łąk Myszkowskich Wójt Gminy Goczałkowice Zdrój oraz Burmistrz Strumienia podjęli działania w kierunku rozszerzenia strefy „C” na teren gminy Strumień. W tym celu utworzono Uchwałą Nr L.I.427.2014 Rady Miejskiej w Strumieniu w dniu 29 lipca 2014 r. na terenie gminy Strumień nowe sołectwo Zabłocie Solanka. Zasadniczym powodem dokonania tego podziału administracyjnego był fakt, że na terenie nowego sołectwa Zabłocie Solanka znajdują się bogate, udokumentowane złoża surowców leczniczych, a przede wszystkim złoża torfu leczniczego (borowiny). W celu umożliwienia ich eksploatacji i wykorzystania w uzdrowiskowej terapii powinny one być chronione. Decyzją Nr 30 A z dnia 7 lipca 2015 r. (znak MZ-OZU-523-445/WS/14) rozszerzono teren strefy uzdrowiskowej „C” na obszar sołectwa Zabłocie Solanka. Na terenie strefy uzdrowiskowej „C” obowiązują przepisy ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

XVIII. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

1. Ustala się że ochrona dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej w procesie rozwoju gminy realizowana będzie poprzez:
 - 1) zachowanie i ochronę obiektów wpisanych do rejestru zabytków,
 - 2) utrzymanie istniejących oraz wyznaczenie nowych stref ochrony konserwatorskiej,
 - 3) ochronę obiektów o charakterze zabytkowym wskazanych do objęcia gminną ewidencją zabytków,
 - 4) dokonywaną okresowo (co najmniej raz w trakcie kadencji Rady Gminy przez Gminną Komisję Urbanistyczno – Architektoniczną) analizę stanu oraz wartości estetycznych obiektów zrealizowanych i realizowanych obecnie oraz ich ewentualne zaliczenie w poczet dóbr kultury współczesnej.
2. Ustala się ochronę konserwatorską oraz zachowanie obiektów i założeń wpisanych do rejestru

zabytków województwa śląskiego. Ścisłą ochroną konserwatorską objęte są, wymienione w załączniku nr 1 do niniejszego tekstu, zabytki wraz ze strefami ochronnymi określonymi w decyzjach o wpisie do rejestru zabytków.

3. Ustala się ochronę założeń i obiektów w strefie ochrony konserwatorskiej A, obejmującej obszary i obiekty szczególnie wartościowe, o bardzo dobrze zachowanej strukturze przestrzennej, wpisane do rejestru zabytków. W zasięgu strefy A obowiązują następujące ustalenia:
 - 1) zachowania historycznie rozplanowanego układów ulic i placów,
 - 2) rewitalizacji przekroju ulic poprzez likwidację współczesnych, naziemnych elementów infrastruktury oraz przywrócenie historycznych nawierzchni brukowych,
 - 3) konserwacja i rewitalizacja zabytkowej zieleni;
 - 4) restauracji i modernizacji technicznej obiektów zabytkowych wraz z dostosowaniem współczesnych funkcji do wartości zabytkowych obiektów oraz nawiązania do historycznej funkcji mieszkalno – usługowej;
 - 5) rewitalizacji poszczególnych wnętrz miejskich poprzez uzupełnienie zabudowy, korektę brył i fasad istniejących obiektów,
 - 6) zachowania historycznych podziałów działek, ewentualnie nawiązania do dawnych podziałów poprzez zaznaczenie ich architektonicznymi podziałami brył lub elewacji, zaznaczenia granic za pomocą małej architektury,
 - 7) dostosowania nowej zabudowy do historycznej kompozycji urbanistycznej w zakresie sytuacji, skali, bryły, podziałów architektonicznych,
 - 8) zachowania zasadniczych proporcji wysokościowych układu zabudowy, utrzymujących sylwetę miasta wraz z historycznymi dominantami.
4. Strefa ochrony konserwatorskiej – B, strefa ochrony zachowanych elementów zabytkowych. Obejmuje tereny historycznego układu przestrzennego znajdujące się poza dawnym centrum, przedmieścia, obrzeża miasta, obszary początkowo rolnicze, stopniowo poddawane parcelacji. Występują w niej zachowane fragmenty dróg historycznych oraz fragmentarycznie zachowana średniowieczna parcelacja osadnicza. Zabudowa w wielu wypadkach uległa przekształceniu i nie reprezentuje wysokiej wartości zabytkowej. W strefie brak jest obiektów wpisanych do rejestru zabytków. Występujące obiekty stanowią lokalną wartość kulturową, część z nich figuruje w ewidencji wojewódzkiej zabytków. Została ona szczegółowo określona na rysunku studium nr 5 – Kierunki zagospodarowania przestrzennego. W strefie tej obowiązuje zakaz likwidacji i wprowadzania zmian w obrębie historycznej sieci dróg, kształtu działek osadniczych, kierunku przebiegu rozłogu pól i cieków wodnych.
5. Ustala się ochronę założeń i obiektów w strefie W – *stanowi rozpoznany i potencjalny teren badań archeologicznych*. Strefa ta obejmuje układ urbanistyczny miasta Strumienia (AZP 1054512).

6. Ustala się ochronę założeń i obiektów w strefie OW – *obserwacji archeologicznej*. Jest ona wyznaczana dla każdego stanowiska archeologicznego indywidualnie i swoim zasięgiem obejmuje obszar w najbliższym otoczeniu zabytku archeologicznego.
7. Na terenie gminy Strumień znajdują się następujące nieruchomości archeologiczne (oznaczone na załączniku graficznym) jak niżej:

Nr KESA	AZP nr obszaru	Nr stanowiska na obszarze	Miejscowość	Nr stanowiska	Typ stanowiska	Chronologia	Nr rejestru zabytków
106454	106-45	4	Bąków	1	ślad osadnictwa	późne średniowiecze	
10644112	106-44	112	Bąków	2	osada	późne średniowiecze	
106451	106-45	1	Drogomyśl	1	ślad osadnictwa	późne średniowiecze	
106452	106-45	2	Drogomyśl	2	osada	średniowiecze	
1064445	106-44	45	Pruchna	1	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064446	106-44	46	Pruchna	2	osada i ślad osadnictwa	późne średniowiecze i prahistoria	
1064447	106-44	47	Pruchna	3	osada	późne średniowiecze	
1064448	106-44	48	Pruchna	4	osada	późne średniowiecze	
1064449	106-44	49	Pruchna	5	osada	późne średniowiecze	
1064453	106-44	53	Pruchna	6	osada	późne średniowiecze	
1064454	106-44	54	Pruchna	7	ślad osadnictwa	późne średniowiecze	
1064455	106-44	55	Pruchna	8	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064456	106-44	56	Pruchna	9	osada i ślad osadnictwa	późne średniowiecze/ ok. nowożytny i mezolit	
1064457	106-44	57	Pruchna	10	osada	późne średniowiecze	
1064458	106-44	58	Pruchna	11	osada	późne średniowiecze	
1064459	106-44	59	Pruchna	12	osada	późne średniowiecze	
1064460	106-44	60	Pruchna	13	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064461	106-44	61	Pruchna	14	osada i ślad osadnictwa	późne średniowiecze/ ok. nowożytny i prahistoria	
1064462	106-44	62	Pruchna	15	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064463	106-44	63	Pruchna	16	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064464	106-44	64	Pruchna	17	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064465	106-44	65	Pruchna	18	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064466	106-44	66	Pruchna	19	osada	późne średniowiecze i ok. nowożytny	
1064467	106-44	67	Pruchna	20	osada	późne średniowiecze	
1064468	106-44	68	Pruchna	21	osada	późne średniowiecze	
1064469	106-44	69	Pruchna	22	osada	późne średniowiecze	

10644111	106-44	111	Pruchna	23	śląd osadnictwa	późne średniowiecze	
10644113	106-44	113	Pruchna	25	osada	późne średniow. i ok. nowożytny	
10644114	106-44	114	Pruchna	26	osada	późne średniowiecze	
106453	106-45	3	Pruchna	27	osada	późne średniowiecze	
105451	105-45	1	Strumień	1	osada	średniowiecze	
105452	105-45	2	Strumień	2	śląd osadnictwa	średniowiecze	
105453	105-45	3	Strumień	3	śląd osadnictwa	średniowiecze	
105454	105-45	4	Strumień	4	śląd osadnictwa	ep. kamienia, średniowiecze	
105455	105-45	5	Strumień	5	osada	średniowiecze	
105456	105-45	6	Strumień	6	osada	średniowiecze	
105457	105-45	7	Strumień	7	osada	średniowiecze	
105458	105-45	8	Strumień	8	osada	średniowiecze	
1054510	105-45	10	Strumień	9	znalezisko luźne	neolit	
1054511	105-45	11	Strumień	10	śląd osadnictwa	ok. nowożytny	
1054512	105-45	12	Strumień	11	ukł. urban. Strumienia	średniowiecze/ok. nowożytny	A-391/81
105459	105-45	9	Zbytków	1	śląd osadnictwa	późne średniowiecze	

8. Ustala się ochronę obiektów zabytkowych wskazanych do objęcia gminną ewidencją zabytków. Zakres oraz zasady ochrony obiektów należy ustalać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Zestawienie obiektów i założeń, aktualne na dzień sporządzania projektu studium stanowi załącznik nr 2 do tekstu części B – kierunki zagospodarowania przestrzennego – ustalenia studium.

XIX. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

1. Ustala się, że rozwój systemów komunikacji gminy powinien zapewniać warunki sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego transportu zarówno w powiązaniach zewnętrznych jak i wewnętrznych, przy jednoczesnej minimalizacji uciążliwości komunikacyjnych związanych z ruchem pojazdów (zarówno kołowych jak i szynowych).
2. Ustala się, że działania w zakresie rozwoju systemów komunikacji będą się koncentrować na:
 - 1) modernizacji i poprawie parametrów drogi krajowej DK81, dróg wojewódzkich i powiatowych w celu zwiększenia bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego,
 - 2) modernizacji istniejących gminnych dróg lokalnych i dojazdowych do obowiązujących normatywnych parametrów technicznych,
 - 3) zapewnieniu obsługi komunikacyjnej terenów przyległych do drogi krajowej nr 81 wyłącznie za pomocą lokalnego układu komunikacyjnego,
 - 4) przestrzeganiu zasady nie projektowania żadnych nowych włączeń komunikacyjnych (skrzyżowań, zjazdów indywidualnych lub publicznych) z terenów przyległych na drogę krajową

nr 81,

- 5) przestrzeganiu zakazu lokalizacji reklam świetlnych, w szczególności o zmiennej treści, skierowanych do uczestników ruchu drogowego drogi krajowej nr 81 oraz dróg wojewódzkich i powiatowych,
 - 6) zapewnieniu lokalizowania obiektów budowlanych, w tym sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w odległości od drogi krajowej nr 81 oraz dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 *o drogach publicznych*,
 - 7) lokalizowaniu bezpośrednio przy drogach głównych obiektów służących obsłudze ruchu (stacje paliw, parkingi, zjazdy, itp.) przy uzgodnieniu lokalizacji z zarządcą drogi,
 - 8) przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przyjmowanie minimalnej szerokości w liniach rozgraniczających:
 - a) dla dróg klasy „G” - szerokość drogi oraz ulicy – 25 m,
 - b) dla dróg klasy „Z” - szerokość drogi oraz ulicy – 20 m,
 - c) dla dróg klasy „L” - szerokość drogi – 15 m, szerokość ulicy – 12 m,
 - d) dla dróg klasy „D” - szerokość drogi – 15 m, szerokość ulicy – 10 m,
 - 9) modernizacji dróg, która obejmować będzie:
 - a) poszerzenie dróg stosownie do klasy technicznej,
 - b) poprawę stanu nawierzchni,
 - c) realizację poboczy, zatok parkingowych oraz przystankowych, chodników, ścieżek rowerowych, urządzeń kanalizacji deszczowej,
 - d) modernizację skrzyżowań,
 - e) uwzględnienie potrzeb osób niepełnosprawnych w zakresie dostępności obiektów i urządzeń systemu komunikacji gminy,
 - f) uzyskiwanie zezwolenia wydanego przez zarządcę drogi na lokalizację zjazdów z dróg wojewódzkich,
 - 10) realizacji wewnętrznych układów dróg obsługujących tereny przewidziane dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo – usługowej oraz obszarów inwestycyjnych (usługowych i przemysłowych),
 - 11) zabezpieczeniu terenów pod realizację parkingów w ramach projektowanych funkcji usługowych, przemysłowych i mieszkaniowych,
 - 12) realizacji ścieżek rowerowych w powiązaniach zewnętrznych i wewnętrznych.
3. Utrzymuje się obecny system komunikacji kolejowej.
 4. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględnić obszar uciążliwego oddziaływania linii kolejowych w aspekcie ich zamierzonej modernizacji i przystosowania do prędkości min. 200 km/h w ruchu pasażerskim (linia kolejowa nr 93 Trzebinia –

Zebrzydowice), co będzie się wiązało ze znacznym zwiększeniem poziomu hałasu w środowisku.

5. Utrzymuje się obecny system komunikacji rowerowej.
6. Ustala się możliwość wyznaczenia i realizacji nowych tras i ścieżek rowerowych w powiązaniach wewnętrznych i zewnętrznych gminy.

XX. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. Zaopatrzenie w wodę.

- 1) Rozwój systemów zaopatrzenia w wodę gminy Strumień ma na celu zapewnienie mieszkańcom i innym odbiorcom niezawodność dostawy wody w wymaganej ilości i jakości.
- 2) Realizacja celu jak w ustępie 1 wymaga:
 - a) utrzymania dotychczasowych zasad zasilania wodociągów gminnych,
 - b) utrzymania obiektów i urządzeń rozwoju, modernizacji oraz pierścieniowego układu sieci wodociągowej dającego możliwość zmiany źródeł i kierunków zasilania sieci,
 - c) zapewnienia właściwej ilości hydrantów wyposażonych w odpowiednią, ilość wody na cele ochrony przeciwpożarowej zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami.
- 3) Dopuszcza się zaopatrzenie terenów zabudowy mieszkaniowej oraz zagrodowej z indywidualnych studni, z uwzględnieniem warunków jak w przepisach szczególnych.
- 4) Ustala się, że realizacja sieci wodociągowej powinna wyprzedzać lub być wyprowadzona równolegle z realizacją inwestycji na terenach przewidzianych do zabudowy.
- 5) W związku z przebiegiem wodociągów magistralnych DN 900 mm oraz DN 800 mm ustala się, że strefy ochronne (techniczne) dla ww. wodociągów, w których nie należy budować obiektów, sadzić drzew i krzewów a ogrodzenia, drogi i place winny być wykonane z materiałów rozbieralnych wynoszą odpowiednio : po minimum 8,0 mb z obu stron dla wodociągu DN 900 mm i po minimum 5 mb z obu stron dla wodociągu DN 800 mm. Dystrybutor sieci (Górnośląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów S.A.) ma prawo dostępu do sieci w ramach stref technicznych w celach związanych z usuwaniem awarii oraz konserwacją wodociągów, a także uzgadnia wszelkie zamierzenia inwestycyjne kolidujące ze wskazanymi wyżej strefami technicznymi urządzeń wodociągowych oraz bezpośrednio z nimi sąsiadujących, jak również prowadzi nadzór nad pracami w obszarze powyższych stref technicznych.

2. Odprowadzanie ścieków.

- 1) Rozwój systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków ma na celu zapewnienie mieszkańcom i innym użytkownikom niezawodność pracy urządzeń kanalizacji sanitarnej oraz utrzymania standardu oczyszczenia ścieków w tym także odprowadzenie i zagospodarowanie wód

opadowych.

- 2) Realizacja celu, o którym mowa w ust.1 wymaga:
 - a) utrzymania i modernizacji dotychczasowych oczyszczalni ścieków oraz budowy nowej oczyszczalni ścieków,
 - b) modernizacji i rozbudowy istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej, rozdzielczej.
 - 3) Ustala się, że realizacja sieci kanalizacji powinna wyprzedzać lub być prowadzona równolegle z realizacją inwestycji na terenach przewidzianych do zabudowy.
 - 4) Dopuszcza się, na obszarze nie wyposażonym w sieć kanalizacji sanitarnej do czasu jej realizacji, odprowadzanie ścieków do przydomowych oczyszczalni indywidualnych, grupowych lub szczelnych zbiorników do gromadzenia ścieków.
3. Zaopatrzenie w gaz i ciepło.
- 1) Funkcjonowanie i rozwój systemu zapotrzebowania w gaz ma na celu zapewnienie mieszkańcom i innym odbiorcom niezawodności dostaw gazu w wymaganej ilości i jakości.
 - 2) Utrzymuje się istniejący system zaopatrzenia w gaz ziemny oraz ustala się możliwość jego modernizacji, przebudowy i rozbudowy.
 - 3) Realizacja celu, o którym mowa w ust. 1 wymaga:
 - a) przy realizacji nowych odcinków sieci unikania lokalizacji kolizyjnych z już istniejącymi sieciami infrastruktury technicznej oraz zabudową istniejącą i projektowaną,
 - b) wyznaczenia w opracowywanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego rezerwy terenu wolnej do zabudowy i zieleni wysokiej oraz dopuszczeniu do realizacji sieci gazowniczej w liniach rozgraniczających dróg.
4. Zaopatrzenie w energię elektryczną, sieci teletechniczne i ochrona przed promieniowaniem niejonizującym.
- 1) Funkcjonowanie i rozwój systemu zapotrzebowania w energię elektryczną powinno polegać na:
 - a) sprawnym i niezawodnym działaniu systemu w celu zaspokajania (obecných i przyszłych) potrzeb odbiorców energii elektrycznej na obszarze gminy,
 - b) racjonalnym, energooszczędnym gospodarowaniem energią oraz minimalizacją kosztów ponoszonych przez gminę z tytułu jej zużycia,
 - c) minimalizacja niekorzystnego oddziaływania elektroenergetycznych linii przesyłowych z uwagi na:
 - szkodliwość pola elektromagnetycznego na organizm ludzki,
 - niekorzystny wpływ linii napowietrznych na krajobraz gminy,
 - ograniczenia i obciążenia terenów spowodowane lokalizacją słupów linii, rezerwą terenu dla strefy technicznej i stref ochronnych.
 - 2) Utrzymuje się istniejący system zaopatrzenia w energię elektryczną oraz ustala się jego

modernizację, możliwość przebudowy i rozbudowy. Zapotrzebowanie obszaru gminy w energię elektryczną z krajowego systemu elektroenergetycznego odbywa się poprzez będące w eksploatacji istniejące napowietrzne linie wysokiego napięcia 110 kV, napowietrzne i kablowe linie średniego napięcia 15 kV oraz stacje transformatorowe Sn/nN, a w rejonie istniejącej zabudowy napowietrzne i kablowe sieci rozdzielcze niskiego napięcia.

- 3) Przy realizacji nowych odcinków sieci – unikaniu w miarę możliwości lokalizacji kolizyjnych z już istniejącymi sieciami infrastruktury technicznej oraz zabudową istniejącą i projektowaną.
- 4) W opracowywanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dla realizacji sieci elektroenergetycznej wyznaczania rezerwy terenu wolnej od zabudowy i zieleni wysokiej. Szerokość stref ochronnych sieci należy przyjmować zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- 5) Ustala się na całym obszarze gminy zakaz lokalizacji turbin wiatrowych.
- 6) W pasie technologicznym o szerokości 70 m (po 35 m od osi linii) dla linii 220 kV relacji Cieczott – Moszczenica oraz 50 metrów dla pozostałych linii 220 kV (po 25 metrów z każdej strony od osi linii mierząc poziomo i prostopadłe do osi), nie należy budować budynków mieszkalnych i lokalizować terenów przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Zabrania się sadzenia roślinności wysokiej pod linią i w odległości do 10 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu.
- 7) Planowane zamierzenia inwestycyjne branży energetycznej to:
 - a) przebudowa jednotorowej linii napowietrznej 110 kV relacji Skoczów – Strumień na linię dwutorową,
 - b) budowa w rejonie ul. Łęgowej w Bąkowie słupowej stacji transformatorowej 15/0,4 kV wraz z linią zasilającą SN,
 - c) budowa stacji elektroenergetycznej 400/220/110 kV Podborze, bezpośrednio przy granicy gminy Strumień i związana z tym przebudowa dwutorowych odcinków linii 220 kV relacji Bieruń – Komorowice, Bieruń – Liskowiec oraz Kopanina – Liskowiec, Bujaków – Liskowiec, w celu wprowadzenia ich do ww. stacji elektroenergetycznej,
 - d) budowa nowych odcinków napowietrznych linii 110 kV celem powiązania istniejącej sieci 110 kV ze stacją Podborze,
 - e) budowa linii trójtorowej 2 x 400 kV + 220 kV po trasie istniejącej linii dwutorowej 220 kV Cieczott – Moszczenica, Bieruń – Komorowice z pasem technologicznym 70 m (po 35 m od osi linii). Obecnie istniejąca linia elektroenergetyczna 220 kV zostanie w takim przypadku poddana rozbiórce przed realizacją nowej linii. Dopuszcza się także odbudowę, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę istniejącej linii oraz linii, która w przyszłości zostanie ewentualnie wybudowana na jej miejscu. Realizacja inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych

- objektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczasowe miejscach,
- f) sukcesywna budowa, rozbudowa i modernizacja sieci SN i nN, w związku z koniecznością przyłączania nowych podmiotów.
- 8) Na obszarze gminy ustala się możliwość kompleksowej realizacji sieci teletechnicznej zapewniającej pełną obsługę wszystkich istniejących i projektowanych obszarów zabudowy, a także poza tymi obszarami.
- 9) Przy realizacji sieci – jak w pkt. 7) obowiązuje:
- a) sytuowanie tej sieci w liniach rozgraniczających dróg i ciągów pieszych,
 - b) w sytuacjach uzasadnionych względami technicznymi, bezpieczeństwa lub innymi, wynikającymi z potrzeb społeczno – gospodarczych, sytuowanie tejże sieci poza liniami rozgraniczającymi dróg, z zachowaniem przepisów odrębnych,
 - c) możliwość lokalizacji naziemnych obiektów kubaturowych urządzeń telekomunikacyjnych w uzasadnionych technicznie lokalizacjach, jako obiektów wolnostojących, jak i wewnątrz budynków przeznaczenia podstawowego lub uzupełniającego,
 - d) możliwości zmiany sieci napowietrznych na sieci doziemne,
 - e) przewidywania w planowanym zagospodarowaniu odpowiednich stref i odległości ujętych w stosownych normach i przepisach,
 - f) dopuszczenie do przekładki istniejących sieci w razie konfliktu z projektowanym zainwestowaniem terenów.
- 10) Ochrona przed promieniowaniem niejonizującym wymaga podjęcia następujących działań:
- a) nowe anteny telefonii bezprzewodowych należy lokalizować w granicach samodzielnych działek lub na obiektach w miejscach nie ekspozycyjnych przy zachowaniu wszystkich wymogów lokalizacyjnych i formalno-prawnych,
 - b) uwzględnienia zagadnień związanych z promieniowaniem niejonizującym na poziomie planów miejscowych oraz decyzji związanych z lokalizacją obiektów będących źródłem promieniowania.

XXI. OBSZARY NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

1. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym mają na celu wytworzenie nowych środków trwałych lub rozwoju istniejących, służących społeczności gminy. Przewiduje się zatem następujące obszary lokalizacji inwestycji o znaczeniu lokalnym:
 - 1) obszary jednostek funkcjonalnych przeznaczone do zabudowy, wymagające realizacji dróg

- lokalnych i dojazdowych lub ciągów pieszojezdnych,
- 2) rejonu tworzenia nowych ciągów drogowych,
 - 3) obszary wymagające budowy lub rozbudowy sieci infrastruktury technicznej,
 - 4) tereny, na których zlokalizowane będą obiekty użyteczności publicznej.

XXII. OBSZARY NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

1. W Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego (Dz.U. Woj. Śląskiego nr 68 poz. 2049 z dnia 27 lipca 2004 roku) ujęto następujące zadania o znaczeniu ponadlokalnym:
 - 1) modernizacja linii kolejowych, w tym Warszawa – Katowice – Wiedeń,
 - 2) budowie regulacyjne na Odrze swobodnie płynącej i w dorzeczu Warty, naprawa i modernizacja wałów w dorzeczu Odry wraz z Wartą (północno – zachodnia część gminy).
2. Do realizacji ponadlokalnych celów publicznych na obszarze gminy należy również:
 - 1) opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz opieka nad miejscami pamięci,
 - 2) budowa ścieżek rowerowych w powiązaniu z systemem połączeń z gminami sąsiednimi.

XXIII. OBSZARY DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁÓW NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE LOKALIZACJA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

1. Na terenie gminy Strumień nie wyznacza się terenów dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
2. W studium nie wyznacza się obligatoryjnie obszarów wymagających przeprowadzenia procedury scalenia i podziału nieruchomości.
3. Na obszarze gminy nie przewiduje się możliwości lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

XXIV. OBSZARY DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

1. Cały obszar gminy obejmują, opracowane w latach 2003 – 2010, miejscowe plany

zagospodarowania przestrzennego wykonane dla poszczególnych sołectw oraz obszaru miasta. Ponadto w latach ubiegłych dokonano szeregu zmian obowiązujących planów dla wybranych fragmentów terenu. Biorąc powyższe pod uwagę określa się, że obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego to obszary wszystkich sołectw oraz obszar miasta Strumień. Nowe plany miejscowe (lub ich zmiany) polegały będą na aktualizacji kierunków zagospodarowania przestrzennego terenów w związku z nową edycją studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Strumień.

7. Określa się obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze – tereny wyznaczone na załączniku graficznym „*Kierunki zagospodarowania przestrzennego*” (rysunek w skali 1:10000) o łącznej powierzchni 387,3 ha.

XXV.KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1. W studium wyznaczono tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej stanowiące podstawowy zasób użytków rolnych na terenie gminy. Tereny te obejmują jednostki urbanistyczne oznaczone symbolem RP. W jednostkach tych proponuje się następujące sposoby zagospodarowania i użytkowania:
 - a) prowadzenie zrównoważonej i ekologicznej gospodarki rolnej,
 - b) utrzymanie łąk, pastwisk i zadrzewień,
 - c) ochrona gleby i wód,
 - d) tworzenie ciągów zadrzewień śródpolnych,
 - e) tworzenie stref buforowych na styku z terenami przeznaczonymi do zabudowy.
2. Rolnicza przestrzeń produkcyjna tworzona przez jednostki RP uzupełniona będzie przez jednostki RU – *urządzeń obsługi i produkcji gospodarki rolnej*, a także jednostki MR w których istnieje możliwość *lokowania zabudowy zagrodowej*. Na obszarze jednostek MR preferowana jest lokalizacja nowych siedlisk gospodarstw rolnych oraz zabudowy agroturystycznej. Zabieg ten ma na celu minimalizację konfliktów mogących powstać pomiędzy zabudową inwentarską i mieszkaniową. W obrębie jednostek RU znajdują się z kolei duże gospodarstwa (najczęściej hodowlane i związane z przetwórstwem rolnym), będące znaczącymi ośrodkami produkcji rolniczej w skali regionu.
3. Gospodarkę leśną na terenie gminy należy prowadzić według następujących zasad:
 - a) powszechnej ochrony lasów,
 - b) trwałości i ciągłości wykorzystania ich wielostronnych funkcji,
 - c) powiększenia zasobów leśnych gminy,
 - d) zachowania różnorodności biologicznej lasów,

- e) ochrony zasobów wodnych w lasach,
- f) utrzymania produkcyjnej zasobności lasów i żywotności ekosystemów leśnych,
- g) przebudowa drzewostanu w kierunku uzyskania zgodności z siedliskiem.

XXVI. OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych

- 1) Dla terenu gminy brak jest rejestru osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi. Na znaczącej części miasta i gminy nie występują predyspozycje do powstania osuwisk. Na podstawie materiałów archiwalnych jedynie w sołectwie Pruchna stwierdzono występowanie osuwisk i terenów predysponowanych do powstania ruchów masowych ziemi. Są to:
 - a) tereny predysponowane do powstawania osuwisk w sołectwie Pruchna (na podstawie katalogu osuwisk z 1975 r.) – wskazanie wyłącznie jako warstwy informacyjnej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
 - b) tereny predysponowane do powstania osuwisk – na terenach głęboko wciętych dolin cieków Dopływu z Podlesia – na podstawie opracowania ekofizjograficznego – wyłączenie z zabudowy i procesów inwestycyjnych,
 - c) osuwiskach (warstwy - kgQh – gliny i iły koluwalne i osuwiskowe określone tak na Mapie Geologicznej Polski w skali 1:50000 ark. Zebrzydowice z 2001 r.). wyłączenie z zabudowy i procesów inwestycyjnych.
- 2) Po powstaniu dokumentów mających umocowanie prawne, ustalających tereny zagrożeń ruchami masowymi ziemi, w nowo tworzonych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uwzględniać uwarunkowania z nich wynikające w zakresie ochrony przed tym zagrożeniem.

Zagrożenie powodziowe

- 1) Gmina Strumień znajduje się w zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią rzeki Wisły, o prawdopodobieństwie zalania wodą raz na 100 lat ($Q=1\%$)¹² i raz na 10 lat ($Q=10\%$)¹³, wskazanych na *Mapach zagrożenia powodziowego* KZGW. W ich obrębie obowiązują przepisy odrębne z zakresu prawa wodnego.
- 2) Na obszarach, dla których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat, wg *Map zagrożenia powodziowego* KZGW, w celu ochrony doliny Wisły, jak również ograniczenia zagrożeń dla ludności i jej mienia, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy zamieścić informacje o występującym zagrożeniu.

¹² obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat;

¹³ obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat.

XXVII. OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Na terenie miasta i gminy Strumień nie ustanowiono filarów ochronnych. Na terenie gminy nie występują formy eksploatacji kopalin, które powodowałyby konieczność wyznaczenia filarów ochronnych. Nie występują również obszary i obiekty, które byłyby narażone na uszkodzenia, a które ze względu na swoją wartość wymagałyby objęcia ochroną w postaci filaru ochronnego.

XXVIII. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH

Na obszarze gminy nie występują pomniki zagłady ani ich strefy ochronne.

XXIX. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

Obszarami wymagającymi przekształceń są rejony gminy, których aktualne przeznaczenie nie odpowiada założonym celom rozwoju jednostki urbanistycznej.

Rehabilitacja w gospodarce przestrzennej rozumiana jest jako działania ukierunkowane na odnowę i ochronę wartości kulturowych przestrzeni miejskich lub wiejskich, z promowaniem nowych aktywności wzmacniających bazę ekonomiczną gminy. Rekultywacja odnosi się do działań zmierzających do przywrócenia utraconych wartości.

Ustala się, że obszarami wymagającymi przekształceń oraz rekultywacji będą obszary powierzchniowej eksploatacji surowców. Wymagają one przeprowadzenia bezpośrednio po zakończeniu eksploatacji rekultywacji w kierunku wodnym, leśnym lub rolnym (zakładanie stawów, zalesienie, przywrócenie wcześniejszych rzędnych terenu, przywrócenie wierzchniej warstwy urodzajnej gleby, itp.).

XXX. TERENY ZAMKNIĘTE

Na obszarze gminy nie występują tereny zamknięte.

XXXI. OBSZARY PROBLEMOWE

1. Obszarami problemowymi w rozwoju gminy będą te rejony, w których realizacja polityki rozwojowej napotykała będzie na bariery środowiskowe lub własnościowe. Pole potencjalnych konfliktów stanowią również różnice powstające na styku pomiędzy interesem publicznym i prywatnym. Zatem obszary problemowe w rozwoju gminy stanowią będą:
 - 1) teren eksploatacji kruszyw – lokalizacja w obszarze cennym przyrodniczo (włączonym w sieć obszarów NATURA 2000), proponowanym do objęcia ochroną w formie użytku ekologicznego,
 - 2) tereny wchodzące w skład obszarów funkcjonalnych wyłączonych z możliwości zabudowy – w niektórych rejonach gminy występuje sprzeczność z interesem mieszkańców,
 - 3) polityka przestrzenna proponowana w niniejszym dokumencie polegająca na wyznaczeniu

minimalnych powierzchni nowo wydzielanych działek budowlanych napotykała będzie na problemy związane z koniecznością scalania i podziału nieruchomości,

- 4) ochrona przed zabudową terenów zalewowych, jak również terenów otwartych, zadrzewionych i zalesionych nie spełnia oczekiwań mieszkańców w związku z występującą z ich strony presją urbanizacyjną.

XXXII. UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ – SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM

1. Podstawa prawna opracowania.

Niniejszy projekt studium sporządzony został na podstawie uchwały nr VII/55/2011 Rady Miejskiej w Strumieniu z dnia 29 kwietnia 2011 r. w *sprawie przystąpienia do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Strumień*, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* – dalej ustawa PZP (tj. Dz.U. 2012 poz. 647 ze zm.). Opracowanie obejmuje obszar w granicach administracyjnych gminy, a zakres zmian wyczerpuje pełną tematykę zawartą w art. 10 ustawy PZP. Pojęcie zmiana studium oznacza więc zastąpienie dotychczasowego studium zupełnie nowym dokumentem.

2. Cel i zawartość studium.

Cel opracowania studium uwarunkowań określony został w ustawie PZP, gdzie wskazano, iż celem sporządzenia studium jest określenie polityki przestrzennej gminy, a w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego. Minimalny zakres tematyczny studium oraz jego formę i treść określa ustawa PZP wraz z rozporządzeniami wykonawczymi. W związku z powyższym niniejsze studium składa się z 3 części:

- a) uwarunkowania rozwoju gminy. Część ta składa się z tekstu i załączników graficznych nr 1, 2 i 3 (w skali 1:10000) analizujących i opisujących istniejący stan/sposób zagospodarowania obszaru gminy, istniejące uwarunkowania środowiskowe (w tym np. obszary chronione, tereny zagrożone powodzią, osuwiskami, złoża surowców mineralnych, itd.), kulturowe, demograficzne, komunikacyjne (linie kolejowe, sieć dróg), planowane zadania publiczne itd.;
- b) kierunki zagospodarowania przestrzennego – ustalenia studium. Część ta składa się z tekstu i załącznika graficznego nr 4 (w skali 1:10000), które zawierają przyszłe zasady zagospodarowania przestrzennego i warunki zagospodarowania i użytkowania terenów na obszarze gminy;
- c) uzasadnienie przyjętych rozwiązań – synteza ustaleń studium.

3. Wpływ uwarunkowań rozwoju na kierunki i zasady zagospodarowania przestrzennego.

Podstawę ustaleń studium stanowią uwarunkowania rozwoju gminy zdiagnozowane w zakresie zgodnym z ustawą PZP. Bezpośredni i wiążący wpływ na ustalenia studium miały rozpoznane zagadnienia w zakresie:

- a) obowiązujących na obszarze gminy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- b) ustaleń obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- c) obszarów i obiektów chronionych na podstawie przepisów odrębnych (złoża kopalin, obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków, objęte ewidencją gminną zabytków, podlegające ochronie na podstawie przepisów o ochronie przyrody, obszary objęte zagrożeniem powodziowym, itd.)
- d) (planowanych) inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym,
- e) otrzymanych wniosków i informacji właściwych instytucji i organów, jak również społeczności lokalnej i inwestorów,
- f) ramowych wytycznych przyjętych w Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju i Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego,
- g) założeń przyjętych w powiatowych i gminnych strategiach, planach i programach,
- h) bieżącego przeznaczenia, użytkowania i zagospodarowania terenów,
- i) ograniczeń wynikających z występujących zagrożeń powodziowych i osuwiskowych, występowania obszarów chronionych, jak również potrzeby ochrony gleb o najwyższych klasach bonitacji (I – III) i gruntów leśnych,
- j) potrzeb wynikających z aktualnych zmierzeń i kierunków działań organów administracji gminy.

Mając powyższe na uwadze, jak również inne (niewymienione tutaj) czynniki określono kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy zapewniające możliwości realizacji indywidualnych potrzeb mieszkańców, potrzeb lokalnej wspólnoty, jak również realizację zadań publicznych o znaczeniu ponadlokalnym/regionalnym/krajowym.

Kierunki zmian struktury przestrzennej podtrzymują i rozwijają więc ustalenia zawarte w dotychczas obowiązujących dokumentach planistycznych głównie w zakresie dysponowania terenami przeznaczonymi do zabudowy (mieszkaniowej, usługowej, produkcyjnej). W trakcie wyznaczania terenów pod przyszłą zabudowę (a dotychczas pozostających w przyrodniczym użytkowaniu) kierowano się zasadą ochrony przed zabudową terenów zalewowych (dolin cieków), lasów, gleb najwyższych klas bonitacyjnych, terenów o najwyższych wartościach przyrodniczych, jak również niewprowadzaniu zabudowy na tereny o niekorzystnych warunkach środowiskowych. Wyznaczanie nowych terenów budowlanych miało na celu uporządkowanie i wypełnienie bieżącej struktury zabudowy, z uwzględnieniem racjonalnego wykorzystania istniejących sieci infrastruktury technicznej.

Ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym ustalono na podstawie uwarunkowań związanych z poszczególnymi strefami ochronnymi/oddziaływania ustalonymi na podstawie ustaw/aktów wykonawczych i zarządzeń uprawnionych organów/zarządców infrastruktury.

Wskaźniki dotyczące parametrów kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zostały ustalone na podstawie obecnie obowiązujących w tym zakresie wytycznych zawartych w miejscowych

planach zagospodarowania przestrzennego i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Wzięto również pod uwagę charakter zabudowy miasta/sołectw i ogólne zasady kształtowania ładu przestrzennego.

4. Synteza ustaleń studium.

Opracowana zmiana studium dotyczy części obszaru wskazanego do eksploatacji surowców naturalnych w miejscowości Zabłocie wraz z najbliższym otoczeniem. W związku z zakończeniem eksploatacji złoża kruszyw projektuje się nowe (turystyczno-rekreacyjne i edukacyjne) zagospodarowanie tego obszaru. W związku z tym zmieniono przeznaczenie terenów poeksploatacyjnych poprzez wydzielenie nowych jednostek funkcjonalnych tożsamyh z istniejącymi, które zostały dodatkowo oznaczone symbolem „(R)”. Wydzielone nowe jednostki funkcjonalne to:

- **PU(R) - obszary działalności gospodarczej produkcyjnej i usługowej,**
- **ZS(R) - obszary sportu i rekreacji,**
- **ZŁ(R) – obszary zieleni łęgowej i izolacyjnej,**
- **WS(R) – obszary zbiorników wodnych.**

W jednostkach tych zmodyfikowano zasady, warunki i wskaźniki zabudowy. Poza zmianą w ww. obszarach dokument studium został zaktualizowany w części dotyczącej obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, udokumentowanych złóż kopalin oraz obszarów i terenów górniczych.

Planowanie rozwoju przestrzennego gminy Strumień ma na celu zapewnienie możliwości realizacji zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej, jak również indywidualnych zamierzeń inwestycyjnych (potrzeb w tym zakresie) mieszkańców/przedsiębiorców na obszarze gminy. Istotne w tym zakresie było wyważenie i pogodzenie interesu prywatnego (silna presja na tworzenie terenów budowlanych związanych z procesem przenoszenia się mieszkańców miast ościennych na teren gminy i związane z tym oczekiwania dotyczące możliwości sprzedaży działek budowlanych) z interesem publicznym (możliwość realizacji zadań publicznych o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym), jak również wymaganiami ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy podtrzymują (na zasadzie utrzymywania ciągłości procesów planistycznych) dotychczasowe ustalenia w zakresie przeznaczenia terenów i możliwości/zasad ich zabudowy, z uwzględnieniem ograniczeń zdiagnozowanych na etapie badania uwarunkowań rozwoju gminy.

Zasadnicze kierunki kształtowania struktury przestrzennej polegać będą na:

- a) zachowaniu i wzmocnieniu funkcji centralnej miasta Strumienia,
- b) możliwości rozwoju obszarów usługowych wzdłuż drogi DK81,
- c) ewolucyjnym rozwoju terenów zabudowy mieszkaniowej w mieście i sołectwach,
- d) porządkowaniu i uzupełnianiu istniejącej zabudowy, z ograniczaniem zajmowania nowych terenów,

- e) poprawie dostępności i obsługi komunikacyjnej sołectw,
- f) ochronie terenów zalewowych (dolin rzek i cieków) a w szczególności Wisły i Knajki,
- g) ochronie obszarów, terenów i obiektów przyrodniczo cennych lub o znacznej wartości kulturowej,
- h) ochronie gruntów rolnych (w tym szczególnie najwyższych klas bonitacyjnych) i leśnych przed zabudową.

W związku z powyższym wyznaczone zostały na obszarze gminy obszary funkcjonalne o zróżnicowanym charakterze, dla których określono zasady i warunki ich zagospodarowania, możliwe do skonkretyzowania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Wyróżnione zostały następujące obszary funkcjonalne:

- a) **U** – obszary zespołów usługowych,
- b) **MW** – obszary mieszkaniowo-usługowe o przeważającej wysokiej intensywności zabudowy,
- c) **MN** – obszary mieszkaniowo-usługowe o przeważającej niskiej i średniej intensywności zabudowy,
- d) **MR** – obszary mieszkaniowo-usługowe o zabudowie mieszanej – zagrodowej i jednorodzinnej,
- e) **PU** – obszary działalności gospodarczej produkcyjnej, składowej, magazynowej i usługowej,
- f) **PG** – obszary powierzchniowej eksploatacji surowców,
- g) **ZS** – obszary sportu i rekreacji na terenach otwartych,
- h) **RP** – obszary użytków rolnych,
- i) **RU** – obszary urzędów obsługi i produkcji gospodarki rolnej,
- j) **ZŁ** – obszary zieleni niskiej, łąkowej i izolacyjnej,
- k) **ZP** – obszary zieleni parkowej,
- l) **ZC** – obszary cmentarzy,
- m) **ZL** – obszary lasów,
- n) **WS** – obszary wód powierzchniowych,
- o) **IT** – obszary urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej.

Dla niektórych z tych obszarów ich funkcja została ściśle określona (są monofunkcyjne), pozostałe zaś mają określony katalog dopuszczalnych przeznaczeń terenu, które można uwzględnić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Ustalono również ograniczenia w przeznaczaniu terenów pod różne funkcje nie związane z dominującym na danym obszarze charakterem zabudowy i zagospodarowania (i tak np. na terenach PU nie ma możliwości lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, a jedynie modernizacja istniejącej).

Wskazano również zostały tereny wyłączone z możliwości zabudowy (mieszkaniowej, usługowej, produkcyjnej) obejmujące obszary funkcjonalne związane z ochroną zasobów środowiska przyrodniczego (w tym tereny zalewowe i osuwiskowe) lub możliwością prowadzenia produkcji rolnej i leśnej. Tereny te

obejmują również obszary przeznaczone pod realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz chronione na podstawie przepisów odrębnych.

Określone w dokumencie wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów wyznaczają maksymalne bądź minimalne wartości, które należy przyjąć w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Parametry te zostały odniesione do powierzchni działki i określają: maksymalną wysokość zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalną wielkość powierzchni zabudowy do powierzchni działki budowlanej. Wskaźniki te mogą zostać zmodyfikowane w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, ale wymagane jest zachowanie wartości maksymalnych lub minimalnych ustalonych w studium.

Nie wyznaczono w studium obszarów z możliwością lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², obszarów wymagających przeprowadzenia obligatoryjnego scalenia i podziału nieruchomości, obszarów pomników zagłady i ich stref ochronnych, terenów zamkniętych, obszarów dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny. Nie wyznaczono również obszarów wymagających rehabilitacji lub rekultywacji, jak również obszarów lokalizacji odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

Zostały wskazane w studium tereny, których zagospodarowanie wymaga uprzedniego uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych/leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Przyjęto również zasadę tworzenia wzdłuż cieków i zbiorników wodnych zasadę chroniącą ich obudowę biologiczną (zakaz lokalizacji zabudowy 5 m od krawędzi cieku lub zbiornika wodnego, zakaz grodzenia nieruchomości w odległości mniejszej niż 1,5 m od jego krawędzi).

Określone w studium zostały zasady ochrony dziedzictwa kulturowego (w związku z ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami) obejmujące strefy ochrony konserwatorskiej, obiekty i założenia wpisane do rejestru zabytków województwa śląskiego, ewidencji zabytków województwa śląskiego, jak również obiekty i założenia postulowane do ochrony w zapisach planów miejscowych.

Wprowadzono również ochronę zasobów wód podziemnych i powierzchniowych, powietrza atmosferycznego oraz ochronę przed hałasem i promieniowaniem niejonizującym. Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody wyznaczono/utrzymano na obszarze gminy formy ochrony przyrody ożywionej w postaci:

- a) obszarów NATURA 2000 „Dolina Górnej Wisły” (PLB240001) i „Pierściec” (PLH240022),
- b) 8 pomników przyrody.

Wskazano również postulowane do ochrony obszary/obiekty o cennych wartościach przyrodniczych:

- a) Łąki nad Kanałem Strumień,
- b) Ujście Wisły,

- c) Las łęgowy Strumień ,
- d) Łąki Myszkowskie,
- e) Łęg w Zabłociu,
- f) Łąki nad Starą Knajką (łąki w dolinie Knajki w Bąkowie),
- g) Łęg nad Młynówką,
- h) Lasy w Gawlińcu,
- i) Łęg Makowina,
- j) Zadrzewienie Babusiów.

Utrzymano bieżący przebieg sieci komunikacji kołowej i kolejowej wraz z możliwością jej modernizacji i przebudowy, przewidziano również możliwość rozwoju i rozbudowy sieci dróg rowerowych na obszarze gminy.

Nie przewiduje się zasadniczych zmian w zakresie źródeł i kierunków zaopatrzenia gminy w poszczególne media (woda, prąd, gaz, kanalizacja). Planuje się rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej, jak również możliwość przebudowy/rozbudowy/modernizacji istniejących sieci. Wzdłuż istniejących sieci infrastruktury technicznej zostały wyznaczone strefy oddziaływania sieci (ochronne i techniczne) wraz z zasadami zagospodarowania terenu w ich obszarze.

Jako tematy problemowe wskazane zostały zagadnienia związane z terenami eksploatacji kruszyw na łąkach myszkowskich (obszar NATURA 2000), jak również ochrona terenów zalewowych w związku z istniejącą presją urbanizacyjną.

Wykaz obiektów i założeń na terenie gminy Strumień wpisanych do rejestru zabytków województwa śląskiego (stan na 05.2013 r.).

Nr na mapie	Lokalizacja	Obiekt	Uwagi (zamieszczone w decyzjach rejestracji)
1	Strumień	Kościół parafialny p.w. św. Barbary, mur. Barokowy z 1790 r. nr rej. A - 354/78	Obiekt o wielkiej wartości artystycznej, kulturalnej i historycznej. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach ogrodzenia, wraz z wyposażeniem wnętrza.
2	Strumień	Budynek mieszkalny,, ul. Ks. Londzina 3 (d. Nr 16), mur. XIX w. Nr rej. 1007/69	Budynek parterowy na rzucie prostokąta, sień przelotowa sklepiona kolebkowo z lunetami, elewacja 4 - osiowa, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej.
3	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 7 (dawny nr 14), mur. XIX w. Nr rej. 1006/69	Budynek piętrowy, sień przelotowa, elewacja frontowa 4 – osiowa. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
4	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 8 (d. Nr 97) mur., XIX w. Nr rej. 1008/69	Budynek narożny, parterowy, elewacje 3 i 2 - osiowe, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
5	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 9 (d. Nr 13) mur., XIX w. Nr rej. 1005/69	Budynek piętrowy, sień przelotowa sklepiona kolebkowo, w pomieszczeniach sklepienie żaglaste, elewacja frontowa 3 - osiowa, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
6	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Ks. Londzina 12 (d. Nr 106) mur., XIX w. Nr rej. 1009/69	Budynek parterowy, w części pomieszczeń sklepienia kolebkowe i żaglaste. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
7	Strumień	Budynek mieszkalny ul. Ks. Londzina 21 (d. Nr 6) mur., XIX w. Nr rej. 1004/69	Budynek parterowy, sień przelotowa sklepiona kolebkowo, stropy belkowane, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt o dużym znaczeniu dla historii regionu.
8	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Poczтова 7 (d. Nr 55), mur., XVIII w. Nr rej. 1003/69	Budynek parterowy, sień przelotowa sklepiona żaglasto, elewacja frontowa 5 - osiowa, dach naczółkowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
9	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Poczтова 26 (d. Nr 40), mur. XIX w. Nr rej. 1002/69	Budynek piętrowy, sień sklepiona kolebkowo, elewacja frontowa 4 - osiowa, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
10	Strumień	Budynek mieszkalny, ul. Poczтова 20 (d. Nr 37), mur., XIX w. Nr rej. 999/69	Budynek piętrowy, sień sklepiona żaglasto na gurtach i kolebkowo, 3 - osiowa, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
11	Strumień	Ratusz, mur. Barokowy, XVIII w. Nr rej. A – 351/78	Obiekt o wielkiej wartości artystycznej, kulturalnej i historycznej. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu w ramach parceli budowlanej.
12	Strumień	Dom mieszkalny, Rynek 14 (d. Nr 93); mur., XVII w. Nr rej. 188/60	Obiekt o wartości historycznej i kulturalnej.
13	Strumień	Dom mieszkalny Rynek 15 (d. Nr 92) mur., XVII w. Nr rej. 187/60	Obiekt o wartości historycznej i kulturalnej.
14	Strumień	Dom mieszkalny, Rynek 17 (d. Nr 90) mur., XVII w. Nr rej. 186/60	Obiekt o wartości historycznej i kulturalnej.
15	Strumień	Dom mieszkalny, Rynek 18 (d. Nr 91) mur., XVII w. Nr rej. A – 410/86	Obiekt dwupiętrowy, przebudowany w XIX i XX w. Granice zabytku rozciągają się na całość budynku, wraz z jego wystrojem i stylowym wyposażeniem w granicach rynkowej parceli budowlanej. Bardzo cenny przykład barokowej kamienicy rynkowej pierwotnie piętrowej , przebudowanej po zniszczeniach wojennych. Kamienica w zwartej zabudowie o wartościach historycznych i artystycznych ponadregionalnych.

16	Strumień	Kamienica mieszczańska, ul. Londzina 23, mur., XIX w. Nr rej. A – 445/86	Obiekt piętrowy nakryty dachem dwuspadowym, elewacja pięcioosiowa, pierwotnie obiekt był parterowy nadbudowany w pocz. XX w. Decyzja obejmuje całość obiektu wraz z otoczeniem w granicach parceli budowlanej. Typowa małomiasteczkowa kamienica w zwartej zabudowie o wartościach regionalnych.
17	Strumień	Dom , dawny Zamek, mur., XVII w. Nr rej. 184/60	Obiekt o wartości kulturalne i historycznej. Granice zabytku obejmują również najbliższe otoczenie.
18	Strumień	Układ urbanistyczny Strumienia z końca XV w. Nr rej. A - 391/81	Cenny i niezbadany historycznie zespół staromiejskiej zabudowy. W średniowieczu znany z naturalnych fortyfikacji - stawów rybnych okalających miasto, jest to jedyny tego typu układ w dawnym województwie bielskim.
19	Strumień	Budynek mieszkalny, dawna karczma, ul. Ks. Londzina 129, mur., XVIII / XIX w. Nr rej. A – 1010/69	Obiekt parterowy, elewacje 6 i 3 - osiowe, dach dwuspadowy obiekt niezlokalizowany; informacja na podstawie Decyzji PWRN w Katowicach L.dz. KI.III.-680 / 74 / 69
20	Drogomyśl	Dawny zajazd, ul. Główna 13 nr rej. A – 141/60	Obiekt nie istnieje
21	Drogomyśl	Dawna obora, obecnie stajnia nr rej. A – 143/60	Obiekt nie istnieje
22	Drogomyśl	Kościół ewangelicki, mur. XVII w. Nr rej. 140/60	Obiekt o wartości historycznej i kulturalnej. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu wraz z najbliższym otoczeniem.
23	Drogomyśl	Zespół parkowo – dworski, mur. , pocz. XVIII w., nr rej. A – 430/86/90	Zespół parkowo - dworski składający się z dworu murowanego z dziedzińcem czworobocznym, bud. gospodarczego, parku i ogrodu ze starym drzewostanem. Budynek bramny piętrowy, pozostałe 3 skrzydła wokół niedużego dziedzińca parterowe. Elewacje budynków przebudowane w pocz. XIX w. w stylu barokowo - klasycystycznym. Obiekt o ponadregionalnych wartościach artystycznych, historycznych, znacznie zubożony i przekształcony w pocz. XIX w. Posiada cenny zachowany drzewostan zarówno w resztówce parku - ogrodu dworskiego z XIX w. jak i w ogrodzie modernistycznym z pocz. XX w. (w części przedbramnej). Na terenie parku i ogrodu około 40 szczególnie cennych gatunkowo drzew i krzewów, w tym kilka o wymiarach pomnikowych (niezarejestrowanych jako pomniki przyrody). Zabytek w granicach p.gr. Nr 780, 782, 783, 784, 785, 786, 787 o łącznej pow. 1,6106 ha
24	Pruchna	Kaplica p.w. św. Józefa, mur., XIX w. Nr rej. A – 310/78	Kaplica klasycystyczna, prostokątna, zamknięta trójbocznie, zwieńczona trójkątnym przyczółkiem, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu i najbliższe otoczenie. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
25	Pruchna	Budynek mieszkalny (d. Nr 20) mur., XVIII / XIX w., nr rej. 939/68	Obiekt parterowy, sień sklepiona kolebkowo, dach dwuspadowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu i najbliższe otoczenie. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu
26	Pruchna	Budynek mieszkalny (d. Nr 42) mur., XVIII XIX w. Nr rej. 940/68	Obiekt częściowo przebudowany, sień sklepiona kolebkowo i żaglasto, w części strop belkowy, dach naczółkowy. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu i najbliższe otoczenie. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
27	Pruchna	Kościół Zmartwychwstania Pańskiego, ewangelicko – augsburski, ul. Główna 66, nr rej. A – 391/12	Obiekt o wartości kulturalnej i historycznej
28	Zbytków	Kaplica p.w. M.B. Szkaplerznej, mur., XIX w. Nr rej. A - 320/78	Prostokątna, zamknięta półkoliście, sklepiona kolebkowo, dach dwuspadowy z ośmioboczną drewnianą wieżyczką na sygnaturkę. Granice zabytku rozciągają się na całość obiektu i najbliższe otoczenie. Obiekt ma poważne znaczenie dla historii i charakterystyki regionu.
29	Zbytków	Folwark, mur., pocz. XIX w. Nr rej. A – 199/60	Obiekt o wartości kulturalnej i historycznej
30	Zbytków	stajnia w dawnym folwarku mur., pocz. XIX w. nr rej. A – 946/68	Obiekt o wartości kulturalnej i historycznej

Wykaz obiektów zabytkowych wskazanych do objęcia ochroną w zapisach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w podziale na obszar miasta oraz sołectw, a także obiekty sakralne ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz zabytkowe parki i cmentarze (stan na 05.2013 r.)

STRUMIEŃ

- 1) Dom, ul. Brodeckiego 9, murowany, ok. 1900 r.
- 2) Dom, ul. Brodeckiego 10, murowany, lata 20-te XX w.
- 3) Dom, ul. Brodeckiego 11, murowany, 1 dekada XX w.
- 4) Dom, ul. Brodeckiego 13, murowany, lata 30-te XX w.
- 5) Dom, ul. Cieszyńska 10, murowany ok. 1934 r.
- 6) Dom, ul. Cieszyńska 34, murowany, lata 30-te XX w.
- 7) Dom, ul. Cieszyńska 38, murowany, 2 dekada XX w.
- 8) Dom, ul. Dolna 1, murowany, ok. 1919 r.
- 9) Dom, ul. Dolna 9 (d. Dolna 11), murowany, 1 ćw. XX w.
- 10) Dom, ul. Dolna 13, murowany, lata 30-te XX w.
- 11) Budynek kolejowy, ul. Kolejowa 2, murowany, lata 30-te XX w.
- 12) Budynek kolejowy, ul. Kolejowa 4, murowany, 1 ćw. XX w.
- 13) Magazyn PKP, ul. Kolejowa, murowany, 1 ćw. XX w.
- 14) Kamienica, ul. Kościelna 1, murowana, lata 20-te XX w.
- 15) Budynek fabryczny, ul. Kościelna 4, murowany, 1910 r.
- 16) Kamienica, ul. Kościelna 5, murowana, lata 30-te XX w.
- 17) Dom, ul. Kościelna 13, murowany, ok. 1909 r.
- 18) Dom, ul. Kościelna 15/17, murowany, 1910 r.
- 19) Dom, ul. Krótka 4, murowany, ok. 1900 r.
- 20) Dom, ul. Ks. Londzina 1, murowany, lata 30-te XX w.
- 21) Dom, ul. ks. Londzina 4, murowany, 1 poł. XIX w.
- 22) Dom, ul. Ks. Londzina 5, murowany, poł. XIX w.
- 23) Dom, ul. Ks. Londzina 6, murowany, 1 poł. XIX w.
- 24) Dom, ul. Ks. Londzina 11, murowany, 1 poł. XIX w.
- 25) Dom, ul. Ks. Londzina 14, murowany, 2 poł. XIX w.
- 26) Dom, ul. Ks. Londzina 16, murowany, 4 ćw. XIX w.
- 27) Dom, ul. Ks. Londzina 22, murowany, lata 30-te XX w.
- 28) Dom, ul. Ks. Londzina 25, murowany, 1 dek. XX w.
- 29) Dom, ul. Ks. Londzina 29, murowany, 2 ćw. XIX w.
- 30) Dom, ul. Ks. Londzina 31, murowany, ok. 1930 r.
- 31) Dom, ul. Ks. Londzina 45, murowany, lata 30-te XX w.
- 32) Oficyna, ul. Ks. Londzina 48, murowana, 2 poł. XIX w.
- 33) Dwie obory i stajnie przy ul. Londzina 58, murowane, ok. poł. XIX w.
- 34) Dom, ul. Łuczkiwicz 9 (d. Bielska 9), murowany, 1911 r.
- 35) Willa, ul. Łuczkiwicz 10 (d. Bielska 1), murowana, lata 30-te XX w.
- 36) Kamienica, ul. 1 Maja 6, murowana, 1 poł. XIX w.
- 37) Budynek wozowni, ul. 1 Maja 7, murowany, 1 ćw. XX w.
- 38) Kamienica, ul. 1 Maja 8, murowana, 4 ćw. XIX w.
- 39) Plebania, ul. 1 Maja 9, murowana, lata 20 i 60 XX w.
- 40) Kamienica, ul. 1 Maja 10, murowana, lata 30 XX w.
- 41) Kamienica, ul. 1 Maja 12, murowana, ok. 1900, 1983 r.
- 42) Budynek fabryczny ul. 1 Maja 13, murowany, ok. 1910 r.
- 43) Kamienica, ul. 1 Maja 16, murowana, ok. 1910 r.
- 44) Budynek, ul. 1 Maja 18, murowany, 1901 r.

- 45) Dom, ul. 1 Maja 19, murowany, lata 20 XX w.
- 46) Kamienica, ul. 1 Maja 20, murowana, lata 20-te XX w.
- 47) Willa, ul. 1 Maja 32, murowana, lata 30 i 50 XX w.
- 48) Willa, ul. 1 Maja 34, murowana, lata 30-te XX w.
- 49) Dom, ul. 1 Maja 46, murowany, 1937 r.
- 50) Dom, ul. 1 Maja 62, murowany, lata 30-te XX w.
- 51) Dom, ul. 1 Maja 70, murowany, lata 30-te XX w.
- 52) Dom, ul. Młyńska 9, murowany, lata 30-te XX w.
- 53) Młyn, ul. Młyńska 12, murowany, 4 ćw. XIX w., ok. 1910 r.
- 54) Budynek młyński, ul. Młyńska 12, murowany, 4 ćw. XIX w., ok. 1910 r.
- 55) Dom, ul. Mostowa 3, murowany, XVIII/XIX w.
- 56) Dom, ul. Mostowa 9, murowany, ok. 1930 r.
- 57) Dom, ul. Parkowa 5, murowany, 1926 r.
- 58) Dom, ul. Parkowa 7, murowany, 1932 r.
- 59) Stodoła, ul. Parkowa 7, murowana, ok. 1930 r.
- 60) Cegielnia, ul. Pawłowska 17, mur., szachulec, XIX/XX w.
- 61) Dom, ul. Pawłowska 21, murowany, 1908 r.
- 62) Dom, ul. Pocztowa 9, murowany, ok. 1910 r.
- 63) Dom, ul. Pocztowa 16, murowany, XIX w., lata 30-te XX w.
- 64) Kamienica, ul. Pocztowa 28, murowana, 1 poł. XIX w.
- 65) Kamienica, ul. Pocztowa 30, murowana, 2 ćw. XIX w.
- 66) Kamienica, Rynek 1, murowana, XVII-XIX w.
- 67) Kamienica, Rynek 2, murowana, 1 poł. XIX w.
- 68) Kamienica, Rynek 3, murowana, 1 poł. XIX w.
- 69) Dom, Rynek 5, murowany, XIX w., lata 60-te XX w.
- 70) Kamienica, Rynek 6, murowana, XVIII, ok. 1910 r.
- 71) Kamienica, Rynek 7, murowana, XIX w., lata 60-te XX w.
- 72) Kamienica, Rynek 8, murowana, XIX w., lata 30-te XX w.
- 73) Kamienica, Rynek 9/10, murowana, XIX w.
- 74) Kamienica, Rynek 11, murowana, 1 poł. XIX w.
- 75) Kamienica, Rynek 12, murowana, 1 poł. XIX w.
- 76) Kamienica, Rynek 13, murowana, 1 poł. XIX w.
- 77) Kamienica, Rynek 16, murowana, XVII i XIX w.
- 78) Kamienica, Rynek 19, murowana, ok. 1900 r.
- 79) Kamienica, Rynek 20, murowana, 1 poł. XIX i XX w.
- 80) Kamienica, Rynek 23, murowana, 2 ćw. XIX w.
- 81) Kamienica, Rynek 24, murowana, 2 ćw. XIX w., ok. 1900 r.
- 82) Kamienica, Rynek 25, murowana, lata 30-te XX w.
- 83) Dom, ul. Tęczowa 1, murowany, lata 30-te XX w.
- 84) Dom, ul. Wąska 1, murowany, lata 20-te XX w.

BAKÓW

- 1) Dom nr 4, ul. Główna 49, mur., ćw. XX w.
- 2) Dom nr 5, ul. Objazdowa 8, mur., I. 30-te XX w.
- 3) Dom nr 9, ul. Objazdowa 2, mur., 1949 r.
- 4) Dom nr 11, ul. Wiślańska, mur., 2 ćw. XX w.
- 5) Dom nr 14, ul. Rolnicza 14, mur., lata 90-te XIX w.
- 6) Dom nr 43, ul. Szkolna 12, mur., lata 30-te XX w.

DROGOMYŚL

- 1) Dawna plebania ew.-augsb., Plac Kościelny 2, 1. 20 XX w.
- 2) Dawny folwark dworski, ul. Modrzewiowa 4, 1 poł. XIX w.

- 3) Czworaki, ul. Dębina 9,1 ćw. XX w.
- 4) Stodoła drewniana, ul. Dębina, ok. 1930 r.
- 5) Dom, ul. Główna 5/Jaśminowa, ok. 1920 r.
- 6) Dom, ul. Główna 30, ok. 1930 r.
- 7) Dom, ul. Główna 83,1933 r.
- 8) Dom, ul. Główna 91,1. 30-te XX w.
- 9) Dom, ul. Główna 99,1. 20-te i 30-te XX w.
- 10) Dom, ul. Główna 115,1933 r.
- 11) Dom, ul. Łowiecka 11,1912 r.
- 12) Dom, ul. Łowiecka 28,1 ćw. XX w.
- 13) Dom, ul. Łowiecka 30, pocz. XX w.
- 14) Dom, ul. Nad Brzegiem 5, Pol. XIX w., 1868 r.
- 15) Kamienica, ul. Oblaski 10,1. 30-te XX w.
- 16) Dom, ul. Owocowa 2,1. 30-te XX w.
- 17) Dom, ul. Owocowa 4, 4 ćw. XIX w.
- 18) Dom - plebania rz.-kat., Plac Dobrego Pasterza 2,1. 30-te XX w.
- 19) Dom, ul. Stawowa 5, 4 ćw. XIX w.
- 20) Dom, ul. Stawowa 9,1 ćw. XX w.
- 21) Dom, ul. Stawowa 15,1 ćw. XX w.
- 22) Dom, ul. Wiejska 11,1900-1920 r.
- 23) Dom, ul. Wiejska 21,1.30-te XX w.
- 24) Dom, ul. Wiejska 33,4 ćw. XIX w.
- 25) Dom, ul. Wiejska 55,1. 90-te XIX w., I. 30-te XX w.
- 26) Dom, ul. Wiejska 77-79,1. 20-te i 30-te XX w.
- 27) Dom, ul. Wierzbina 4,1 tercja XX w.
- 28) Dom, ul. Wierzbina 6, 1898 r.

PRUCHNA

- 1) Kamienica nr 200, ul. Główna 1, mur., I. 30-te XX w.
- 2) Dom (sklep) nr 152, ul. Główna 3, mur., ok. 1900 r.
- 3) Dom nr 38, ul. Główna 16, mur., XIX w., 1921 r.
- 4) Dom nr 248, ul. Główna 19, mur., I. 30-te XX w.
- 5) Dom nr 147, ul. Główna 33, mur., I. 30-te XX w.
- 6) Dom nr 189, ul. Główna 36, mur., pocz. XX w.
- 7) Budynek parafii, ul. Główna 37, mur., 1920-30 r.
- 8) Dom nr 26, ul. Główna 39, mur., ok. 1900 r.
- 9) Dom nr 25, ul. Główna 47, mur., 1900 r.
- 10) Dom obok nr 152, ul. Główna, mur., I. 20-te XX w.
- 11) Dom ul. Główna 82, mur., 1890-1910 r.
- 12) Dom nr 148, ul. Główna 102, mur., I. 90-te XIX w.
- 13) Dwór, stadnina koni i stajnie, ul. Główna 129, mur. I. 90-te XIX w. i 1 ćw. XX w.
- 14) Dom nr 43, ul. Katowicka 109, mur., ok. 1900 r.
- 15) Dom nr 16, ul. Kopanina 1, mur., XVIII w.
- 16) Dom nr 19, ul. Krótka 3, mur., 1894,1908 r.
- 17) Dom nr 34, ul. Kwiatowa 5, mur., 1 tercja XX w.
- 18) Dom nr 18, ul. Lipowa 36, mur., 1. 30-te XX w.
- 19) Dom nr 173, ul. Lipowa 40, mur., I. 20-te XX w.
- 20) Dom nr 45, ul. Majowa 2, mur., I. 30-te XX w.
- 21) Dom nr 44, ul. Majowa 3, mur., 4 ćw. XIX w.
- 22) Gospodarstwo nr 134, ul. Osiedlowa 9, mur. i drewn., 2 poł. XIX w. i I. 30-te XX w.
- 23) Dom nr 41, ul. Spółdzielcza 2, mur., ok. 1900 r.

ZABŁOCIE

- 1) Dom nr 43, ul. Bielska 17, mur., I. 80-te XIX w.
- 2) Dom nr 1, ul. Bielska 19, mur., 1 ćw. XX w.
- 3) Budynek przedszkola wraz z budynkiem gosp., ul. Bielska 26, mur., ok. 1910 r.
- 4) Dom nr 22, ul. Orzechowa 6, mur., I ćw. XX w.
- 5) Dom nr 14, ul. Orzechowa, mur., 1895 r.
- 6) Dom nr 47, ul. Rolna 5, mur., 4 ćw. XIX w.
- 7) Dom nr 122, ul. Skotnica 6, mur., 1883 r.
- 8) Dom nr 109, ul. Skotnica 12, mur., I. 20-te XX w.

ZBYTKÓW

- 1) Dom nr 12, ul. Sportowa 6, mur. 1-2 ćw. XIX w.
- 2) Dom nr 7, ul. Starowiejska 7, mur., pocz. XX w.
- 3) Dom nr 10, ul. Starowiejska 11, mur., 3 ćw. XIX w. i 2 ćw. XX w.
- 4) Stodoła nr 10, ul. Starowiejska 11, mur.-drewn., 1906 r.
- 5) Dom nr 83, ul. Turystyczna 1, mur., ok. 1930 r.
- 6) Dom nr 51, ul. Wiślańska 1, mur., 4 ćw. XIX w.
- 7) Dom nr 48, ul. Wiślańska 8, mur., lata 90-te XIX w.
- 8) Dom nr 5, ul. Wyzwolenia 58, mur., 1878-1880 r.
- 9) Budynek straży pożarnej nr 124, ul. Wyzwolenia 45, mur., 1939 r.
- 10) Dom nr 79, ul. Wyzwolenia 60, mur., 1 ćw. XX w.
- 11) Dwór wraz z bud. gospodarczymi, ul. Wiślańska 39, mur., XVIII w.-I ćw. XIX w.

OBIEKTY SAKRALNE W WOJEWÓDZKIEJ EWIDENCJI ZABYTEKÓW

- 1) Strumień, kapliczka, ul. Pawłowska, mur., XVIII/XIX w.
- 2) Strumień, kaplica, ul. Graniczna, mur., 2 poł. XVIII w.
- 3) Strumień, kapliczka przy drodze na Zbytków, ul. 1 Maja/Tęczowa, mur., 4 ćw. XIX w.
- 4) Strumień, kapliczka, ul. Młyńska, mur., 1 ćw. XX w.
- 5) Pruchna, krzyż pokutny przy drodze Cieszyn-Katowice, kam., „25.02.1645”
- 6) Pruchna, kościół rz.-kat. p.w. św. Anny, ul. Główna, mur., ok. 1950 r.
- 7) Pruchna, kościół ewang.-augsb., ul. Główna, mur., 1893 r.
- 8) Pruchna, krucyfik przy kościele rz.-kat., ul. Główna, beton, piaskowiec, 1877 r.
- 9) Pruchna, krucyfik, ul. Główna, beton, piaskowiec, 1895 r.
- 10) Pruchna, krzyż przydrożny, ul. Główna, beton, piaskowiec, 1864 r.
- 11) Zabłocie, kaplica przy nr 43, ul. Bielska 17, mur., 1899 r.
- 12) Zbytków, krucyfik przy kaplicy obok nr 43, ul. Bielska 17, beton, piaskowiec, 1899 r.
- 13) Zabłocie, kapliczka przy nr 76, ul. Bielska (49?), mur., 1 poł. XX w.
- 14) Zbytków, kapliczka przydrożna przy nr 124, ul. Wyzwolenia 52, mur., 1 poł. XIX w.
- 15) Zbytków, krucyfik przydrożny przy nr 12, ul. Sportowa 6, beton, piaskowiec, 1911 r.

PARKI I CMENTARZE

- 1) Strumień, cmentarz parafialny rzymsko - katolicki, zał. pocz. XIX w.
- 2) Strumień, park podworski, ul. Londzina
- 3) Strumień, park miejski
- 4) Drogomyśl, cmentarz ewangelicki, zał. pocz. XX w.
- 5) Drogomyśl, założenie zieleni wraz z alejami dębowymi, zespół folwarczny Drogomyśl-Dębina
- 6) Drogomyśl, park przy zamku
- 7) Pruchna, cmentarz parafialny rzymsko - katolicki, zał. 2 poł. XIX w.
- 8) Pruchna, cmentarz ewangelicki, zał. 2 poł. XIX w.
- 9) Pruchna, założenie zieleni przy folwarku.